

رۇمان

Santiago De Compostela

سانتياگو دى كومپوستيلا

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیره‌ی روشنبیری

*

خاوه‌نی نیمتیان: شهوکه‌ت شیخ یه‌زدین

سه‌رنووسه‌ر: به‌دران نه‌همه‌د هه‌یب

ناوونیشان: ده‌زگای چاپ و بلاوکردنهوهی ئاراس، گه‌ره‌کی خانزاد، هه‌ولیتیر

س. پ. ژماره: ۱

www.araspublisher.com

Santiago De Compostela

رۇمان

سانتياگو دى كۇمپوستيلا

فەرھاد پىرىيال

ناوی کتیب: Santiago De Compostela سانتیاگو دی کومپوستیلا - رومان
نوسینی: فهاد پیریا
بلاوکراوی ناراس - ژماره: ۱۱۹
دهرهتانی هونه ری: بهدران نهحمده حبیب
بهرگ: شکار عفان نهقشبهندی
نوسینی سهر بهرگ: محمده زاده
تیریت: ۱۶۰۰ دانه
سهره رشتی کاری چاپخانه: ناوړه حمان مهحمود
چاپی یه کهم - چاپخانه ی وهزاره تی پهروده ده، ههولیر - ۲۰۰۲
له کتیبخانه ی بهرپوهه رایه تیبی گشتی رۆشنبری و هونه ر له ههولیر ژماره
(۳۸) ی سالی ۲۰۰۲ ی دراوته تی

پیشکشه شه به « **تهرزه** » ،
به و مالّهی که بووه نیشتیمانیکی
رزگارکراوی بچکۆله بوخۆم...

له تۆلۆز، تهنیا چاره‌گه سه‌عاتی‌ک بوو له شه‌مه‌نده‌فهر دابه‌زیبوم، هه‌ستم به‌برسیستی و هیلاکی ده‌کرد. له نزیک ویستگای شه‌مه‌نده‌فهر چاوم به ده‌ووبه‌ری خۆمدا ده‌گیترا بۆ ئه‌وه‌ی چیشته‌خانه‌یه‌کی خۆش بدۆزمه‌وه و بچم نانیک به‌خۆم. له کۆتاییدا چووم له دالانی به‌رسیبه‌ری چیشته‌خانه‌یه‌ک له‌سه‌ر کورسیه‌ک دانیشتم.

هه‌ر که دانیشتم و دانه‌نیشتم، قوله‌ره‌شیک هات له به‌رده‌م راوه‌ستا. جاننا‌یه‌کی گه‌وه‌ری ره‌شی یی بوو، له‌سه‌ر میزه‌که‌ی به‌رده‌م کردیبه‌وه. من که جارێ داوای هیچ خواردنی‌کم نه‌کردبوو، وامزانی ئه‌و قوله‌ره‌شه‌گارسۆنه و خواردنی بۆ هیناوم؛ به‌لام که چاوم به ناوه‌وه‌ی جاننا کراوه‌که‌ی که‌وت (پر بوو له ئه‌نگوستیله و سه‌عات و گواره و دانه‌فیل و ملوانکه‌ی زیوین)، یه‌کسه‌ر تی گه‌یشتم!

قوله‌ره‌ش به زمانیکی فه‌ره‌نسیی ئه‌وتۆ که دیار بوو له باکووری ئه‌فریقاوه فیتری ببوو، زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی بۆ کردم:

- مسیۆ، ناته‌وی دیاریبه‌کی جوان بۆ خۆشه‌ویسته‌که‌ت بیه‌یته‌وه؟

به‌هه‌ناسه‌ساردی و هیلاکیبه‌وه، گوتم:

- نا، سوپاس.

قوله‌ره‌ش له من دوورکه‌وته‌وه، چووه‌مان شتی له‌گه‌ڵ پیاوه‌ سه‌ر رووتاوه‌که‌ی نزیک من دووباره‌ کرده‌وه. منیش، پشتم به کورسیبه‌که‌ داوو، به‌پشته‌ده‌ستم به هیناوشی عاره‌قه‌ی نیچه‌وانم سریبه‌وه و هه‌ناسه‌یه‌کی قوولی حه‌سانه‌وه‌م هه‌لکیتشا.

من پێش ئه‌وه‌ی سه‌ری خۆم هه‌لگرم و به ولاتان که‌وم، له‌ده‌ربه‌ده‌ری زۆر ده‌ترسام، ده‌ترسام ته‌بابی ئه‌م قوله‌ره‌شه، سنووقیکی پر له سه‌عات و گواره و دانه‌فیل و ملوانکه‌ به‌ملمه‌وه‌ بکه‌م و له شه‌قامه‌کانی ئه‌وروپادا بسوورپیمه‌وه، یان بچم له چیشته‌خانه‌کاندا به‌شه‌وه‌ کار بکه‌م، یان له‌ناو میترۆکاندا دانیشم روژنامه‌بفرۆشم، ته‌نیا بۆ ئه‌وه‌ی هه‌ندی پارهم ده‌ست بکه‌ویت و له‌دووره‌ولانیدا مه‌مره و مه‌ژی پێی برژیم.

نه‌ریان بۆی ده‌گیترامه‌وه، ده‌یگوت که له به‌هاری سالی ۱۹۸۲، دوا‌ی ئه‌وه‌ی سنووری نیوان عیراق و تورکیای به‌قاچاغ بریوه و گه‌یشته‌ته‌ ئه‌سته‌مبۆل، له‌وی، یی ئه‌وه‌ی هیچ که‌سه‌تیک بناسن، کاتێ پارهی لێ براوه، چۆن هه‌موو روژتیک، سه‌ر له به‌یانیان زوو، له‌گه‌ره‌کی دیوانلی له ئه‌سته‌مبۆل، چووه‌ریزه‌ی گرتوه: دوو ده‌سته‌بلیستی پاصی کرپوه و له به‌رده‌رگای ویستگه‌ی شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌کاندا، یان له به‌رده‌م نوقته‌ی وه‌ستانی پاصه‌کاندا، ئه‌و بلیتانه‌ی ته‌نیا به‌لیره‌یه‌ک قازانج فرۆشتۆته‌وه «که ئه‌و لیربه‌ناکاته ته‌نانه‌ت نرخ‌ی یه‌ک جگه‌ره‌ش!» و چۆن له ئه‌سته‌مبۆل ته‌نیا پرۆبیرژن و ئافه‌ته‌میهره‌بانه‌کان سکیان یی سووتاوه و ئه‌و بلیتانه‌یان لێ کرپوه!

نەریمان دەردێکی کوشندەیی بە دەست بێ پارەیی و برسیتییهوه له ئەستەمبۆل دێبوو، هەموو جار دەیگوت: «تورک زۆر بێ ئینسافن». حەمەزادیش بە هەمان شێوه: هەتا له دیمەشق بووه هەر بە کرێکاری و ئیشی قورکاری ژباوه، که گەشتۆتە ئیستالیاش بۆ ماوێ سێ هەفتە له شاری فینیس له پۆلیس رایانگرتووه و دەیان سەراو و دەراییان پێ کردووه، ئنجا لهوێشهوه - لهبەر ئەوەی فیزی میسر به پەساپۆرتەکهیهوه ههههوه - گه‌ران‌دوو‌یان‌ته‌وه میسر؛ له‌کو‌تای‌یشدا، هەر له‌وێ، له قاهره «له رێگه‌ی پیاوی‌که‌وه که به رێکه‌وت باب و باپیرانی کوردی دیاربه‌کر بوونه و له بەرپۆه‌به‌رایه‌تی کاروباری سه‌فه‌رکردنی بیگاناندا کاری کردووه و به‌زه‌یی به‌حالی حەمەزاددا هاتۆتەوه» توانیویه‌تی بگاته‌میونخ؛ ئیتر له‌و رۆژه‌شه‌وه تا‌کو ئیستا له‌ گون‌دێکی نزیک شاری میونخ گیرسا‌وته‌وه و له‌وێ، له‌گه‌ڵ چەندین پەنا‌ه‌نده‌ی دیکه‌ی کورد و (٢) له‌بانی و (٣) سه‌ربلانی، هەموو به‌یانیه‌یک، نان و پەنیریان دەر‌خوارد دهن و دوا‌ی ئەوه‌ش ئیتر هەر له‌ به‌یانیه‌وه تا پاش نیوه‌رۆ - ناو میترۆ و گۆرستانه‌کانیان پێ پاک ده‌که‌نه‌وه. خۆ سه‌ر‌داریش له‌ ئە‌مس‌تر‌دام به‌ هەمان شێوه، هەر کار ده‌کات و له‌ نامه‌کانیدا هه‌میشه‌ دهن‌وسێ، ده‌لتی:

- گه‌واد، من پارە‌ی ته‌یاره‌م نییه، ده‌ تۆ وهره‌ سه‌ر‌یکم لێ ده‌!

له‌وه‌ ده‌چێ له‌ ریزی هاو‌رێ ئاواره‌کانم، ته‌نیا من له‌م باره‌یه‌وه که‌مێک به‌خته‌وه‌ر بم: له‌ دووره‌ ولاتی و ئاواره‌یی خۆ‌مدا، وه‌ک ئەوان و به‌قه‌د ئەوان، ده‌ردی بێ پارە‌یی و برسیتییم له‌ ئەوروپا نه‌چیش‌تووه: ته‌نیا حه‌وت مانگ له‌ تۆر‌دو‌وگای پەنا‌ه‌ندن‌انی شاری ئۆس‌لۆ مامه‌وه؛ ئیتر له‌ ئۆس‌لۆ که‌ مافی پەنا‌ه‌نده‌یه‌یم بۆ ده‌ر‌چوو، یه‌ک‌سه‌ر - باشیشم کرد - چوومه‌ ژنیف، له‌وێشه‌وه به‌ قاچاغ سنووم بری و هاتم بۆ پاريس، بۆ (مۆنماخت)؛ بۆ مۆنماختی په‌لکه‌زێرینه‌ی رهنگ و تابلۆ و پۆرتريت، مۆنماختی فرباگه‌ری ده‌ردی برسیتی و بێ پارە‌یی؛ ئەو مۆنماختی ته‌نیا پینچ سه‌عات کارکردنی یه‌ک رۆژ، پینچ سه‌د دۆلارم پێ ده‌به‌خشی! باشیشم کرد. ئا. باش بوو ئەو جهره‌زه‌یه‌یم کرد.

له‌ دالانی به‌رسییه‌ری چیش‌تخانه‌که‌دا ته‌ماشای قوله‌ره‌شه‌که‌م ده‌کرد: به‌رده‌وام ده‌سوورایه‌وه و جانتا ره‌شه‌که‌ی، یه‌ک یه‌ک له‌ به‌رده‌م دانیش‌تووه‌کاندا ده‌کرده‌وه، به‌لام بێ ئەوه‌ی که‌س هه‌یچی لێ بکړی، رووی ده‌کرده‌ لای میزێکی دیکه‌.

من له‌و ده‌مه‌دا غه‌می غوره‌ت و هه‌ستی پر سوتی بێ ولاتی خۆم به‌وه‌ ده‌ر‌ه‌وانده‌وه که‌ من هەر هه‌یج نه‌بم - وه‌ک ئەم قوله‌ره‌شه‌ - هه‌ینده‌ نازاری گه‌ران و سووران و ماندووبوون ناچێتم: ئەو ئەگه‌ر له‌ ماوه‌ی هه‌فته‌یه‌کی ره‌به‌قدا، دوا‌ی گه‌ران و راکه‌راکه‌یه‌کی زۆر، ته‌نیا سێ سه‌د فه‌نه‌کی ده‌ست بکه‌وێ، ئەو من ئەم سێ سه‌د فه‌نه‌که‌م به‌ ئارامیه‌وه له‌ ماوه‌ی ته‌نیا دروستکردنی تابلۆیه‌که‌دا ده‌ست ده‌که‌وێ.

- جیا‌و‌زیی من له‌گه‌ڵ ئەودا چیه‌؟

فەرھاد پیربال

- تەنیا ئەو ھەبەھە تۆ بەھرەدی رەسمکردنت ھەبە، بەلام ئەو ئەم بەھرەبەھە تۆی نیبە.
- وا نیبە.
- چۆن؟
- چەند کەسە دیکە بەھرەدی رەسمکردنیشیان ھەبە و لەناو میتروکاندا سوال دەکەن؟
- کەواتە..
- مەسەلە کە پەپوھەدیی بە توانای جەرەزەبە و خواستیکی سەرکیشانە پەشەو ھەبە لەلای مرۆفدا.
- تۆ لە بیرتە؟
- چی؟
- وتت کە ئەو وختە لە ژنیف بووی، بە دروستکردنی کاربکاتتەر دەستت پەن کردوو.
- لە نیگارکیشە پەناھەندە یۆنانییبە کەنەو ھەبە فیری «ئەم جۆرە کاسیبی» بووم.
- لە ئەورووپا، لە زۆرەبە پایتەختەکاندا، ئەوانە تەنانت بەک تۆزقالبیش دەستی رەسمکردنیان ھەبە، روودەکە ئەم ھونەرە.
- بەتایبەت لە قەرەغ روویار و دەریاکاندا..
- بەئێ، دەزانم: ستاندریک دادەنیتن و کاربکاتتەر..
- لەم جۆرە شویتانە تووریستەکان زیاتر وەک خیرتیک دەسەھەقی کاربکاتتەرە کائان دەدەن.
- لە کۆتایی ئەم گەتوگۆیەدا «فینۆس» کە دیار بوو دەبووست ھانم بەدات و دلم بەداتەو، گوتی:
- ھەر چۆنیک بێ، ئەم ھونەرە کە تۆ ناوی دەنیت «کاسیبی» ھەرگیز وەک دەرزەکردن تەماشای نەکراو!
- جگەرەبە کەم داگیرساند و کەوتە بێرکردنەو ھەبە زەمانی مندالیم. ھەزم دەکرد و ھەبەر خۆمی بەینمەو: لە سەرەتادا چۆن دەستم کردە نیگارکیشان؟ چۆن خووم دایە ئەم ھونەرە! کە یوو؟
- لە دەمەدا یەكسەر سەر و قژی بە رۆن بریقو ھەبە مامۆستای وانە رەسم ھاتەو ھەبەرچاو. ئەری ناوی چی بوو؟ ئا. ناجی - ناجیبە ھەندی! لە قوتابخانە ناوھەندی ھەلەبجە، ھەموو سێ شەممەبەک، پاش نیوەرۆ، کاتژمێر سێ و نیو، کاتێ دەھاتە پۆلەکەو، یەكسەر بۆنی عارەقی زەحلاوی بلاو دەپۆو. ناجیبە ھەندی لەناو پۆلەکەدا، بێ ئەو ھەبە سەبیری ھەبەر قوتابیبەک بکا، یەك دوو جار، بە درێژی و پانیی پۆلەکە

نیگاری سهر به‌رگه بالیف و په‌رده و چه‌رچه‌فنه‌کانیش له ماله‌که‌مان کۆتاییان پین هات. قه‌له‌م‌ه‌نگ و تابلۆ و لاپه‌ره‌رهن‌گاو‌ره‌نگه‌کانی منیش، ته‌نیا مانه‌وه. هه‌رچۆنی پین، وا تین ده‌گم هه‌ر له سۆنگه‌ی ئه‌و یاد‌گاره‌ شیرینه‌ی رۆژگاری جارمان بوو، که له سه‌رده‌تای به‌هاری سالێ ۱۹۸۲، کاتین من خه‌ریک بووم سهری خۆم هه‌لده‌گرت و به‌یه‌کجاری مالم به‌جین هیشته‌؛ له رۆژی مالم‌ئاواییمدا، پینج سه‌د دۆلاری کاشی له ده‌ست نام، گوتی:

- هانی دارا، ئه‌م پینج سه‌د دۆلاره‌م لێ وه‌ریگره‌.

من سه‌بیری پینج سه‌د دۆلاره‌ غه‌مگینه‌که‌ی ناو ده‌ستی خۆم ده‌کرد و خه‌ریک بوو بگریم، ئه‌و گوتی:

- هه‌لی گره‌، دارا، نه‌وه‌ک له هه‌نده‌ران، له ولاتی غه‌ریبیدا بۆ فلچه‌یه‌ک یان بۆ قه‌له‌م‌ه‌نگیک ده‌ست له ئه‌م و ئه‌و یان بکه‌یته‌وه‌.

من له‌وه‌ده‌مه‌دا هه‌ستیکێ سوگواریی قوول، له‌تاو ئه‌وه‌ی که چه‌ند ساتیکێ دیکه‌ ده‌رۆیشتم (گولنۆش و دایکم و ده‌زگیرانه‌که‌شم، هه‌موو ناشنا و خۆشه‌ویستیکێ دیکه‌شم به‌جین ده‌هیشته‌) ته‌بای ده‌ستیکێ ژه‌هراوی، چرنوکی له‌رۆجم گیر کردبوو. قولی گریانیکێ به‌سۆز له‌سینه‌مدا په‌نگی ده‌خواردوه‌.

من ته‌نیا دوو رینگام له‌به‌رده‌م ما‌بوو: یا ده‌بووایه‌ جلویه‌رگی سه‌ریازی له‌به‌ر بکه‌م و بچم بۆ جه‌نگ و، ببه‌ به‌ نامیریکێ ده‌ست دکتاتۆریه‌تی حزبی به‌عس؛ یانیش ده‌بووایه‌ سهری خۆم هه‌لگریم و به‌ولاتان که‌وم.

ئه‌وکاته‌، جارێ هیشته‌ حزبی به‌عس ده‌ستی نه‌کردبووه‌ ئه‌نفال کردن، به‌لام تازه‌ پیاوی خیزان و ماله‌ بارزانییه‌کانی گواسته‌بووه‌ و پین سه‌روشوتینی کردبوون. پیاوی به‌ته‌مه‌نی وه‌ک باوکمی پین چاو‌ترسین کردبوو، به‌تایبه‌تیش له‌و ماوه‌یه‌دا که‌ تازه‌ - ته‌نیا چه‌ند هه‌فته‌یه‌ک بوو - مه‌یتی سه‌میری کوری مامم له‌قاده‌سیه‌ی سه‌دامه‌وه‌ گه‌رابۆوه‌ هه‌له‌بچه‌: مه‌یتی سه‌میر، پین له‌سه‌رنووسینی هه‌چ ناو‌نیشانیکی، له‌به‌رده‌م مزگه‌وتی گه‌وره‌ی هه‌له‌بچه‌، له‌ناو داره‌مه‌یتیکدا فری درا‌بوو، له‌سه‌ری نووسرا‌بوو «استشهاد فی دیزفول». هه‌ر له‌و ماوه‌یه‌شدا، رۆژیکیان حزبی به‌عس جه‌وت گه‌نجی فیراری جه‌نگی له‌ناوه‌راستی مه‌یدانی ناوشار له‌جه‌وت کۆله‌گه‌دا به‌سته‌بووه‌ و گولله‌بارانی کردبوون بۆ ئه‌وه‌ی گه‌نجی دیکه‌ چاو‌ترسین بن و چیتر له‌خزمه‌تی سه‌ریازی رانه‌که‌ن. ئه‌و ئیواره‌یه‌ باوکم به‌شله‌ژاوی هاته‌ ماله‌وه‌ و ده‌ستی کرده‌ قه‌ناعه‌ت پین هه‌یتانم. باوکم گوتی:

- کورم، ناخر، تۆ زانکۆت ته‌واو کردوه‌...

- ئین؟!

- ناچیه‌ته‌ عه‌سکه‌ری؟

- بچم عهسکه ری بی تاوانی ئیرانی بکوژم؟
- ئاخر، ئیتر؛ ئەمه جەنگە کوری خۆم.
- جەنگی نیوان دوو حکومەتی عێراق و ئێرانە؛ جەنگی من نییە. من جەنگم لەگەڵ کەسدا نییە.
- ناشیته پیشمەرگە؟
- جەزناکەم ژبانم سەرتاپای لەناو ئەشکەوتان و لە ناو تەراشان بەهەدەر برۆا.
- ناشیته بە جاش..
- نەخیر؛ نامەوی سومعه و کەرامەتم بشکێت و تا هەتایە هەر رووزەزدی مێلله تەکەم بم.
- باوکم، لێم توورە بوو:
- ئی، دە، کورم؛ ئەمڕۆ هەموو خەلک یان جاشن، یان عەسکەرن، یان پیشمەرگە...
- باوکم راستی دەکرد: جەنگی عێراق و ئێران خەلکی بە بیتلایەن نەهێشتیۆوه. لە پووی باوکم راوهستانم:
- وایه، بەلام من ناڤه هیچیان.
- باوکم توورەتر، هاواری کرد:
- ئی، دە هەر رۆژیکه ئیستیخیارات و پۆلیس لێمان وهژور دێکەون و قۆڵبەندت دێکەن، بەبەر چاوی هەموو خەلکەوه گوللەبارانت دێکەن! ئەو وهختەش دایکت لە هەژمەتان شیت دەبیت و منیش دەبی لە داخی هەمووتان خۆم بکوژم!
- گۆلنۆش نەهێشتت ناارامی لەوه زیاتر رۆحم بکوژئی: پێنج صەد دۆلارەکە ی لەناو دەستم دەرھێنا و پەستایە گیرفامەوه:
- هەلێگرە!
- من تەماشای ئەوم دەکرد.
- گوتی: دلّ لە دلّ مەدە. برۆ!
- گۆلنۆش ئەمە ی گوت و تەماشای دایکمی دەکرد «کە لەسەر پێپیلکە یەکی شکاوی هەوشەکەمان بەتەنیا دانیشتیوو، دەگریا». پاشان گۆلنۆش بە دەنگێکی گریانای و لە هەمان کاتدا بە ئازایە تیبیەوه و تی:
- لە دوورە ولاتیدا تۆ ئەگەر بشمریت، بە مردنی خۆت دەمریت؛ نەوهک لەم جەنگە نەفرەتبار و بی مانایەدا بکوژریت.
- من چاوهکانم لەوکاتەدا پر ببوون لە فرمیسک، و تم:
- دەترسم.

نه‌ریمان، خه‌لیل، بیجان، شازاد، سیامه‌ند.. هر به‌یونه‌ی ئەم سه‌فه‌ره له ناکاوی منه‌وه، له قاوه‌خانه‌که‌ی (مۆنماخت) دانیشتبووین باسی «ره‌نگی سوور» و فیگه‌ره رووته‌کانی ئەو هونه‌رمه‌نده‌مان ده‌کرد.

نه‌ریمان ده‌یزانی که من له‌م سه‌فه‌ره‌مدا نیازم وایه چهنده‌ی رۆژتیکیش له توولوز بی‌بنه‌وه، وتی:

- که‌واته‌ دارا، تۆ کاتی ده‌چیته‌ توولوز، سه‌ر‌تیکیش له مۆزه‌خانه‌که‌ی توولوز لۆت‌ریک ده‌دی!

- باوه‌رناکه‌م.

- بۆ؟

- چونکه‌ مۆزه‌خانه‌که‌ی توولوز لۆت‌ریک له شارۆچکه‌یه‌کی دیکه‌یه به‌ ناوی ئەلبی، نزیکه‌ی سه‌عات و نیو‌تیک له سه‌نته‌ری شاره‌که‌وه دووره.

نه‌ریمان دیسانه‌وه کونج‌کۆلانه‌ ده‌یویست قسه‌م له‌ ده‌ریبێنی:

- ئەدی دوا‌ی توولوز؟

- ئی؟

-یه‌که‌راست به‌ره‌و به‌رشه‌لۆنه‌ ده‌رۆی؟

ده‌مویست وه‌لامی بده‌مه‌وه بلتیم «جاری نازانم»، سیامه‌ند وتی:

- به‌خوا تۆش سه‌یری، دارا.

وتم: بۆ؟

وتی: ئەدی به‌م هاوینه‌ خۆشه‌ که‌س پارسی به‌جی هیشتنه‌وه بۆ به‌رشه‌لۆنه‌؟

- باشه، تۆ ده‌چیته‌ توولوز یان ده‌چیته‌ به‌رشه‌لۆنه‌؟

شازاد له‌جیاتی من وه‌لامی دایه‌وه:

- ده‌چیته‌ توولوز، له‌ویشه‌وه ده‌چیته‌ به‌رشه‌لۆنه‌.

بیجان که‌بابی ده‌جوو، وتی:

- پیاو به‌م گه‌رمایه‌ تا له‌ پارێسه‌وه ده‌گاته‌ به‌رشه‌لۆنه، له‌ناو گه‌رمای شه‌مه‌نده‌فه‌ر، ئیسقانی ده‌رۆی.

خه‌لیل له‌ شۆینی خۆبه‌وه، به‌ ده‌نگی به‌رزی سو‌عبه‌تاوی خۆبه‌وه تیی هه‌ل‌کرد:

- ئەو له‌ به‌رشه‌لۆنه‌ش خوارتر ده‌رۆا.

- به‌ره‌و کۆی؟

- به‌ره‌و که‌ناره‌کانی زه‌ریای ئە‌تله‌نتیک..

- که‌س نازانی به‌ره‌و چ گون‌دیک!

- مه‌گه‌ر ته‌نیا خوا بزانی دارا به‌ره‌و کوئی سه‌ره‌له‌ده‌گه‌ری.

- سه‌فه‌ری عومه‌ره‌..

- ده‌چیتته «جه‌زیره‌ی واق‌واق»!

به‌م قسه‌یه‌ی خه‌لیل، ئیتر هه‌موویان دایانه‌ قاقای پیکه‌نین. منیش، بیده‌نگ، شه‌راپه‌ هه‌ناریبه‌که‌ نه‌شه‌یه‌کی خوئی پی به‌خشیبوم، زه‌رده‌خه‌نه‌به‌کم کرد و به‌ خوئشه‌ویستییه‌وه‌ ته‌ماشای خه‌لیم ده‌کرد. هه‌میشه‌ دل‌م به‌ له‌هجه‌ خوئش و قسه‌ خوئشه‌کانی خه‌لیل ده‌کرایه‌وه‌.

ناگام لی بوو، ئه‌و شه‌وه‌، له‌به‌ر ئه‌م سه‌فه‌ره‌ له‌ناکاوه‌ی من، هاو‌پیکانم گالته‌کردن و راباردنیان به‌ «دختور نووری» به‌ته‌واوه‌تی له‌بیر چوو‌بووه‌. شه‌وانی جارن که‌ داده‌نیشتین، هه‌ر کاتی بیانیستایه‌ بکه‌نه‌ گولمه‌زیک و بیانیستایه‌ شه‌وبیریه‌ک به‌ سوعه‌ت و پیکه‌نین و قسه‌ی خوئش به‌سه‌ر بیه‌ن، «دختور نووری» و دوکانه‌که‌بان ده‌کرده‌ بیتیسته‌ خوئشه‌ی سه‌ر زاریبان. هه‌موو جاریک ته‌نیا ئه‌وه‌نده‌ به‌س بوو که‌ به‌کیتیکیان له‌ ئه‌وی دیکه‌ی بیرسیا به‌:

- ئه‌ری دختور نووری خه‌به‌ری چیه‌؟

ئیتتر ده‌ستیان پی ده‌کرد.

نووری به‌سته‌زمان! خه‌لکی قامیشلی، سیزده‌ ساله‌ ئاواره‌ی ئه‌م ئه‌ورووپا به‌ بووه‌ و ئیستا له‌ پاریس گیرساوه‌ته‌وه‌. له‌ به‌رامبه‌ر باغی لووکره‌مبورگ بو‌ خوئی کووشکیکی بچکولانه‌ی کردۆته‌وه‌ و رۆژنامه‌ و گوئاران ده‌فرۆشی. به‌ قسه‌ی خه‌لیل، گوایه‌ جارپیکان نووری گیتراویه‌تیه‌وه‌ که‌ ئه‌وکاته‌ی هیشتا له‌ قامیشلی بووه‌، پیش ئه‌وه‌ی سه‌ری خوئی هه‌لبگرئ و ئاواره‌ی ئه‌ورووپا بیته‌، له‌ رۆژی مالتاوا‌ییدا به‌ دایکی خوئی گوتوه‌:

- دایه‌، ده‌چم له‌ زانکۆیه‌کی پاریس له‌ پزیشکی ده‌خوینم، ده‌مه‌ دختور.

ئیتتر له‌و رۆژه‌وه‌ که‌ ئه‌م قسه‌یه‌ی، له‌و چیشته‌خانه‌یه‌ی مؤماخت، بو‌ خه‌لیل و هاو‌پیکانی گیتراوه‌ته‌وه‌؛ بوته‌ پیکه‌نین و هه‌را. هه‌ر له‌و رۆژه‌وه‌ش ناویان لی ناوه‌ «دختور نووری»: چونکه‌ له‌ جیاتی ئه‌وه‌ی له‌ پاریس بیته‌ دختور، ها‌توه‌ دوکانیکی له‌ به‌رده‌م باغی لووکره‌مبورگ کردۆته‌وه‌ و رۆژنامه‌ ده‌فرۆشی!

ئه‌وه‌یه‌ ئیتتر، ژبانی منیش له‌ پاریس وه‌ک ئه‌م نوکته‌ سارد و غه‌مگینه‌ سالانیکی زۆر بوو بسوه‌ شتیکی رۆتین و سواو. تا له‌ پاریس مابایه‌مه‌وه‌، ده‌بوايه‌ هه‌موو رۆژ، هه‌موو رۆژ به‌ هه‌مان شتیه‌، هه‌ر هه‌مان شت بیستمه‌وه‌: هه‌یج شتیکی تازه‌ له‌ ژبانم رووبنه‌دا.

من ئه‌وا حه‌وت سالی ره‌به‌قه‌ له‌ پاریس ده‌ژیم. ئه‌گه‌ر حه‌وت سالی دیکه‌شی تیا

سیامه‌ند ئەم قسه‌یه‌ی خسته سه‌ر قسه‌که‌ی پیشووی بیحان:
- خواواشیانه‌ی مێتر به‌ پیره‌کۆرێکی رۆژه‌لاتیی وه‌ک ئەو بکه‌ن.
- دارا زۆر موعجیبیی ئەندری برۆتۆنه‌، ده‌چێ بو‌ئه‌وه‌ی له‌ ئاسه‌واره‌کانی باشوور ورد بیته‌وه‌!

نه‌ریان، بێ ئەوه‌ی ئاگاداری هۆ و ئامانجی سه‌فه‌ره‌که‌شم بێ، ئەو وه‌لامه‌ی دانه‌وه‌.
- ئنجا برۆتۆن چوه‌ ئەفریقا.

- جا کێ نالێ ئەویش له‌وتوه‌ ناچیته‌ ئەفریقا؟

هاورپێکانم، هه‌موویان، کونجکۆلانه‌ هه‌زبان ده‌کرد بزانه‌ له‌م سه‌فه‌ره‌دا به‌ره‌و کوی ده‌چم؟ ده‌چمه‌ کام ولات، کام شار؟ بو‌چی ده‌چم؟ به‌ره‌و لای کێ؟ تاکه‌ی هه‌ر له‌وێ ده‌میتسه‌وه‌! منیش ئیتر له‌ شه‌وی یه‌که‌م و ته‌نانه‌ت له‌ شه‌وی دووه‌میشدا، وه‌لامی هه‌یج یه‌کیکیانم نه‌ده‌دابه‌وه‌، هه‌میشه‌ ده‌مگوت: «جاری نازانم».

خه‌لیل وازی لێ نه‌ده‌هیتام، ده‌یگوت:

- چ نازانی؟

- نازانم ده‌چم یان نا.

دوینێ شه‌و، پێش ئەوه‌ی چیشته‌خانه‌که‌ به‌جێ به‌یلم و به‌ره‌و وێسته‌گه‌ی شه‌مه‌نده‌فه‌ری ئۆسته‌رلیچ به‌رێ بکه‌وم، ستاد و بو‌رد و جانتا و که‌لوپه‌له‌کانی خۆم ئاماده‌ کردبوون و له‌ ته‌نیشته‌ مێزه‌که‌م، له‌ پال خۆم دانا بوون؛ کاتێ سیامه‌ند هاته‌ ناو چیشته‌خانه‌که‌، جانتا و که‌ل و په‌له‌ پێچراوه‌کانی منی بینی، یه‌کسه‌ر، پێش ئەوه‌ی بچێ له‌سه‌ر کورسییه‌ک، له‌ ده‌وری مێزه‌ درێژه‌که‌مان دابنیشیت، ته‌ماشایه‌کی جانتا و که‌لوپه‌له‌کانی ته‌نیشته‌ مێزه‌که‌ی منی کرد و وه‌رسوورایه‌وه‌ لای کورسییه‌ چۆله‌که‌ی ئەوه‌دیو:

- ئەوه‌ به‌راسته‌یه‌، دارا؟

- چی؟

- سه‌فه‌ر ده‌که‌ی!

ته‌ماشای نه‌ریانم ده‌کرد، که‌ دوا‌ی ئەو هاته‌ ژووره‌وه‌؛ گوتم:

- به‌لێ.

سیامه‌ند دیار بوو پێی ناخۆش بوو:

- به‌راستی دارا، ئەم سه‌فه‌ره‌ له‌ناکاوه‌ی تو، له‌ جو‌ره‌ سه‌ره‌لگرتنیک ده‌چێ.

نه‌ریان وتی:

- تو بلی ته‌نانه‌ت له‌ جو‌ره‌ شیتیه‌کیش!

- ئینجا بیجان، زۆر به سۆزهوه، نهوازشکارانه رووی تیم کرد:
- دارا گیان، ئیمه ههمومان ههر یه که و ههوت ههشت ساله له پاریس دووره ولاتین، زهلامی واهیه ههژده ساله ئاوارهیه و ولاتی خووی نه دیوه. ئیمه تازه تهواو بووین؛ بۆ ههر کوتیهک بچین، ههر ئاوارهین..
- بۆ ههر ولاتتیک بچین ههر بێ ولاتین.
- دانیشه، له ناومان بیهتهوه!
- سیامه ند رووی کرده بیجان:
- ستاد و جانتا و کهلوپه له کانی نابین!
- بیجان، وتی:
- ئی باشه باش.. ئیمه ههر هیچ نه بێ له بهرئه وهی ههمومان کوردین؛ با پیمان بلتیت بۆ کووی دهچن، بۆ کام شار؟ نه گهر خوا نه کاشتیکی به سه رها ت!
- له وده مه دا له گه ل شازاد ته ماشای یه کترمان ده کرد. سیامه ند وتی:
- راست دهکا، دارا! بۆ کام شار دهچی، بۆ لای کێ؟ با بزانبین! به راستی.
- مینیش ئیتر گه یشته تینم، وتم:
- ده چمه سانتیاگو.
- نه ریمان، سه رسورماو، یه کسه ر گوتی:
- سانتیاگو له کوتیه؟
- کام سانتیاگو؟
- شازاد له سه ره خو بۆی روون کرد نه وه:
- شارۆچکه یه کی بچکۆ له یه له باکووری ئیسپانیا..
- بیجان گوتی:
- من باوه رناکه م ئه م شاره له سه ر نه خشه ی جوگرافیای دنیا دا بوونی هه بیته.
- له سه ر سنووری زه ربای ئه تله نتیکه.
- خه لیل دهنگی به رز کرده وه:
- نالیم! ده چیته جه زیره ی واق واق.
- سانتیاگو دی کۆمپۆستیللا.
- سیامه ند رووی له من کرد:
- بۆ ده چیته ئه و شوینه لاتهریک و دووره، دارا؟
- خه لیل گوتی:

- ئەو دەبۆيە ستاد و بۆردەكەشى لەگەڵ خۆی دەبا!

هەژار هەللی داڤه:

- كاكه، بەسه! وازی لێ بێن با بروا! بوو بە چی؟

خەلیل بە خۆتێ هەلقور تاندنی شازاد كەمێك سەغڵەت ببوو، رووی لە بێجان كرد:

- بەدوای هونەردا دەگەڕێ، قەیناکه: بەلام با كاك شازاد مزایەدا تمان لەسەر نەكا!

- مزایەداتی چیم كردوو؟

- تۆ چونكە خۆت شاعیریت و نازانی ڕەسم بكەیت، واتێ دەگەیی ئێمە هونەرمەند
هەموومان «لە مۆفمارت كەوتووین و» بازرگانی بە ڕەسمەوه دەكەین: تەنیا دارا
هونەرمەندی راستەقینەیه.

- نەخێر..

- با، لە شوێنی تریش ئەم قەسەیهت كردوو.

من لێرەدا دەبوايە قەسەیهك بكەم، گوتم:

- ئی بۆچی؛ چما من بۆ خۆشم پۆرتتیت ناكەم؟

خەلیل رووی لە نەریمان بوو كە هەر پێی دەگوت «بیبەرەوه». لەناكا گوتی:

- ئی، من چیم گوتوو؟ دەلێم: گوند و سروشت و ئەم جۆره شوێنانە بۆ ئێمە دەری
ناهیئێ. تەنانەت ئێستا كوردستانی، بە نێسبەت ئێمەوه، وەك گوندێك وایه،
گوندێکی پێسی سەدەكانی ناوەرەست؛ چیتەر ناتوانین تێیدا بژین..

شازاد بەسەر خەلیلدا گرز بۆوه:

- كە خەلكی وەك تۆ چیتەر ناتوانن بگەرێتەوه لە كوردستان بژین، ئەمە لەبەر ئەوه
نیه كە كوردستان گوندێکی پێسی سەدەكانی ناوەرەستە.

- ئەدی لەبەر چیبه؟

- لەبەر ئەوهی ئەمڕۆ، ئەگەر خەلكی وەك تۆ بگەرێتەوه كوردستان، نە شەهادەیهك
هەیه پێی تەعین ببیت، نە كاسبییهك لێره فێر بویتە.. دەست و پێ سببی، لەوی چی
بكەیت! بەراستی، تۆ بە كەلكی چیبی كوردستان دیتیت، بۆچی بگەریتەوه؟

- بۆ خۆمان لێره، هەتا هەتا بە بازرگانی بە ڕەسم و هونەرەكەمانەوه دەكەین و بۆ
خۆمان هەر پارە كۆدەكەینەوه.. وا نیه؟

- ئەمە تۆ خۆت دانێ پێدا دەنێی.

- تۆش بۆ خۆت تا هەتا بە بێ ئیش و بێ پارە و بێ مال و حال هەر خۆت بە
شێعەرەكانت و بە شەهادەي دكتوراكەتەوه هەلكێتیه.

- به راست؟
- به راست.
- بیجان به غمگینیبیه وه گوتی:
- شازاد بگه پرتیه وه کوردستان و.. دارا سه ری خوئی به ره و سانتیاگو هه لبرگری..
- نیتر پاریمان لی چۆل ده مینیتیه وه.
- نه ریمان پرووی کرده وه دارا:
- هر به یه کجاری له وی ده ژیت؟
- هر به یه کجاری له وی ده ژیم.
- که واته ئیدی چیت نایه یته وه پاریس.
- له وانه یه.
- چۆن؟
- جار جار، به سه فهر.
- له وکاته دا، دیسان بیده نگیسه کی سه رسورمپین بالئی به سه ر دانیشتنی سه ر
- میزه که ماندا کیشا. ته ماشه یه کی شازاد م کرد، پاشان ته ماشه یه کی کاتز میتری قه د
- دیواری چیتخانه که م کرد و هه لسه مه وه گوتم:
- دره نکه.
- شه مه نده فهر که م سه عاتیککی تر به ری ده که وت.

3

- کاتی خه ریک بووم چیتخانه که ی مؤمخت به جی به یلم و بجمه ویستگه ی شه مه نده فهر، نه ریمان و بیجان و شازاد له گه لم هه لسه انه وه، بیجان وتی:
- تا ویستگه ی شه مه نده فهر له گه لت دین.
 - سیامه ند و خه لیل له سه ر میزه که، له شوینی خوین نه بزوتن، سیامه ند دهستی ته و قه ی بو دریتز کردم، وتی:
 - دهی، دارا سه فهریککی خوش.
 - ئینجا خه لیل له ناکا و هه لسه یه وه، پیکه نی و باوه شی بو کرده وه:
 - دارا گیان، بیوره، من ناتوانم بیم به ریت بکه م، چاوه رپی (کرستین) ده که م.
 - پیش نه وه ی بگه یه نه ئیسه گه ی شه مه نده فهر، له ریگادا بیجان به ناوازیکی غه مگینه وه ده یگوت:
 - دارا، که ده روی، به راستی شوینت له ناومان دیار ده بی. نامه مان لی مه بره!

- هرکه گه یشتیته ئه وئ و له شویتیک گیرسایتته وه، ئادره سی خۆمان بۆ بنیره!

شازادیش ده یگوت:

- ئه وه به ئیتر، ئیمهش لیهر، وهک جارن درێژه به ژبانه رۆتینه ئاواره بییه که ی خۆمان دههین.

- به رۆژ کارکردن و به شه و ئیره.

- سیامه ند ههر کرێکارییه که ی خۆی و کارگه پر مه کینه و دوو که ل و ئاسن و وایه ره کانی. بیجان ههر ته رجهمه کردنی فارسی - فه ره نسوی و دایه ره چکۆلانه که ی له پلاس دیتالی. به هجهت وه لی خۆی و بیچوه پشیله که ی له کوخته که ی خۆیدا له قاتی حه وتمه ئاپارتمان که ی له ژاقتیل. کامه ران و مامه ند و نه ریمان و خه لیلش ههر نیگار کیشان و مۆنماخته که یان..

شازاد هیشتا قسه که ی خۆی ته و او نه کردبوو، نه ریمان به زرده خه نه یه کی غه مگینه وه پئی که نی:

- شازادیش، ههر حه راسه تی شه وانی ئوتیله که ی و شیعه ره کانی...

شازاد رووی کرده من:

- ئه وه به ئیتر، باش ده که ی ده رۆی، دارا گیان!

هه مومان، بیده نگ، له ژیر دارعه له تریکه درێژه کانی سه ره شوسته که دا ده رۆشتین و هیچ قسه مان نه ده کرد. له و کاته دا هه ستم به سوگواری و غه مگینییه ک ده کرد که من دروستم کردبوو. سه باره ت به مه، زۆر دلّم ته نگ بوو. هه ستم به بیزه وه نیی خۆم ده کرد. من مادام پریارم دابوو پرۆم و به یه کجاری پاريس جئ بیلّم، نه ده بوا به به که س بلّیم که ده رۆم. له و کاته دا، ئه و رۆژه م بیهر هاته وه، که چه ند سالییک له مه و به ره مآل و براده ره کانی خۆم له هه له بجه به جئ هیشت؛ خه ریک بووم به یه کجاری مآل و حال و ولاته که مم به جئ ده هیشت و به ره و غه ربیی به ری ده که وتم: له دۆلی گولان، له ودیو هه له بجه، که کیم و حیکمه ت و که ریم و سه ردار، جانتا و که لویه له کانیان بۆ هه لگرتیوم و ده بانویست تا ئه و کاته ی له گۆرستانه که ی گولان ده په رمه وه و له سنوو ئاواده م، به ریم بکه ن. حیکمه ت ده گریا، ده یگوت:

- دارا گیان، وا ده رۆی. به م نزیکانه ئیمهش ههر وهک تۆ هه له بجه به جئ دپلین و ده که وینه دووره ولاتی.

له سه ر شوسته که، به ده م بیهر هاته وه ی یادگارییه کانی ئه و رۆژگاره دووره ده ست و شیرینه، هیتور هیتور هه نگاوم دنا و له دلی خۆمدا ده مگوت: «ئه و تا، وا دیسانه وه له کۆمه لێک براده ر و خۆشه ویستی دیکه م داده پریم»، «پاریس به جئ ده هیلم و به ره و گوندیکی نه دیتی و نه ناسراو سه ری خۆم هه لده گرم»، «ئه و تا.. وا دیسانه وه ولاتییک

به جی ده هیلم و به ره و ولاتیکی دیکه ده چم. . ئه مه یه ژبانی من» .

رووم له شازاد کرد:

- شازاد، جار به جار شیعه تازه کانتیم بۆ بنیره!

شازاد وتی: «باش». پاشان گوتی:

- به لام خۆ شیعریش هر هه مان ئه و جیهانه یه که تازه چیترا نایبینینه وه!

که گه یشتینه ناو ویستگای شه مه نده فه ره که، نه ریمان ناو نیشانی یه ک دوو براده ری نیگار کیشی ئیسپانیی خۆی دامی، وتی گوایه که وه ختی خۆی له قیه ننا پيشانگایه کی هاو به شی له گه لیان کردۆ ته وه و باش ده یانناسی، ههروه ها پيشنیهادی ئه وه ی لی کردم که له سه ر پرتگه مدا له (به رشه لۆنه) ده توانم چه ند شه ویک له لای ئه و براده رانه ی بچینه وه، به م بۆنه یه وه به رشه لۆنه ش ببینم.

کامه ران ده فته ریکی بچکۆ لانه ی له باخه لی ده رهینا:

- قه ره نی جه میلیش له وێ ده ژێ.

نه ریمان، که زوو زوو ه نامه ی ئه و هاوړی نیگار کیشه مانی به ده ست ده گه یشت، وتی:

- نا، له وێ نه ماوه. ئیستا چۆنه «مۆسکۆ» .

بیجان لاپه ره کانی ده فته ره که ی ده پشکنی:

- ئادر تیه که ی جه عفه ریشم لایه .

- جه عفه ر کاکه یی؟

من وتم: «نا، باوه رناکه م» .

- چی؟

- باوه رناکه م له به رشه لۆنه بچینه وه .

- بۆچی؟

وتم: ته نیا چه ند روژتیک له توو لوز ده مینمه وه، بۆ ئه وه ی هه ندی پاره ی دیکه م ده ست بکه ویت. ئیتر له ویتوه یه کسه ر به ری ده که وم، ده رۆم.

- به کسه ر به ره و سانتیاگو؟

وتم: به لی.

له لیواری هیتلی شه مه نده فه ره کان راوه ستا بوین. بیجان رووی لی کردم:

- سانتیاگو له به رشه لۆنه وه چه ند دووره، دارا؟

شازاد پیش من، به زه رده خه نه یه کی پر نه شه وه، وه لامی دایه وه:

- بیست و هه وت سه عاتی ناو شه مه نده فه ر.

- بیبجان بەسەر سورمانەو، فیتە یەکی درێژی لێ دا.
نەریمان رووی لە شەمەندەفەرەکان بوو، تەماشای دووری دەکرد، وتی:
- دارا گیان، وایزانم شەمەندەفەرەکت هات.
- سەفەرێکی خۆش.

4

- بەخوا من دەزانم: لە دەست مشکەکانی ناو مائەکت ئەم پاريسە خۆشە بەجی دیتلی!
لە توولتووز، لەناو حەمامی ھۆتیلەکە، لەژێر دووش، بە دەم خۆشتنەو، بیستم لەم قسە یەکی خەلیل دەکردهو و لەبەر خۆمەو پێ دەکەنیم.
- ئێ باشە بۆ کوێ دەچی؟
- پێم وتی، وتم: بۆ ئیسپانیا.
- بۆ کام شار؟
منیش وەک ئەو وەلامی مەتەلێکی لێ بشارمەو، سەبیرێکم کرد و وەلام
نەدا یەو. وایزانم نەریمان بوو، وتی:
- راست دەکا، دارا! پاريس، بە پیچەوانەو، ئەم وەختانە ی ھاوینان خۆشە.
سیامەند سێوی دەخوارد، وتی:
- پیاو ھاوینان دوو رۆژ مۆنماخت بەجی بەیتلی، بەلای کەمەو دوو ھزار فرەنکی
لە قیس دەچی.
«دختۆر نووری» دەستی بۆ پەرداخی شەرابەکی درێژکرد، وتی:
- بیتزاریبە، جانم!
ئینجا شازاد، کە نەشە بەکی نەرم غەمگینی چاوەکانی دەدرەوشاندەو، رووی کردە
نەریمان:
- ئێمە ھەمیشە حەز دەکەین سەفەر بکەین، ھەمیشە حەز دەکەین ئەو شوینە ی
تییداین بەجی بەیتلین..
سیامەند بە تانوتەو وتی:
- گەنجین..
شازاد بە ھەمان نەشە ی مەستیبەو، وتی:
- نەخیر، چونکە وادەزانین ئەگەر ئەو شوینە بەجی بەیتلین، ئەوا ئیتەر لە شوینە

دووم ئاسووده ده‌بین و چیتتر هه‌ستی بێ ولاتی و ئاواره‌بیمان نامیتنی.

شازاد رووی خسته سهر من. سه‌یری چاوه‌کانیم کرد، و تم:

- راست ده‌که‌ی.

خه‌لیل هه‌لیدا بێ وتی:

- ده وه‌للاهی، کوری کوربشمان چیتتر ولات نابینیتته‌وه. هه‌تا ماوین هه‌میشه هه‌ر له دووره‌ولاتی و ئاواره‌بیدا ژبان به‌سه‌ر ده‌به‌ین.

دختۆر نووری وتی:

- کورد هه‌میشه ئاواره‌به! هه‌میشه ئاواره بووه، هه‌ر به ئاواره‌بیش ده‌میتیتته‌وه.

خه‌لیل گوتی:

- کورینه، به‌خوا، نووری دختۆره ده‌یزانی.. راست ده‌کا!

به‌هه‌جه‌ت وه‌لی له سوچی میتزه‌که‌وه، ده‌نگی هه‌لبێی:

- ئی باوکم ئاخر، ئیتتر له پارسه‌وه به‌ره‌و کوێ؟

به‌م قسه‌به‌ی به‌هه‌جه‌ت وه‌لی زۆر سه‌غله‌ت بووم، چونکه یه‌کسه‌ر ئه‌و قسه‌به‌م ببیر هاته‌وه که شازاد بوێ گیترا بوومه‌وه: به‌هه‌جه‌ت وه‌لی چهند رۆژتیک له‌مه‌وه‌به‌ر، هه‌ر له‌باره‌ی ئه‌و سه‌فه‌ره‌ی منه‌وه، له‌ناو جه‌ماعه‌تدا، گوتبووی:

- لێی گه‌رتین جانم؛ مندا له، تا کو ئیستاش هه‌ر غه‌ربیی دایکی ده‌کا.

هه‌روه‌ها گوتبووی:

- ئه‌گه‌ر ناوی خوشکیکی یان ناوی گه‌رکه‌که‌ی بێن، سه‌عاتیک ده‌گرێن.

جه‌ماعه‌تیش ئیتتر دابوو یانه قاقای پێکه‌نین.

به‌هه‌جه‌ت وه‌لی وایزنام ته‌مه‌ن سی و نوو سا له. حه‌فده سالی ربه‌قه له پاریس ده‌ژی، دکتۆرایه‌کی له باره‌ی «ئاینی مه‌سیحیه‌ت له کوردستاندا» وه‌رگرتوه، جار جار ده‌هاته ناومان هه‌وه و خۆی هه‌لده‌کێشا، ده‌یگوت: «دوو سه‌د لاپه‌ره‌م به‌س له‌سه‌ر مه‌سیحیه‌کانی کوێه نووسیه‌وه» به‌لام به‌چی ده‌چی؟ هه‌میشه که باس دیتته سه‌ر باسی کوردستان، به‌بێرتکه‌وه ده‌لی:

- من ناگه‌ر پێمه‌وه، هه‌رگیز ناگه‌ر پێمه‌وه.

شه‌ویکیان که دیسان هه‌موومان پێکه‌وه له ده‌وری میتزیک دانیشتیوین و چهند که‌سیکی فه‌ره‌نسیمان له‌گه‌لدا بوو، له‌گه‌رمه‌ی ده‌مه‌ قالی و گه‌فتوگۆ کردندا له‌باره‌ی «دوواکه‌وتویی خه‌لکی خۆمان و پێشکه‌وتنی ژبانی ئه‌ورووپیه‌کان» به‌هه‌جه‌ت وه‌لی به‌یه‌کێک له‌میوانه‌ فه‌ره‌نسییه‌کانی گوت:

- ئی‌مه‌ پیترو ئلمان هه‌یه، ئی‌وه‌ش عه‌قل، ئه‌مه‌یه جیا وایزمان.

ئینجا لە کۆتایی قسەکانیشی، رووی کردە من و بە قیزکردنەو دەپەکەو و تێ:
- ولات، ولات! ولات! دۆزەخێکە، چلپاویکە؛ بەراستی: زەلکاویکی گەورەپە بۆ
خۆی! بۆ کوێ بگەرتینەو؟

من بەم قسەپە بەهەجەت زۆر جارپس بووم، و تەم:
- من تەنانەت غەریببێ زێلخانەکانیشی دەکەم، غەریببێ تەنانەت سەرگوفەک و
چلپاودەکانیش.

ئەمیش لە وەلامدا گوئی:

- تۆ پیاویکی خەپالیت. لەناو وەھمدا دەژیت.

و تەم: بۆچی؟

وتی: «ئەمەئێ تۆ غەریببێ دەکەیت و بیری لێ دەکەیتەو: کوردستان نبیە».

- ئەدی چیبیە؟

- وەھمی کوردستانە، خەپالی کوردستانە!

منیش توورە بووم، گەیشتە تینم، پیتەم و ت:

- ئەمەئێ تۆش بیری لێ دەکەیتەو: ئەورووپا نبیە..

- ئەدی چیبیە؟

- پیگال و پارتووس و ناولنگی ئاڤرەتە سۆزانیبیە کانتە.

ئیتەر ئەوشەو لەسەر ئەم قسەپە لەپەکتیری زویر بووین، لەو شەو بەولاو هەرگیز
پەکتەر نادوینین. ئەو شەو ش، کاتێ وتی «ئاخر باوکم، لە پاریس بەرەو کوێ؟»، دیسان
و لەلامیم ئەدایەو، بەلام لەناو خۆمدا هەستم دەکرد رقیکی تێکەل بە هەستی بیزکردنەو
لە ناخدا دەپورووژاندم. نازانم بۆچی لەو دەمدا، ژبانی رۆژانەئێ بەهەجەتەم هاتەو
بەرچاو، لە دلی خۆمدا گوتم: (فەرموو، ئەم هەموو قسە گەورانە دەکا، کەچی ئەمەتا،
لێرە - لە ئەورووپا - ئەمە ژبانیەتی: هەر ئیستا دوا ئیو سەعات یا سەعاتیکی تر،
پاش ئەوئێ بوتلی شەرابە سوورەکەئێ بەردەم خۆئێ تەواو دەکا، قەرەپتەکەئێ بە
کەمیتک و یقارەو بەک دوو جارێ دینێ و دەبا و هەل دەستیتەو، جانتاکەئێ دەخاتە ژبیر
باخەلیەو، دیسانەو، وەک سەدان نیو شەوئێ تر، زەر دەخەنەپەکی درۆزانەئێ
خۆشحالی دەکات و روو لە هەموو برادەرانی سەرمپتەکە دەکات و دەلێ: «دەئێ
جەماعەت، شەوتان شاد. لەوانەپە تا سبەئێ شەو. جارێ بەدوعا»، ئنجا لە
چیشتخانەکە دەچیتە دەرەو و لەسەر شۆستەکە سواری ئوتوموبیلە فۆکس فارگۆنەکەئێ
خۆئێ دەپیت و دەروا بەرەو هۆتیلەکەئێ، ئەو هۆتیلەئێ کە نیو شەوئێک لە سەعات پەکی
شەوئێ تا سەعات هەشت و نیوئێ بەیانی کاری تیا دەکا، دوا ئەوئێ کە ئیتەر
بەرەپەیان کاری تەواو دەپێ، هەلتەک هەلتەک بەرەو مالهەو دەگەرتەو بەرەو ژوورە

بچکۆلانه پیرژ و بلاوه که ی - له هه‌و‌ته‌م‌ین قساتی ئاپارتمانیکه کۆن له «ژاقیل»، بۆ ئه‌وه‌ی له ماله‌وه تا ده‌وره‌به‌ری کاتژمێر چوار و پینجی ئیواره ب‌خه‌و‌یت و ئیواره‌ش ئیتر «به‌تایبه‌تی ئیوارانی شه‌مه و یه‌کشه‌مه»، به‌ته‌نیا، به‌ره‌و شه‌قامه‌ په‌نگا‌وه‌ن‌گه‌که‌ی «سانت دونیس» ده‌که‌و‌یته‌ ری، له‌و‌ی، به‌ده‌م پیا‌سه‌وه، به‌دریژایی کۆلان و شه‌قامه‌ درێژه‌ په‌نگا‌وه‌ن‌گه‌که‌ی سانت دونیس، چاو به‌یه‌که‌ی یه‌که‌ی ئافره‌ته‌ سۆزانییه‌ نیوه‌ رو‌وته‌کاندا ده‌گه‌یتر، به‌ل‌کو ئافره‌تیکه‌ی چاو و برۆ په‌شی خرپنی «رۆژه‌لاتیبا‌نه‌ی» به‌هه‌رزان ده‌ست ب‌که‌و‌یت و چه‌ند سه‌عاتیکه‌ی خۆشی له‌گه‌ل به‌سه‌ر بیات، شه‌و دره‌نگایش، ئیتر په‌تاو، داهه‌یزراو، دیسانه‌وه‌ خۆی ده‌گه‌یه‌ن‌یته‌وه‌ هه‌مان ئه‌م چیشته‌خانه‌یه‌ی ئیتر بۆ ئه‌وه‌ی دیسان به‌ده‌م شه‌راب خا‌ورده‌وه، به‌ده‌م خا‌وردنی دۆلمه‌ یا سا‌واری کورده‌وا‌رییه‌وه، له‌گه‌ل براده‌ره‌ کورده‌کانی، «داب‌نیشن و تیر قسه‌ی خۆش ب‌که‌ن و شه‌و‌یکه‌ی کورده‌ی خۆش به‌سه‌ر به‌ن». ئه‌وه‌یه، ئه‌م زه‌لامه، هه‌موو ژبا‌نی خۆی، هه‌میشه‌ به‌م شێوه‌یه‌ به‌سه‌ر ده‌بات.

دختۆر نووری له‌ناکا و رووی په‌رسیاری لی کردم:

- باشه، دارا، ئیسپانیا بۆ تۆ قه‌یه‌ی ناوی؟

له‌ناو قۆزاغه‌ی بێده‌نگی و ئه‌ندیشه‌ی خۆمدا ر‌ا‌چله‌کیم، وتم:

- په‌رسیومه، نایه‌و‌ی.

نه‌ریمان زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی له‌ژێر سمیله‌کانیه‌وه‌ کرد، ده‌م و ده‌ست سه‌هه‌ریکی کردم و بێکه‌نی، وتی:

- بۆ دارا، ته‌نیا «ئیتالیا» قه‌یه‌ی ده‌و‌ی.

هه‌رکه‌ نه‌ریمان وای وت، سیامه‌ند و خه‌لیل و شازاد یه‌کسه‌له‌ف ده‌ستیان کرده‌ قاقای بێکه‌ن. دختۆر نووری و به‌هجه‌ت وه‌لی پی نه‌ده‌که‌ن. دیار بوو ئه‌وان ئاگاداری چیرۆکه‌که‌م نه‌بوون، جارێ نه‌یان‌بیس‌تبه‌وه. منیش ئیتر، بێ ئه‌وه‌ی به‌م بێکه‌نینه‌ سو‌عبه‌تا‌وییه‌یان ته‌ریق ب‌مه‌وه، ده‌م و ده‌ست ئه‌و یادگار شه‌رینه‌ی که‌ ئه‌وان قاقا پی پی ده‌که‌ن، وه‌ک ئه‌لبوم‌یکه‌ی ره‌نگینی بۆندار، یه‌که‌یه‌که‌ی لاپه‌ره‌ جوانه‌کانی، له‌به‌ر چا‌ومدا هه‌لده‌درانه‌وه. زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی ئارام‌یبه‌خشی پر له‌ تاسووقی، له‌ناو براده‌ره‌کاندا، خسته‌ سه‌ر لی‌وه‌کانه‌وه. من خۆم رو‌ودا‌وه‌که‌م بۆیان گه‌ی‌ابۆه:

ها‌وینی پار بوو، چو‌بوومه‌ ئیسپانیا. له‌ ئیسپانیا، دوا‌ی به‌سه‌ربردنی دو‌وه‌هه‌فته‌ی خۆش له‌ به‌رشه‌لۆنه، خه‌ریک بووم ده‌گه‌رامه‌وه‌ پارێس. شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌که‌م پش ئه‌وه‌ی بگاته‌ سه‌ر سنووری فه‌ره‌نسا، له‌ یه‌که‌یک له‌ شارۆچکه‌کانی سه‌رسنوری دیوی ئیسپانیا، له‌ portbou، رای گرت. من له‌ناو شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌که‌ دانیشته‌بووم و جگه‌ره‌م ده‌کیشا. کچیک، له‌گه‌ل ژنیکه‌ی په‌رکه‌ دیار بوو له‌ وێستگه‌ی ئه‌و شاره‌ ئیسپانییه‌وه‌ سه‌رکه‌وتیوه‌ ناو شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌که‌، ها‌تنه‌ ناو هه‌مان فارگۆنه‌که‌ی منه‌وه‌ و

فهره‌اد پیربال

له‌ته‌نیشته په‌نجه‌ره‌که‌ی ده‌سته‌راستی منه‌وه دانیشتن. کچه‌که، هه‌رکه دانیشته و دانه‌نیشته (خه‌ریک بوو جگه‌ره‌یه‌کی له‌پاکه‌ته‌که‌ی ده‌رده‌هیتنا) له‌ناکاو، که‌چاوی به‌من که‌وت، وه‌ک ئه‌وه‌ی براهه‌کی چهند سال و نوسوی سه‌رگه‌ردانی خۆی بینیبیته‌وه، به‌نیگایه‌کی گه‌شی پاک، پر له‌په‌رۆشی، پر له‌خۆشه‌ویسته‌یه‌کی گه‌رم و قوول، جگه‌ره‌که‌ی له‌ده‌ست وشک ما. قه‌پریک هه‌ر سه‌یری کردم... پاشان شله‌ژا، چاوی داگرت.

من دوا‌ی ئه‌وه نازانم بۆچی، یه‌کسه‌ر هه‌زم کرد بگرم. نازانم له‌و کاته‌دا، ئه‌وه هه‌سته ته‌لزمای و لیبوانلیتی ئاسوده‌یی و هه‌م فیگاریه‌ی چی بوو، که‌سه‌رتاپای رۆحمی له‌ماوه‌ی چرکه‌یه‌که‌دا داچله‌کاندا! رووم کرده‌ په‌نجه‌ره‌که، که‌وتمه‌ بیرکرده‌وه. به‌خۆمم وت: «سه‌یره»، «ئهم کچه‌ کتیبه‌!»، «بۆ کو‌ی ده‌روا؟»، «ئهم پیره‌ژنه‌ کتیبه‌ له‌گه‌لی؟».

شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌که‌ به‌پری که‌وت. من رووم له‌ په‌نجه‌ره‌که‌ی خۆم وه‌رگیرا! به‌شپۆیه‌که‌ که‌نهمده‌توانی خروشان و داخوریانی رۆحم بشارمه‌وه، سپه‌رم گه‌ته‌وه لای ئه‌وان. ئه‌ویش له‌هه‌مان کاته‌دا نیگای خۆی له‌سه‌ر پیره‌ژنه‌که‌ گواسته‌وه و به‌ دزه‌ نیگایه‌که‌ سه‌یریکی دیکه‌ی منی کرده‌وه.

ئه‌مجاره‌یان، راستیه‌که‌ی، نهمده‌توانی ته‌ماشای چاوه‌کانی بکه‌م. هه‌ستم کرد ئه‌ویش نه‌ختیک شله‌ژا.

خه‌یرا (وه‌ک ئه‌وه‌ی پتی خۆش نه‌بی که‌ پیره‌ژنه‌که‌ هه‌ست به‌ شله‌ژانه‌که‌ی بکا) سه‌یریکی به‌رامبه‌ر خۆی و پیره‌ژنه‌که‌ی کرده‌وه و پاشان، وه‌ک ئه‌وه‌ی فرکه‌ی له‌ناکاوی په‌پوله‌یه‌کی بینیب، ناوری بۆ لای ده‌روه، بۆ لای په‌نجه‌ره‌که‌ دایه‌وه. بینیم: دلخۆشی و ئاسوده‌یه‌کی په‌مبه‌ که‌وتبوونه‌ سه‌ر روخساری، نیوه‌ زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کیش له‌سه‌ر لیوه‌کانی. قه‌پریک هه‌روا مایه‌وه، رووی له‌ په‌نجه‌ره‌که‌ وه‌رنگه‌را. پاشان له‌ناکاو، بی ئه‌وه‌ی سه‌یرم بکا و بمین، وه‌ک ئه‌وه‌ی هه‌ستی به‌وه‌ کردی که‌ من هه‌شتا هه‌ر ته‌ماشای ده‌که‌م، شله‌ژا. له‌ ئاکامدا سه‌ری هه‌لبری، به‌ دوو چاوی پر له‌ شه‌رم و ئه‌وین و په‌رۆشیه‌وه سه‌یریکی کردم. ئینجا وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌ شتیکی دلتیا بووبیت، به‌ ئارامی و که‌میکیش به‌ شه‌رمه‌وه سه‌ری خۆی داگرت.

من ئیتر ماوه‌یه‌کی زۆر، که‌ نیگای گه‌رم و پر له‌ په‌رۆشی و بانگی چاوه‌کانی، په‌یتا په‌یتا گیانیان پرکردم له‌ هه‌ز و شه‌بدایی، خه‌ریک بوو له‌ هه‌مان کاته‌دا شه‌پۆلی هه‌ستیکی فیگاری و غه‌میکی قورسی بی ناونیشان له‌ ناخدا سه‌ری ده‌کرد.

له‌ناکاو، نازانم له‌به‌رچی، چهند دلۆپه‌ فرمیسیکیک زانه‌ قوولایی چاوه‌کانه‌وه و هیتور هیتور به‌سه‌ر روومه‌مدا هاتنه‌ خواره‌وه.

بی ئه‌وه‌ی ته‌ماشای بکه‌م، هه‌ستم ده‌کرد و ده‌مزانمی که‌ ته‌ماشام ده‌کا. که‌ سه‌رم هه‌لبری، چاوی به‌ فرمیسه‌که‌کانم که‌وت. بینیم له‌ناکاو روخساری گۆرا بوو،

حه په ساتنیکي ټيکه ل به هه ستیځي غه مگیني له سه ر نیشته. من به دوو چاوی فرمیستک تیا قه تیسمای خۆمه وه سه بیریم ده کرد. نه ویش (که چاوه کانی هینده پاک و گهش و روون بوون، نه ده کرا نه وه ههستی خوشه ویستی و میهره بانیه گه رمه بان تیدا و ن بیتی) به سه رسورمان و حه په ساتنیکي بیده نگ داچله کابوو، سه یری کردم.

له شله ژانی خۆیدا، خیرا سه بریځي به رامه ر خۆی - پیریژنه که ی کرد، ئینجا له ناکا و هه لسا یه وه، بیتی نه وه ی سه یری هیچ شتیځ بکا، به په له پرووژنی له کورسییه کان هاته دهره وه. به ریځه وه که ی نیواناندا، به ره دهرگای پشته وه ی من، به هه نگاوی توند و خیرا ریځای گرت به ر. ریځیشت. له دلنی خۆمدا، وتم: «ده چیته ته والیت».

که ریځیشت، ماوه یه کی یه کجار زوری، نزیکه ی ده ده قیقه ی پیچ چوو. له و ماوه یه دا پیریژنه که دوو جار ان له سه ر کورسییه که ی خۆیه وه، به لای دهسته چه په وه خۆی لار ده کرده وه و سه یری ناو دهرگای فارگوژنه که ی ده کرد (نه و ریځا یه ی ده چۆه سه ر ته والیته که).

به خۆم ده گوت: «له وانه شه چوو بیته قاوه خانه که و بیه وئی منیش بچم، له وئی هه ر هیچ نه بی بتوانین دوو قسه بکه ین».

ده مویست بچم، به لام له وه ده ترسام پیریژنه که ههستی به نیوانا کردی، بان نه ویش به دوامه وه بیته قاوه خانه که. ئەم هه لوتیستم به جوان و گونجاو نه ده زانی. له کوتا ییدا وتم: «ده چم». خه ریک بوو هه لسم، دهنگی کردنه وه ی دهرگای فارگوژنه که و پاشانیش دهنگی هه نگاوه کانی، خاویان کردمه وه.

هات دانیشته وه. من به غه مگینیه وه، له په نجه ره وه سه یری دهره وه ده کرد. نه ویش له گه ل پیریژنه که، به دهنگیځی زۆر نزم و نادیار، به لام ده مزانی به ئیسپانی قسه ده که ن، ورته ورتیان بوو.

پیش نه وه ی بگه ینه شاروچکه ی Cebere، نه و شاروچکه یه ی دوو ایین شاروچکه ی سه رزه مینی ئیسپانیا بوو، سنووری هه ر سنی ولاتی ئیسپانیا و فه ره نسا و ئیتالیا ی به یه کتری ده به سته وه؛ دلته کوتی و ناتارامیه کی کوشنده چنگی له رۆحم گیر کردبوو، به خۆم گوت: «ئیسستا نه وه تا وا گه یشتین»، «به لام ئیمه له سه ر سنووری سنی ولات داین»، «ئهم کچه به ره و کوئی ده روا؟».

ئهم پرسیا ره ناراسته ی خۆم ده کرد و به سوژیځی غه مگین و پر له په رو شیه وه سه بیریم ده کرد. نه ویش چاوه کانی گهش، پاک، رووناک «به لام نه مجاره دیان غه میځی قوولیان تی که وتبوون» سه یری بنمیچی شه مه نده فه ره که ی ده کرد، به بی نه وه ی هیچ وه لامتیکم بداته وه.

شه مه نده فه ره که خه ریک بوو رای ده گرت. له ناکا و هه ردوو کیان پیکه وه هه لسانه وه، که وتنه خۆکوژدنه وه ی خۆیان. جار جار به نیگا یه کی مه لول، بیده نگ، نیگا یه کی

ده کردم، وهک نه وهی بیسه وی بۆ دووایین جار به شیک له رۆحم، چلیک له بوونم به نیگای خۆی دهسکهنه بکات و له گهڵ خۆی بیا.

من ده بوايه هه لئه ستمه وه، ده بوايه له ناو هه مان شه مه نده فه ره که ی خۆم بچینه وه و چاوه ری بکه م بۆ نه وهی شه مه نده فه ره که پینچ ده قیقه ی تر به ری بکه ویتنه وه: سه وت سه عاتی دیکه ده گه یشتمه وه ماله وه، له پاريس. به لام که بینم نه وان رۆیشتن، ئیتر منیش یه کسه ر به په له خۆم کۆ کرده وه و جانتاکه م گرته ده ست، به دووای نه واندا دابه زیم.

مانگه شه ویتکی خوش بوو. کزه بایه کی فیتکی ده هات. له سه ر شوسته که دا، من له دوو وه و نه وان له پیشه وه، ژن و پیاویک و چه ند مندالیک که وتیونه نیوانمانه وه، له ریزی پیشه وهی هه مووشماندا، هه شاماتیکی زۆر له خه لک، له ناو ته م و تاریکی سه ر شوسته که دا ریزه یان به ستبوو که به رتیه وه که دا بگه نه به رده م پۆلیسه کانی به رده رگا، بۆ نه وهی په ساپۆرته کانیان پیشان بده ن و بتوانن بچه ناو خاکی فه ره نساه، یانیش له ویتیه هه ریه که یان به ره و ولاتیکی، به ره و مه نزلگا یه کی دیکه سه فه ر بکا.

من تا نه وکاته ی له پیشاندانی په ساپۆرته که م به پۆلیسی سه ر سنوو بوومه وه، هه ر خه می نه وه م بوو که هینده لیبیان دوور نه که ومه وه. که گه یشتمه ناو سالۆنه که ش، ئیتر خه لک هه ر بابا بوو رایان ده کرد به ره و شوینی پاره گۆرینه وه، به ره و پرسگا، به ره و خانووت، یانیش زۆر به په له تر داده زینه خواره وه و ده چوون هیللی شه مه نده فه ره که ی خۆیان بدۆزنه وه.

من چاو م هه ر به لای نه وانه وه بوو. له ناکاو دیتم هه ر دوو کیان پیکه وه دابه زینه خواره وه، بۆ ژیر زه مینه که. ئیتر منیش به دووایانه وه دابه زیم. له ژیر زه مینه که دا توانیم به په له خۆم بگه به مه لای هه مان پیتیلکه که ی نه وان و، سه رکه وتم.

نه وان له سه ر شوسته ی شه مه نده فه ره که دا، له ناو ته م و تاریکی نیوه شه وه دا، وه ک ده یان خه لکی تر - که هه ر بابا بوو رایان ده کرد و خۆیان ده گه یانده ناو شه مه نده فه ره که - چاویا ده گیترا و به په له پروزی که وتبوون. له ناکامدا، به سه ر پیتیلکه ی به کیکی له فارگۆنه کانی شه مه نده فه ره که که وتن. خۆیان کرده ژووره وه.

منیش له نزیک ده رگای فارگۆنه که ی ته نشت نه وان، هه ر له سه ر شوسته راهه ستابووم. سه رم به رز کرده وه، رووم کرده گه نجیکی مووزهردی سه ر و قژ بژ، که سه ری خۆی له په نجهره ی شه مه نده فه ره که وه ده ره ینا بوو و هه وای پاکی نیوه شه وی هه لده مژی. به په له به زمانی فه ره نسی لیم پرسی:

- نه و شه مه نده فه ره به ره و کوێ ده روا؟

باش تیت نه گه یشت، به لام به ده نگیتی به رز، به په له وه لامی دامه وه:

- میلانو، میلانو.

که نه مه ی وت، من گه یشتبوومه سه ر سیتیه م چینی پیتیلکه ی شه مه نده فه ره که،

سهرکه وتم.

دوواى ئەوه، به رپړه‌وى ناو شه‌م‌نده‌فهره‌که‌وه خۆم گه‌بانده ناو هه‌مان فارگۆنه‌که‌وى ئەوانه‌وه. له‌ناو فارگۆنه‌که‌وى ئەواندا، ته‌ماشام کرد دیتم: هه‌ردووکیان، له‌وبه‌رى فارگۆنه‌که‌دا، له‌ناو رپړه‌وه‌که‌دا، خه‌ریک بوون جانتا و که‌لوپه‌له‌کانیان ده‌خسته ژووره‌که‌بانده‌وه. ئیتیر به‌یه‌که‌جاری دلم ناوى خوارده‌وه و سیچه‌نم گرت. شه‌م‌نده‌فهره‌که‌هوته جووله‌ جوول، خه‌ریک بوو به‌رپړی ده‌که‌وت. له‌ دللى خۆمدا گوتم: «ته‌واو ئیتیر، ده‌چمه‌میلان»، «ناچمه‌وه پاریس».

زۆر زه‌حمت بوو بتوانم به‌ناو رپړه‌وى فارگۆنه‌که‌دا تیبهر بم، چونکه رپړه‌وه‌که‌هه‌پروو له‌خه‌لک. ئاورم بۆ لای هه‌ر ژووریتکیش ده‌داپه‌وه، خه‌لکیان تیا‌بوو، په‌رده‌کانیان دادابووه‌وه و گلتۆپه‌کانیان کوژاندبۆوه. ته‌ماشام کرد: «که‌چه‌که»، له‌ به‌رده‌رگای ژووره‌که‌وى خۆباندا راوه‌ستابوو، له‌ دووره‌وه، به‌په‌له، به‌لام زۆر به‌ شاگه‌شکه‌بى و دلخۆشیه‌وه، ده‌ستى راستى به‌رز کرده‌وه: یه‌ک دوو جارن به‌دلخۆشى و پیکه‌نینه‌وه ده‌ستى راوه‌شاند و چووه ژووره‌وه.

به‌م ناخپزه‌ى ئەو، خه‌ریک بوو له‌ خۆشيان پال بگرم. هه‌تا بلئى گه‌شامه‌وه. «به‌لام» به‌خۆم گوت «باشه، من بلیتى به‌ره‌و ئیتالیام نه‌برپوه!»، «په‌ساپۆرته‌که‌شم، په‌ساپۆرتى په‌ناهندانى نه‌رویحیبه و له‌ فه‌رنسا ده‌ژیم، بۆ ئیتالیا قیبه‌ى ده‌وى»، «چی بکه‌م؟». له‌م بیرکردنه‌وه‌یه‌دا بووم، له‌وسه‌رى فارگۆنه‌که‌وه شه‌پقه‌ى پۆلیسیتم بینی. داچله‌کام. یه‌کسه‌ر رووم وه‌رگیترا، به‌ره‌و دوواوه‌گه‌رامه‌وه. چووم له‌ دالانه‌که‌وى به‌رده‌م ئاوده‌ستخانه‌که‌ راوه‌ستام. بیرم له‌وه‌ ده‌کرده‌وه، که‌ بۆ ماوه‌یه‌کى کورت، تا ئەوکاته‌ى پۆلیسى سنور» له‌ داواکردنى په‌ساپۆرت ته‌واو ده‌بن، بچم خۆم له‌ناو ئاوده‌سخانه‌که‌ بشارمه‌وه.

دلم به‌ ته‌په‌ ته‌پ که‌وتبوو. له‌وکاته‌دا یه‌کسه‌ر مه‌وجود و ئه‌سه‌دم بیه‌هاته‌وه، که‌ وه‌ختى خۆى، له‌ نامه‌یه‌کیاندا بۆیان نووسیبوو، گوایه‌ کاتى ویستویانه‌ له‌ ئەلمانیاوه‌ خۆیان بگه‌یه‌ننه‌هۆلنده، هیه‌چ په‌ساپۆرتیک، هیه‌چ ره‌گه‌زنامه و هیه‌چ ناسنامه‌یه‌کیان پێ نه‌بوو که‌ نیشان بدا سه‌ر به‌ ولاتیک یان ده‌وله‌تیکى ئەم زه‌مینه‌ن، ئیتیر له‌ناو شه‌م‌نده‌فهره‌راند، له‌ناو پاپۆراند، هه‌میشه‌ خۆیان «له‌ناو ئاوده‌سخاناندا» شارده‌وته‌وه، تا گه‌یشتوونه‌ته‌ ئه‌مستردام و ئەوى داواى مافى په‌ناهندیبیان کردوه.

ده‌ستم نایه‌ سه‌ر ده‌ستوى ئاوده‌ستخانه‌که‌، ده‌مویست ده‌رگاگه‌ بکه‌مه‌وه و بچمه‌ ژووره‌وه، ببنیم پۆلیسیک له‌ ئاوده‌سخانه‌که‌ هاته‌ ده‌ره‌وه، بئى یه‌ک و دوو، یه‌کسه‌ر داواى په‌ساپۆرتى لئى کردم.

له‌وه‌ به‌دووا، هه‌ستم کرد که‌ تازه ئیتیر بیه‌وده‌یه! سه‌عاتیکى ره‌به‌ق له‌ناو شه‌م‌نده‌فهره‌که‌دا، له‌ ژوورى حه‌زکراواندا، له‌سه‌ر کورسییه‌کى قه‌دیقه‌ى شین، له‌

فهره‌اد پیربال

ته‌نیشته پۆلیسیک، که به‌دریژایی ئەو ماوه‌یه، بیدەنگ، هەر خەریکی نوستن بوو..
چاوه‌دێم کرد! تا گە‌یشتمه‌ یه‌که‌م شاری سەر سنووری ئیتالیا. ئیتر له‌وێش، بلیتیکیان
پێی کرپم و رینگا و رینگا به‌ره‌و پاریس گه‌رامه‌وه‌).

سیامه‌ند هەر پێده‌که‌نی، له‌ کۆتایشدا به‌ده‌م پێکه‌نینه‌وه‌ وتی:

- تۆ ده‌بوایه‌ پێش ئەوه‌ی بچیته‌ به‌رشه‌لۆنه، له‌ پاریس ببرت له‌ فیزه‌یه‌کی ئیتالیا
بکرده‌ایه‌ ته‌وه‌، کوری باش! نه‌ریمانیش که‌ له‌ پێکه‌نینه‌ درێژخایه‌نه‌که‌ی وه‌ستا، به‌ده‌م
کۆخه‌ کۆخی دوا‌ی پێکه‌نینه‌که‌وه‌، وتی:

- له‌ دینت به‌م، دارا.

ئینجا، سیامه‌ند، که‌ هه‌میشه‌ له‌ هه‌موو براده‌ره‌کانم زیاتر چه‌زی ده‌کرد بزانی که
بۆچی ئەو سه‌فه‌ره‌ی به‌ره‌و به‌رشه‌لۆنه‌ ده‌که‌م، پرسى:

- باشه، دارا، توو شه‌ره‌ف، تۆ له‌ پینا و هه‌مان ئەو کچه‌ ناچیته‌وه‌ ئیسپانیا؟

منیش وتم:

- کام کچ؟

به‌ چه‌ ناگه‌ هێمای بۆ‌لایه‌ک کرد و به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌وه‌ وتی:

- کچی ناو شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌که‌، کچه‌ ئیسپانییه‌که‌؟

دختۆر نووری کونجکۆلانه‌ وه‌ده‌نگ هات:

- ئی، ده‌ - ده‌ی، بۆ کچه‌ ئیسپانییان ده‌چیته‌ ئیسپانیا! نه‌ریمان پرسى:

- به‌لام سه‌یره‌! ئایا هه‌مان کچه‌، دارا؟ ئەو کچه‌ی ناو شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌که‌ ئیسپانی
بوو؟

من خه‌ریک بووم ب‌لێم: به‌ئێ. له‌م کاته‌دا، شازاد، که‌ له‌سه‌رخۆقه‌ له‌می به
کاغه‌زێکی سەر مێزه‌که‌ داده‌هینا، پشتی له‌ کورسییه‌که‌ی کرده‌وه‌، وتی:

- دارا له‌ «جوانی» زیاتر، به‌ دوا‌ی هیچ شتیکی تردا ناگه‌رێ...

به‌هه‌جته‌ وه‌لی، رووی له‌ شازاد کرد:

- ده‌ بییره‌وه‌، شازاد، دیسان!

- به‌ «جوانی» سه‌غه‌ته‌ ده‌ی، مامۆستا؟

ئەویش به‌ هه‌مان ته‌وس و تانووته‌وه‌، به‌لام زۆر به‌نه‌رمی، وتی:

- کاکه‌ گیان، تۆ شاعیری، خۆ ئەو شاعیر نبیه‌!

شازاد وتی:

- خۆ هەر که‌سیک، با شاعیریش نه‌بێ، چه‌زده‌کا له‌ غه‌وغای ژبانی پاریس دوور

بکه و پیتنه وه و بچی له باوهشی سروشت رۆحی خوئی به جوانی و پاکییی سروشت زاخ بداتهوه. سه فهر خو شه.

به هجهت وهلی، که مییک نهرم بووه، وتی:

- باشه، قه ناکه: سه فهر و هه موو ئه م شته قوژانه ی تریش، به لام «جوانی» .. تو هه میسه ئه م وشه یه به زارته وه یه. مه به ستت چیبه له «جوانی» ؟
شازاد وتی:

- ئه وه یه، ئیتر، ئه وکه سانه ی که به دووای پاره و «شته قوژه کانی» ژیان که وتوون، هه رگیز ناتوانن له «جوانی» تی بگهن.

به هجهت وهلی دهنگی که مییک بهرز کرده وه:

- ئیوهش، ئیوهی شاعیران، که ئیتر ناتوانن خوژان له گه ل شارستانییهت و ژیبانی تازه رابه یتن، هه میسه په نا ده به نه بهر «جوانی» و «به هه شتی ونبوو» و ئه م شته قوژانه.

نهریمان، بی ئه وه ی روو له به هجهت وهلی بکا، به قسه هات:

- «جوانی» بوچی شتی قوژه، باو کم؟

به هجهت وهلی، رووی هیشتا له شازاد بوو، وتی:

- ناویش له م شته قوژانه دهنین «هونه ر» یان «شیع ر».

- من قسه م نه ما ..

له وه دمه دا خه لیل بواری نه دا چیت رهیچ که سیک قسه ی تر بکا، حه زی نه کرد گتوگۆکه زیاتر په ل به اوئی و هاوړیکان بکه ونه دمه قالیی توند و تیژه وه، وتی:

- تکایه ده وازیتن، باو کم! به خوا ئیتر هه ر ئه وه یه: له ده ست مشکه کانی ژووره که ی خوئی، پاريس به جی ده هیلی.

5

له توو لوز، دوای ئه وه ی له هوتیله که دووشیکم وه رگرت و چووم له ژووره که مدا پشوویه کی کورتم دا، یه کسه ر بوژد و ستاند و که لوپه له کانی ره سم کردنم خسته نه سه ر شان و به ره و ناوه راستی شار به ری که وتم.

ئو ئیواره یه له توو لوز، له ناو سه نته ری شاره که دا هینده ی گه رام و سوورام و چوام گپرا، هیچ مه یدانیک، هیچ شوینیک ئاوهام نه دوزیه وه که نیگار کیشه کان - وه ک ئه وه ی له پاريس هه یه - تییدا کوینه وه و خه لکیش راهاتن رووی تی بکه ن و داوای پوژرتیت دروستکردنیان لی بکه ن. ته نانه ت هیچ نیگار کیشه ییک له هیچ قوژن و

فەرھاد پیربال

مەیدانیکی شارەكەدا چاۋ پىن نەكەوت. لە ئاكامدا چووم لەژىر سىبەرى بىنە درەختىكى گەورە و سەر كەشى مەيدانى (ويلسون - Wilson) كە يەك كىكە لە مەيدانە ھەرە رازاۋە و بە داروبار و قەرەباغەكانى شارى توولوز، تەختە رەسمەكەم ھەلدا و يەك كىك لە پۆرتىتە كۆنەكانى لە پارىس كرديوو، ھەلئاسى.

جگەرە يەكەم داگىرساند، لە دلى خۆمدا دەمگوت: «پىش ئەو ھى بەرەو ئىسپانيا بەرى كەوم، تۆ بلىتى بىتوانم لىرە چەند پۆرتىتەك دروست بكەم و ھەندى پارەى دىكەم دەست بكەوى؟».

لە تەنەشت ستان دەكەم، لە سەر كورسى - بەردىكى بچكۆلە دانىشتىبوم. بە دەم گۆگرتن لە دەمبە دەمب و ئاھەنگى دلبزوينى چەند گەنجىكى شەپرىوى مەكسىكى كە لە ۋەرمە ۋە بۆ پارە پەيدا كرن لە ناو خەلكە كە سازبان كرديوو، تە ماشاى پەيكەرى بەرزى ئەو شاعىرەم دەكرد كە لە ناو رەستى مەيدانى ويلسن Wilson دانرا بوو. پەيكەرى شاعىرەكە، لەژىرى نووسرا بوو گودولى Goudouli: دەستى راستى لە سەر چۆكى دانابوو، بە دەستەكەى دىكەشى كىبىكى بە دەستە ۋە گرتىبوو، زەردەخەنە يەكى شاعىرانە لە سەر لىتو كەنى بوو. يەكسەر شازادەم بىر ھاتە ۋە. ئەگەر لىرە بوو، يە، دەگوت: «ئەمەش بەدبەختىكى دىكەى ھاورپى خۆمان».

- راستىبەكەت دەوى: ھونەرمەند، ئەگەر فەرەنسى بى يان كورد بى. چارەنوسى ھەمان چارەنوسە.

- ئى، واىە: تۆ لە پەنجەرەى قەسرىكە ۋە يان لە پەنجەرەى كوختىكە ۋە تە ماشاى دەريا بكەيت. دەريا ھەمان دەريا يە.

- وا نىبە.

- چۆن؟

- ھونەرمەندىك لە فەرەنسا لەدايك بىت، بەختە ۋەرتەرە لەچاۋ ئەو ھونەرمەندەى لە پاكستان لەدايك دەبىت.

خەلىل ھەلى داىە، گوتى:

- باشە، خۆ، دارا ۋەك ئەو ۋاىە لە فەرەنسا لەدايك بووبىت، ئەم بەدبەختى و مەرگە ساتىبە چىبە كە بەردەوام ھەستى پى دەكا؟

- ھونەرمەند سەر بە ھەر نەتە ۋە يەك و لە ھەر سەردەمىكدا بىت، تە نىيا بەدواى يەك شتدا دەگەرئى: جوانى... يان راستتر: دروستكردى جوانى. تەواو.

- كەواتە، تۆ دەتوانى لە كەركووك، لە مۆنخا، لە قەندەھار، لە لندەن... لە ھەموو شوئىكدا ئەو جوانىبە دروست بكەيت!

- واىە.

- ئەدى، كەواتە، ئەو مەرەقەى تۆ جىيە: سانتياگو، سانتياگو، سانتياگو...؟

ھېشتا جگەردى يەكەمم نەكوژاندبۆۋە لەناكاو پىرەژىتىك شىرازەى خەيالى پىچىم.
دەستى مندالىكى گرتبۇ، سەيرى پۆرتىتى ھەلۋاسراوى سەر ستاندىكەمى دەكرد، بە
زەردەخەنەيەكى گەش و پىر لە مېھرەبانىيەۋە لىم نىك كەۋتەۋە و داۋاى لى كىردم كە
پۆرتىتىك بۆ ئەو مندالەى دروست بىكەم. ئەمە يەكەمىن پۆرتىت بوو لە توۋلووز
دروستى بىكەم. دۋاى ئەۋىش، يەكسەر كچىك ھات، پاشانىش پىۋىك... .

خۆر خەرىك بوو ئاۋا دەبۇ، تارىكايى وردە وردە بالەكانى خۆى بەسەر لوتكەى
ئاپارتمان و بانىژەكاندا، بەسەر لىق و پۆپى گەلەى درەختەكاندا پەخش دەكرد. من ئاگام
لە ئاھەنگ و ئاپۆرەى خەلكەكەى دەۋرۋىشتم نەماۋو، لە كاژمىر چۋار و نىۋەۋە ھەر
خەرىكى دروستكردنى پۆرتىت بووم. دەست و پەنجەكانم كەمىك ئازارىبان دەدام و
ھەستەم بە كەمىك ھىلاكى و برسىتى دەكرد. لەناكاو لەۋدەمەى كە من تەماشى شانى
مۆدېلەكەى بەرامبەر خۆم دەكرد و خەرىك بووم ھىلىكى چەماۋەى تۆخ بەسەر
تابلۇكەدا بىكىشم، لەپشت سەرمەۋە دەنگىكى ئافرەتەنە رايچلەكاندم:

- پۆرتىتىكى بەراستى ناياب!

ئاۋرپىك دايەۋە: ئافرەتتىكى سەروتەبەش پان، قىژ لولى كاكۆل ھەندى تال تال
سىپى، عەينەگ لەچاۋ. ھەمان ئەو ئافرەتە بوو كە ماۋەيەك پىشتر كاتى خەرىك بووم
ۋىنەى كۆپكى گەنج دەكىشا، لە تەنېشتمەۋە راۋەستاۋو جارەجار تەماشى بزاۋتى
دەست و پەنجەمى دەكرد، جارەجارىش نىكتر دەكەۋتەۋە و سەرى دەھىنايە پىشەۋە،
لە تابلۇكەى بەردەستەم ورد بۆۋە: فىگەر و ھىلەكانى ناۋ تابلۇكەمى بە روخسارى كۆرە
گەنجەكە بەراۋرد دەكرد. وتم: «سوپاس».

لەدوۋامەۋە درىژەى پىن دا:

- ئەمە يەكەمجارە بەراستى كە ئەم جۆرە شىرازەى نىگاركىشان دەبىنم!

رووم لە تابلۇكەم بوو، پانتايىيەكى سىپم بە سىبەرى خال خال پردەكردەۋە:

- ئەگەر ھەز بىكەى، پۆرتىتىك بە ھەمان شىۋاز بۆ تۆش دروست دەكەم.

بىن ئەۋەى بىبىنم، ھەستەم بە زەردەخەنەى سەر روخسارى كىرد:

- باشە دەى چاۋەرى دەكەم.

من يەكسەر لەۋ پىشنىارەى كىردم پەژىۋان بوومەۋە، چونكە تابلۋى برسى و ماندوو
بووم، دەۋوۋايە دەست لە نىگاركىشان ھەلگىرم و بىچم لە چىشتخانەيەك نانىك بىخۆم
و پىشۋويەك بىدەم.

باش بوو، دەرەنگىر كە ئاۋرپ دايەۋە، ئافرەتەكە لەۋ ماۋەيەى خەرىك بووم تابلۇكەى
بەردەستەم تەۋاۋ دەكرد لەۋ ناۋە نەماۋو. چوۋبوو لەسەر يەككىك لە كورسىيە درىژەكانى

فهره‌اد پیربال

ناو باخچه‌که، له‌ژئیر تیشکی سه‌وزی عه‌له‌تریکیکی به‌رز دانیشتبوو، کتیبیکی ده‌خوتنده‌وه.

زوو بۆرد و ستانده‌که‌م لیک نان، که‌لوپه‌له‌کانی دیکه‌شم کۆکردنه‌وه و له‌شێوه‌ی جه‌نتایه‌کی پری درێژکۆلانه - که‌له‌بالینگانی ده‌رۆزه‌که‌ریکی ئه‌ورووی ده‌چوو - له‌ژئیر دره‌خته‌که‌دا دامنان. هه‌یشتا مامبوو بگه‌مه‌ لای ئافره‌ته‌ عه‌ینه‌گ له‌چاوه‌که، ته‌ماشایه‌کی کردم و سه‌ری لار کرده‌وه، رووانییه‌ شۆینی ته‌خته‌ره‌سم و ستانده‌که‌م. به‌ سه‌رسامبییه‌کی گله‌بیارای دۆستانه‌وه، وتی:

- ده‌بینم دا‌تخست؟

خۆم گه‌یاند هه‌ر کورسیه‌که، ره‌تاو، وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌ شه‌ریکی سه‌خت گه‌رابیتمه‌وه، له‌ته‌نیشتییه‌وه، پال که‌وتم. ئافره‌ته‌ عه‌ینه‌گ له‌چاوه‌که‌ پشتی له‌ کورسیه‌که‌ کرده‌وه، وتی:

- من ته‌نیا بۆ ساته‌ وه‌ختیک پشویه‌کم دا. ده‌میک بوو به‌پیتوه وه‌ستا‌بووم.

به‌ شێوازیکی که‌ بتوانم هه‌لاکی و ماندوویی خۆم پێشان بده‌م، هه‌روه‌ها به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی دۆستانه‌ی دا‌وای لێبو‌ردن کرده‌وه، پیم وت:

- ئیستا تابلێتی ماندووم. دلنیام ئه‌گه‌ر ره‌سمی‌شم بکردیتایه، نه‌مه‌ده‌توانی جوانیت به‌و شێوه‌ی هه‌یه‌ بگوازمه‌وه..

عه‌ینه‌گه‌که‌ی له‌چاوه‌ کرده:

- قه‌یناکه.

ئنجا وتی:

- مه‌به‌ستی من، زیاتر شێوازه‌که‌ت بوو، شێوازی نیگارکێشانت.

کتیبه‌که‌ی خسته‌ ناو جه‌نتاکه‌یه‌وه و له‌ناکاو، وتی:

- له‌وه‌ ده‌چی ئه‌م شێوازه‌ی ئیستات، له‌ تابلۆکانیشتدا به‌کاربه‌یتی؟

وتم: «به‌لێ. به‌م شێوازه‌ راها‌تووم و زۆر هه‌زی لێ ده‌که‌م».

وتی:

- هه‌رکه‌ یه‌که‌م جار پۆرتی کوره‌ گه‌نجه‌که‌تم بینی، شێوازه‌که‌ت چوه‌ دل‌مه‌وه و شتیکی هات به‌ خه‌یالما. بیرم بۆ شتیکی چوو.

- چی؟

که‌میک پاما. دیار بوو ده‌بویست سۆراغی شتیکی لێ بکا، دوودل بوو. وتی:

- تۆ خه‌لکی تۆلوز نیت.

وتم: «نه‌».

تەماشای قەلەمەكەى دەستتیم دەکرد، وەك ئەوێ خۆى ئامادە بكات
هەقیقەتیئێکی رۆژنامەنووسیم لەگەڵ ساز بکات، وتم:

- من کوردی عیراقم، لە پارێس دەژیم. رەسم دەكەم و کاری هونەریی دیکەش
دەكەم.

- نەخش و نیگاری ناو کتیبان.. کارت تێدا کردوون؟
هەندیک بێباک وتم:

- نەمکردۆتە پێشەیهك، بەلام چەند جارێك بۆ هاورێ نووسەرەکانی خۆم کردوون.
هەردوو دەستی خستە سەر جەنتاکەى سەر چۆكى:

- من سیناریۆ و رۆمان دەنووسم.

- بەلى.

- پێوستتیم بە هەندێ وێنە و نیگاری جوان هەیه، دەمەوێ لەگەڵ ئەو رۆمانەى
خەریكە ئێستا چاپی دەكەم بلاویان بكەمەوه.

من دەمودەست لای خۆمەوه پرۆژەكەم بەگەن كرد. لە دلى خۆمدا وتم «ئەگەر تەنیا
پازدە وێنەى بۆ بكەم، ئەوا بەلای كەمەوه، لە دوو هەزار فرەنك كەمترم ناداتى». وتم:

- چەند وێنەت دەوێ؟

بیرێكى كردهوه:

- دە دووازدە یەك.

گورج هەلسامەوه سەرپێ، زەردەخەنەیهكەم بۆى كرد، وتم: «باش».

لە چێشتخانەیهكى نزیك مەیدانى ئیسكیغۆل، بەرامبەر بەكتر، تازه لە خواردن
ببوینەوه. ئەو ریکاردێك، منیش پەنەشەیهكەم لەبەردەم بوو.

ئۆرینا ئێرنۆ، ئاسوودەبى لەسەر لێو، بێدەنگ، تەماشای رێبوارەکانی دەرەوهى
دەکرد، منیش بە دزەنیگاوه تەماشای چەماوێبى شان و مل و گەردەنیم دەکرد كە
پاشماوێ جوانییهكى كۆن و ماندوویمان پێوه دیار بوو.

ئۆرینا، وەك لەسەر بەرگی كتیبێكى بلاوكراوێ خۆیدا- كە لە كاتى نانخواردن
پێشانى دام - نووسیویەتى كە پازدە سالە لەگەڵ «كۆمەلەى خاچی سوور» لە شارى
تولوز كاردەكات و تا ئێستا دوو سیناریۆ و سێ رۆمانى بلاوكردهتەوه، لەگەڵ دەیان
راپۆرتى تەلەفزیۆنى لەبارەى جەنگ. من، بەراستى، كە بیرم لى دەكردەوه، بەلامەوه
شتێكى گەلیك سەرنجراكێش بوو كە ئەو ئافرەتە لە ماوێ ئەو پازدە سالەدا توانیبێتى
ئەو هەموو ولاتانەى ئەفریقای باشوور و ئاسیا و ئەمیریکای لاتین بگەرێت و ئەو هەموو
رووداوه سەپەرە جۆراوجۆره سامناكانە ببینیت و بیهوێ بە رۆمان و سیناریۆ

بیاننوسیتته وه!

ناخۆ له ئاکامی بینینی ئەو هه‌موو خه‌لک و ئەزموونه هه‌ژهنده‌ی له‌و ولاتانه‌دا بیینونی، ئیستا چۆن ده‌روانیتته ژیان؟ زۆر هه‌زم ده‌کرد لیتی تی بگه‌م و پرسباری لێ بگه‌م:

- باشه‌ رۆمانه‌که‌ت باسی چی ده‌کا؟

ئیسیتیکی کرد و که‌میک راما. زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌ک نیشته‌ سه‌ر لیتی:

- هه‌ز ده‌که‌م بزانه‌م، تو رۆمان ده‌خوینیتته‌وه؟

من که‌ نه‌مه‌ده‌ویست درۆی له‌گه‌ل بگه‌م، وتم: «نه‌»؛ پاشان وتم:

- ئەوه‌نده‌ نا.

دیار بوو ئەزموونی نووسینی زۆر بوو، وتی:

- ده‌زانی؛ رۆمان وه‌ک نیگارکیشانه‌ نییه‌.. رۆمان ناتوانی باس ته‌نیا له‌ یه‌ک بابته‌ بکا.

به‌ وردی گوتم لیتی راگرتبوو.

- تو پرسبارم لێ ده‌که‌ی: رۆمانه‌که‌م باسی چی ده‌کا؟ رۆمان هه‌میشه‌ له‌ جیهانیکی سه‌رتاپایی ده‌دۆی، له‌ هه‌موو دنیا و ژیان و له‌ هه‌موو شته‌کان ده‌دۆی له‌ یه‌ک کاتدا، رووانینیکی هه‌مووانی بۆ هه‌موو ژیان و دنیای ئەمڕۆ پیکرا پیشچاو ده‌خات. رۆمان، که‌واته‌ له‌ هه‌یج بابته‌تیکي دیاربکراو نادۆی، به‌لکو رووانینیکه‌.

وتم: مه‌به‌ستت له‌ رووانین چیه‌؟

- چۆنیه‌تی سه‌یرکردنه‌ ژیان. به‌ کورتی.

که‌میک بیرم کرده‌وه، وتم:

- که‌واته‌، ئەمه‌ له‌ رۆماننوسیکه‌وه بۆ رۆماننوسیکی دیکه‌ ده‌گۆرێ.

وتی: به‌لێ، هه‌ر رۆماننوسیک رووانگه‌ی تاییه‌تی خۆی هه‌یه‌ بۆ سه‌یرکردنه‌ ژیان.

نه‌ختی راما. ئینجا ده‌ستی بۆ عه‌ینه‌گی سه‌ر میته‌زه‌که‌ی درێژ کرد و به‌ نه‌غمه‌به‌کی نازاراوییه‌وه وتی:

- به‌لام واتێ ده‌گه‌م ئەمڕۆ که‌م رۆماننوس هه‌ن، که‌م تا زۆر هه‌ست به‌ له‌ناوچوونی مرۆف و به‌ها مرۆفایه‌تیه‌کانی ژبانی ئەمڕۆمان نه‌که‌ن.

- چۆن؟

- ئەمڕۆ ته‌نانه‌ت ساته‌ هه‌ره‌ ئاسووده‌ و پر خۆشیه‌کانیش، لای هه‌ر که‌سیکی ئەمڕۆ، لای هه‌موو خه‌زانیکی، له‌ هه‌موو ولاتیکدا ته‌مه‌نیان له‌ چه‌ند رۆژیک، له‌ چه‌ند هه‌فته‌به‌ک، یا ئەوه‌ری له‌ چه‌ند مانگیکی، تو بلێ له‌ سالتیک زیاتر تیبهر ناکا.

ههستم دهکرد له کانگای سووتای خۆمهوه قسه دهکا. درێژهی به قسهکانی دا:

- ئەم خاسییه ته سامناکهی کۆمه‌لگه‌ی ئەمرۆی مرۆفایه‌تی بوته سروشتیک. هه‌ر بۆیه‌ش مرۆفی ئەمرۆ چه‌ژده‌کا هه‌تا پیتی ده‌کرێ باوه‌ش به زۆرتین ژياندا بکات و زباترین چێژ له ئەمرۆدا ببین.
- به‌لێ. به‌ بۆچوونی منیش: فه‌لسه‌فه‌ی ناسووده‌یی و به‌خته‌وه‌ری چیرۆکیک بوو.. ته‌واو. به‌سه‌رچوو.

من له‌و ده‌مه‌دا بیه‌رم له‌ ژيانی خه‌یزانداریی خۆی ده‌کرده‌وه. ماوه‌یه‌ک پێشتر بۆی ده‌گێڕامه‌وه که چۆن هه‌ر له‌ ته‌مه‌نی مندالییه‌وه له‌ باوه‌شی باوانی بۆ به‌ری کراوه. ئەو وه‌خته‌ی ته‌مه‌نی چوارسالان بووه، باوکی چۆته‌ شه‌ر و شه‌هید کراوه، ئیتر دوا‌ی ئەوه‌ش، دا‌یکی به‌ره‌وه ئە‌لمانیا، برا‌که‌ی به‌ره‌وه ئامریکا، خوش‌که‌کانیشی به‌خۆی و مێرد و منداله‌کانیانه‌وه، به‌ره‌وه سوید، خۆیشی به‌ره‌وه فه‌ره‌نسا په‌راگه‌نده‌ بوونه؛ له‌ فه‌ره‌نسا‌ش چۆن ته‌نیا دوا‌ی سالتیک به‌سه‌ر رابوو‌رینی شوو‌کردنی به‌ دخ‌تۆزیک‌ی که‌مبۆدی، ده‌وله‌تی که‌مبۆدیا، ئەو دخ‌تۆره‌ی مێرده‌که‌یان، له‌به‌ر ئە‌وه‌ی جارێکیان به‌ نه‌ینی سنووری بریوه و گه‌راوه‌ته‌وه ولاته‌که‌ی خۆی بۆ ئە‌وه‌ی منداله‌ نه‌خۆش و ده‌رده‌داره‌ پێشمه‌رگه‌کانی که‌مبۆدیا تیمار بکات، گرتو‌ویانه و گولله‌بارانیان کردووه.

ئۆریانا خه‌ریک بوو بۆ «نه‌خه‌یر..»: من قسه‌که‌یم پێ بری، گوتم:

- ئینجا تۆ له‌ رۆمانه‌که‌تدا چ رووداوێک ده‌گێڕه‌ته‌وه، باسی چی ده‌که‌ی؟
- من له‌م رۆمانه‌مه‌دا ده‌مه‌وی باسی مردن بکه‌م.
- مردن؟

- له‌ ناوچوونی ساته‌کان، په‌راگه‌نده‌ بوونی ناسووده‌ییان؛ فه‌لسه‌فه‌ی به‌سه‌ر چوونی ئیستامان. له‌مه‌ش گرنگتر: ئیمه‌ی مرۆف له‌ هه‌مبه‌ر ئە‌م واقیعه‌دا چی بکه‌ین؟ چۆن بزین، هه‌لوێستمان چی بێ؟

ته‌ماشای یه‌کترمان ده‌کرد. ئەو درێژهی پێ دا:

- ئەمرۆ مه‌ترسیی له‌ ناوچوون هه‌موو به‌ستینیک‌ی ژیان و شارستانییه‌تی گرتوته‌وه؛ مردن له‌ هه‌موو قورئینیک‌ی دنیا‌دا هه‌ره‌شه له‌ بوونی مرۆف ده‌کا.
- وتم: رابوو‌رینی ده‌قیقه‌یه‌ک، سیس هه‌لگه‌رانی گیایه‌ک.. ئەمانه هه‌مووی مردن.
- وتی: بۆیه ئیتر هه‌یچ زنجیره‌ رووداوێکی یه‌ک له‌ دوا‌ی یه‌ک له‌ رۆمانه‌دا نییه.
- پاشان وتی:

- تۆ جارێ رۆمانه‌که‌ت نه‌خویندۆته‌وه، به‌لام من دلنیام، هه‌ر به‌ خویندنه‌وه‌ی یه‌که‌مین لاپه‌ره‌کانی، وینه‌ی زۆرت له‌ لا دروست ده‌بن.

ئینجا پێکه‌نی، وتی:

- ھەرچۆنیک بى، وایزنام تۆ «سەبارەت بەوھى نىگارکیشى» ھەز دەكەى زىباتر
وینەى جوانى و نایدیالەکان بکیشى.. یا نا؟!
نازانم بۆچى لەودەمەدا، لە ئاست ئەم پرسیارە، ھەستم بە سوگواریبەك کرد، و تم:
- بەلای منوھ «جوانى» تاقە ئامانجیکە.
پیتکەنى، وتى:
- «جوانى» یا «ھونەر»؟
و تم: جوانى دەتوانى ببیتە ئەلتەرناتیفیک! ھونەرمەند کە جوانیبەك دەکاتە ھى
خۆى، ئبتر ئەم جوانیبە دەبیتە ولاتى. ھەرچى مەرگەسات و ناشیرنیبەكى زیان ھەبە
تەننەت ھەستى بى ولاتى و ئاوارەبیش، نایانھیلتى، رەشيان دەکاتەوھ.
بیرى کردەوھ، وتى:
- گوئى بگرە: جوانى شتیکە کە ھونەرمەند ھەرگیز ناتوانى بیکاتە ھى خۆى. ئەمە
شتیکى تراژیدیە.
- چى؟
- کە ھونەرمەند ناتوانى ھیچ جوانیبەك بکاتە ھى خۆى.
من لەم قسەبەدا ھاویرای بووم، گوتم:
- تەنبا دەتوانى دروستى بکا!
- ھەر لەم ھالەتەشدا جوانى دەبیتە ھونەر.
بەدەم ھەمان زەردەخەنەى پیشووبەوھ، پرسى:
- بەراست، تۆ باسى ئەو سەفەرەى خۆت بۆ کردم! بۆ کام شارى ئیسپانیا دەچى؟
- سانتیاگو.
- سانتیاگو دى کۆمپۆستیللا؟
- بەلئى!
دوواى نەختیک بىرکردنەوھ، وتى:
- لەسەر لیواری زەربای ئەتلەنتیکە! کۆنترین کاتیدرالى ئەورووپای لیبە.
پیتکەنىم، وتم:
- جارئ ئەمدیوھ.
بە کونجکۆلیبەوھ لە چاوەکانم ورد بۆوھ:
- من سەرنجم داوھ، ھونەرمەند، زۆربەیان، ھەز لە سەفەر و سەرکیشى دەکەن.
منیش و تم: ھەمیشە لەپینا و ئەوہبە کە بتوانن سیچەن بگرن و بحەسینەوھ.

پینکه نی، وتی:

- قه تیش سیچهن ناگرن.

وتم: هونه رهنه ند نه گهر ولات تیکی هه بی، با.. سیچهن ده گری.

دریژهی به پینکه نینه که ی دا، وتی:

- ده که واته، قهت سیچهن ناگری.

وتم: بو؟

وتی: چونکه نهو ولاته ی هونه رهنه ند ده یه وئی، نه مرؤ له سه ر نه م زه مینه دا سراوده ته وه، بوونی نییه.

به غه مگینه کی قووله وه، وتم:

- راست ده که ی، به لام نه دی «جوانی»! نه دی «هونه ر»؟

وتی: مه به ستت چییه؟

وتم: هونه ر ده توانی که نهو ولاته ویران کراوه، نهو ژبانه به هه شتییه له ده ستچوه، ته نانهت جبهانی نه مرؤش سه رله نوئی زندو و بکاته وه و بو هه همیشه نه مری بکات!

بیری کرده وه، وتی:

- به داخه وه..

-چی؟

- ته نانهت هونه ریش ناتوانی هه چ شتییک زندو و رابگریت! نه مه بیر کرده وه به کی زور نایدیالیستانه یه.

وتم: نه خیر. من دلّم ته نیا به هونه ر خو شه. ته نیا هونه ر ده توانی «جوانی» زندو و رابگریت و بیهیل تته وه!

نوریا نا زور به دلنیا یه وه رژد بوو له سه ر بوچوونی خو ی:

- هونه ر ته نیا گه واهی داتیکه و ته او.

- من بیتم و نییه؛ چونکه تو کاتی جوانییه که له تابلزیه کدا یان له شیعر تیکدا ده رده بریت، نیتر نهو جوانییه تا هه تایه ده می تته وه.

- نه مه بینینیکی زور رومانسیبیا نه یه.

- بوچی؟

- چونکه نه مه وات لی ده کا ته نیا هونه رت خو ش بویت و ته نیا به هه وای نایدیالیستانه ی نهو جوانییه هونه ر یه وه بریت. تو له م حاله ته دا پشت له جوانییه واقیع و ژبان ده که بیت و پروو ته نیا له جوانییه هونه ری ده که بیت!

- ھەموو ھونەرمەندىكى رەسەن وا دەكات.
- نەخىر ئەمە بىنىنى تۆيە. ئەم فەلسەفە بەش وات لى دەكا كەمتر ھەزىكە تامى ژيان بکە، كەمتر بايەخ بە ژيان و دنيا بدەيت. تۆپويستە ھەتا پىت دەكرى بژىت و زۆرتو و زياتر تامى ژيان و شتەكانى دنيا بکەيت..
- ئىنجا دياربوو دەبوست كۆتايى بە قسەكانى خۆى بىنى، گوتى:
- ھەر ئەمەشە يەكەيك لە جىياوازيبەكانى نيوان ئىمەى رۆژئاوايى و ئىوھى رۆژھەلاتى!
- پىكەنيم، وتم:
- ئىمەى رۆژھەلاتى چۆنن و ئىوھى رۆژئاوايى چۆنن؟
- گوتى: ئىوھى رۆژھەلاتى دەژىن تەنبا لەپىناو ئەوھى بژىن بى ئەوھى ھىچ بىرېكەنەوھ.
- ئەدى ئىوھ؟
- ئىمەى رۆژئاوايى بىردەكەينەوھ لەپىناو ئەوھى كە چۆن باشتو و خۆشتو بژىن.
- واتە... چۆن؟
- ئىوھى رۆژھەلاتى دەژىن؛ ئىمەى رۆژئاوايى بىردەكەينەوھ چۆن بژىن.
- من ھىشتا بىرم لە قسەكەى ئۆريانا دەكردەوھ، گوتى:
- ھەر بۆيەش لەناو ھونەردا دەبىنن حالەتەكە بەپىچەوانەبە: لەناو ھونەردا، ئىوھى رۆژھەلاتى بىردەكەنەوھ؛ ئىمەى رۆژئاوايى دەژىن.
- گوتم: ھەزەكەم مەبەستى خۆتم باشتو بۆ روون بکەيتەوھ:
- ئۆريانا بە جەسارەتەوھ ھاتەوھ دووان، گوتى:
- لەناو ئەدەبىيات و ھونەردا: ئىوھ ھونەر و ئەدەبىياتى خۆتان پردەكەن لە ھەست و نەست و سۆز و باوهر؛ ئىمەش پريان دەكەين لە ژيان.
- گوتم: ئەمە واتاي چى دەگەينى؟
- گوتى: ئەمە واتاي ئەو دەگەينى كە ئىمەى رۆژئاوايى باشتو و خۆشتو دەژىن، گەرمتر باوھش بە ژياندا دەكەين.
- من دەموست پىتى بلېم «لەوانەبە قسەكانى تۆ ھەمويان راست بن»:
- بەلام بە نىسبەت ھونەرمەندەوھ، من پىم واپە سى چوار سالتىك ژيان و بىنىنى يەك دوو شار و تاقە خۆشەويستىك بەس پىت بۆ ئەوھى ھونەرمەند ھونەرىكى رەسەنمان پى بېخىت.

ئۆريانا يەكسەر وەك ئەوئى لە قافدا گرتبىتىمى، پىكەنى:

- دەبىنى؟ تۆ زياتر دلت بە ئايدىيال و هونەرەوئە خوئشە وەك لەوئى بە واقىع و ئىبانەوئە. تۆ لەناو ئىباندا و بوئىيان ناژىت، ناشتەوئى تام و بوئى ئىيان بکەيت؛ بەلکو دەتەوئى هەموو اتاکان و هەموو وزەى خۆت تەنبا لەو چوارچىتەوئەدا چرېکەبەتەوئە کە تۆ ناوئى دەنئىت «هونەر». تۆ ترسنۆکىت و لەدەست ئىيان رادەکەى...

- رادەکەم بەرەو کوئى؟

- نازانم... هونەرمەندى رۆژئاوايى ئەم ئەخلاقەى تۆى نىبە.

پاشان ئۆريانا لەناکاو وتى:

- تۆ کىت لەوئى هەيە؟

وتم: لە کوئى؟

- لە سانتياگو..

يەكسەر، بئى بىرکردنەوئە و تم:

- خوشکەکانم، خۆيان و مندالەکانيان، هەرەوئە باوکم و داىکم و براکانم...

- هەر هەموويان؟

- بەلى. ماوئى چەند مانگىکە پەنايان بردۆتە بەر ئەوئى.

- کەواتە لە ئىسپانيا بوونەتە پەناهەندە و تۆ دەچىت سەريان لى دەدەى؟

- بەلى.

- دەبىنى: تۆ پىئوسىتەت بە ئىيان و ولاتىک هەيە. پىئوسىتەت بە مېهەربانى و سۆزى مرۆف هەيە. پىئوسىتەت بە چىژەدرگرتن لە مېهەربانى و جوانى و ئاسوودەبوون هەيە.. ئەگىنا بوچى لە پارىسەوئە دەچى بوئى سانتياگو؟ ئايا نەدەکرا ئەو خوئشەوئىستى و جوانىيەى ئەوانت هەر لە پارىس هيتابايتە بەرچاوى خۆت، هەر لە پارىس هەموو ئەو شتانەت لە تابلۆبەکدا بەرجەستە بکردايتە و پىئوسىتەت بەوئە نەبوايتە بچىتە لايان؟ پىگومان ناکرى. هەر ئەمەشە وات لى دەکا بچىتە سانتياگو.

زۆرسەيرە! من باش دەمزانى و هەوالم پى گەشتبوو: بەر لە شەش مانگ، داىک و باوک و دوو خوشکەکەم و برا بچکۆلەکەم لە هەلەبجە، بوئىابارانە کىمىابوئىيەکە تەفرووتوناي کردبوون؛ برا گەورەکەشم، خوئى و خىزان و مندالەکانى، لە شارى سدنى لە ئوستراليا پەناهەندەبوون و تەنبا بە نامە هەوئىيە کىترمان دەزانى، هەرەوئە گولئۆشى خوشکەگەورەکەم، خوئى و مېترد و مندالەکانى، تەنانەت هەر ناوئىشانىشم نەدەزانين: پىنچ سال دەبوو پەراگەندەى پاکیستان بىوون و لەوئى دەژيان... کەچى، سەيرە، لەگەل ئەوئەش، نازانم بوچى، ئەو دەمە، لای ئەو ئافەرەتە، لەبەر چ هۆيەک بوو ئەو قسەيەم کرد؟ ئايا لەبەر ئەوئە بوو کە «بوخۆم» يان بوئەو واپىشان بەدم و

بیسه‌لمینم که من نه‌گهرچی سهرگه‌ردان و بی‌ولات و ئاواره‌شم، به‌لام له‌گه‌ل‌ئه‌مه‌ش بیتک‌س و ته‌نیا نیم! ئایا بۆ‌ئه‌وه بوو که دلێ خۆم بده‌مه‌وه به‌وه‌ی گوايه هیتشت چند که‌سێک، چند ئینسانێک، چند نازیز و خۆشه‌ویستێک له‌ دنیا‌دا هه‌ر ماون که بیرم له‌ ده‌که‌نه‌وه و بیریا ن له‌ ده‌که‌مه‌وه؟ له‌به‌ر ئه‌وه بوو؟ نازانم! نازانم له‌به‌ر چی بوو وام وت.

ئۆریانا پرسى: دایانناوه به‌یه‌ک‌جاری له‌وئ بژین؟

له‌و ده‌مه‌دا فیگاربییه‌کی کوشنده، وێرای قوڵپى گریانیکى نازاراوى، نه‌یانده‌هیتشت چیت‌ر بتوانم ته‌ماشای چاوى ئه‌و ئافره‌ته‌ بکه‌م، وتم: «به‌لێ».

ئۆریانا به‌ هیواى ئه‌وه‌ی که سبه‌ینێ رۆمانه‌که‌ی خۆیم بداتێ بۆ‌ئه‌وه‌ی وێنه‌ی به‌رگه‌که‌ی و هه‌ندئ وێنه‌ی دیکه بۆ ناوه‌وه‌ی کتیبه‌که‌ بکه‌م، هه‌لسا:

- باشه، ده‌ی، که‌واته سبه‌ینێ..

سبه‌ی ئیواره ده‌عه‌وتی کۆمه‌لێک ده‌سته خوشک و هاو‌پێی خۆی کردبووم. گوتی:

- بێی ده‌یان‌بینی: هه‌تا بلێی خۆش‌ویسته‌نین. هانێ!

کارتیکى بچکۆله‌ی په‌مبه‌ی دامی؛ ناو‌نیشانه‌که‌ی خۆی له‌سه‌ر نووسرا‌بوو، وتی:

- کاتژمێر هه‌وتی ئیواره.

کارت‌ه‌که‌م خسته‌ باخه‌لم:

- سوپاس..

که هه‌لسا‌ینه‌وه، زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌ک دیسان روخساری گه‌شانده‌وه، وتی:

- چاوه‌ریتین!

6

که له‌ خاتوو ئۆریانا جیا‌بوومه‌وه، ده‌م و ده‌ست گه‌رامه‌وه هه‌تیه‌که‌م. یه‌کسه‌ر جه‌نتا و که‌لوپه‌له‌کانم کۆکرده‌وه و به‌ره‌و ویتستگه‌ی شه‌مه‌نده‌فه‌ر رۆیشتم: شه‌مه‌نده‌فه‌ری دوا‌زه و نبوی شه‌وم گرت و به‌ره‌و ئیسپانیا به‌رئ که‌وتم.

بچوومه‌ییه‌ چیم کردایه؟ بیتگومان هیچ! وه‌ک ده‌یان ده‌عه‌وت و شه‌ه‌بێری و شه‌وتاهه‌نگی دیکه: له‌سه‌ره‌تادا ده‌چووم له‌ سالنۆتیک یان له‌ ژوو‌رتیکى رازاوه‌ی پر له‌ کورسی و میتز، پر له‌ گۆپ و عه‌للاگه و فه‌خفوو‌ری و چه‌نگال و کلینکس.. له‌سه‌ر قه‌نه‌فه‌یه‌ک داده‌نیشتم؛ چاوه‌ریم ده‌کرد تا یه‌ک یه‌ک، ده‌سته‌ده‌سته براده‌ر و ده‌سته خوشکه‌کانی خاتوو ئۆریانا بین و له‌به‌ریان هه‌لستمه‌وه: خۆمان به‌ یه‌کترى بناسین؛ ئینجا پاشان ورده‌ ورده‌ به‌ده‌م خوارده‌وه‌ی شه‌راهه‌وه ده‌که‌وتینه‌ قسه و گه‌فتوگۆ و

پیتکه نین؛ دوی ئه وهش ئیتر هر به دهم خوارده وهی شهراب و ئه لکه هولی جۆراوجۆری دیکه، له وانه شه به دهم حه شیشه کیشانه وه، له ناو سوعه به ت و پیتکه نین و سه ما و مۆسقا دا، ورده ورده ژورده که پڕ ده بو له دوو که ل! هه موویشی له پیناوی چی؟ له پینا و به سه بر دنی شه ویککی ئاسووده ی فریو ده رانه ی ساته وهخت، له پینا و پیتکه وه بو نیتکی «خۆشی» ریبوارانه که ته مه نی هه ر ئه و شه وه یه و بهس، یا ئه وه پهری شه ویککی تریش، هه فته بهک، مانگیک و .. ئیتر ته واو!

سه یه ره! من بۆچی ناتوانم باز به سه ر سروشتی خۆمدا به دم؟ بۆچی ناتوانم منیش، ریبوارانه، ته نیا له پینا و ساته کاندای بژیم؟ ئه و ده سه ته چییه پیتسه لئ ده گری و نا هیلانی بتوانم منیش وهک هه موو ئه م خه لکه، به نا و ئه و ژیا نه رۆتینه ئاسایییه دا رۆبچم؟ ئۆریانا راستی ده کرد: من ناژیم. من نامه وئ یان حه زنا که م بژیم! ئه و ئاههنگ و شه و بیتریه خۆشی ئۆریانا م به جئ هیتشت- که دهعه تیشی کرد بووم؛ ملام نایه ئه و ریگا ئه فسوونا و بییه ی که نازانم جارئ ته نانه ت به ره و کویتشم ده با!

له ناو فارگونی شه مه نده فه ره که به ته نیا دانیشته بووم و بیرم ده کرده وه. نه خیر، هه یچ که رتی و شیتی نییه. هه یچیش پیتی ناگوتری «دهمدهمی بوون» وهک ئه وهی هه موو جار نه ریمان پیتی ده گوتم. بریارێک بوو و دام. ته واو. من ده مه وئ به لای که مبییه وه له م جۆره ژیا نه رۆتینه درۆژنه که سالانیکه له پاريس پیتی رها توم، رزگارم ببین. ئیتر ئه مه بۆچی ده مدهمی بوونه؟ ته خیر، به پیتچه وانه وه. به لام هه میشه، ئه مه یه ئیتر؛ ئه که ر به نوئ شتی بکه ی، پیتیسته شتیکی دیکه فه رامۆش بکه ی.

ئۆریانا! راسته، گفتم دا یئ گوتم «دیم»، به لام خۆ ئه م جۆره قسانه، له م جۆره شوپنا نه هه ر ده کرتین. پاشان، ئه گه ر بچوو ما یه، ده بوا یه به لای که مبییه وه دوو رۆژ، تۆ بلتی سئ رۆژ خۆم دووا بخه م و هه ر له توو لوز مینمه وه، ته نیا بۆ ئه وهی دوو هه زار فره نکیتکم ده ست بکه وئ! نه .. پیتی نه ده ویست، ئیستا شه ش هه زار فره نکیتکم پیتیه، هه زار فره نککی دویتنی ئیواره ش... سه ر و زیاده شه. نه خیر، هه یچ عه یب نییه. پاشان... سه یه ره! دهعه تئ ئه و ئا فره ته رۆماننوسه، ئیستا وام لئ ده کا دهعه ته که ی فلیپم بیر بیته وه، ئه و شه وهی به بۆ نه ی جه ژنی له دا یکیو نی سیمۆنی ده زگیرانی، دهعه تئ ماله که ی خۆیا نی کردم؛ ئه و شه وهی بۆ یه که مین جار چاوم به «قینۆس» که وت.

من دانی پیتدا ده نیم: هه رگیز به بینینی ئا فره تیک هینده نه شله ژاوم به قه ده ئه و شله ژانه ی که له دیما نه ی قینۆسدا به سه رم هات. قینۆس، ئه و شه وه، له دهعه ته که ی مالی فلیپ، وهک ده م نیتکی خه و ناوی کاتی حه شیشه کیشان بۆ من وه دیار که وت. قینۆس ده مو ده ست هه سستی په رستنی له لام دروست کرد؛ هه ستم ده کرد حه زده که م بیپه رستم. ته نانه ت کاتی که وتینه قسه ش له گه ل یه کتر، بیتزم له و ده ور به ره ی خۆمان ده کرده وه که قسه ی تیتدا ده کین. وهک ئه و بالئدانه ی کاتی وهختی مردنیان نزیک ده بیته وه حه زده که ن بۆ نه شویتکی خۆیا نی تیتدا بشار نه وه، به و شیوه یه منیش حه زم

به بیرم دئی. له قاوه‌خانه‌کە‌ی نزیک مه‌یدانی مادلین دانیشتیبووین، هیتور هیتور فینتوس ناوینیشانه‌کە‌ی پئی ده‌گوتم، منیش به ده‌ست و خە‌تی خۆم دهنووسیبیه‌وه. . به‌لام زۆر سه‌یره بوچی به‌م خە‌ته تیکه‌ل و پیکه‌له‌م نووسیه‌وه؟ نازانم! تاخر، ئه‌و شه‌وه‌ی پیکه‌وه بووین، هەر ده‌تگوت خه‌ون ده‌بینم، که‌میک سه‌رخوشیش بووم. زۆر سه‌یر بو، هه‌موو شته‌کان زۆر به‌په‌له، زۆر سیحراوی گوزه‌ریان کرد. بو سبه‌ینتی، که له خه‌و بیتدار بوومه‌وه، به‌کسه‌ر به‌په‌له، پیش هه‌موو شتی‌ک چووم ته‌ماشای لاپه‌ره‌کانی په‌راوه‌که‌مم کرد. که ناوینیشانه‌که‌یم دۆزیبیه‌وه، به‌شاگه‌شکه‌یبیه‌وه به‌خۆمم وت «هەر باش بووه پتیم کراوه ئه‌وه‌نده‌ش بنووسم».

ئو به‌یانیه‌ی له مائی فیلیپ که له خه‌و هه‌لسامه‌وه، باسی هیچ شتی‌کم لای ئه‌وان نه‌کرد. فیلیپ و ده‌زگیرانه‌کە‌ی و هه‌ندی له دۆسته‌کانیشی ده‌یانزانی. . ئیمه‌یان بینی که هه‌لساین و ماله‌کە‌ی ئه‌وانمان به‌جی هیتشت و پیکه‌وه چوینه‌ ده‌روه، به‌لام باسی ئه‌وه‌م نه‌کرد بو کوی چوین و چیمان کرد و چیمان وت! هه‌روه‌ها باسی ئه‌وه‌شم نه‌کرد که ناوینیشانه‌کە‌ی فینتوس وه‌رگرتوه و نیازم وایه‌ بچم بو لای. نه‌. ته‌نانه‌ت ئه‌وان خۆشان هیچیان نه‌پرسی. به‌لام راسته؛ جوان نه‌بوو ئیمه له ناوه‌راستی شه‌وبیریه‌که‌دا ئه‌و هه‌موو دۆست و میوانه‌مان به‌جی هیتشت و هه‌ستاین چوینه‌ ده‌روه. فینتوس گوتی:

- له ئیسپانیا عاده‌ت نییه‌ ناوها له گه‌رمه‌ی شه‌وبیریه‌که‌دا میوانه‌کان به‌جی بیتلیت و بچیه‌ته‌ ده‌روه.

- له‌ناو کوردانیشدا به‌هه‌مان شپوه.

- حه‌یامان چوو.

فینتوس پیده‌که‌نی. من گوتم:

- له‌وه ده‌چن فه‌ره‌نسییه‌کان له هه‌موو که‌سیک زیاتر ته‌قدیری «عشق» بزانی!

- ئه‌وه ناخۆشه‌ که ئیمه هه‌ردوو کمان میوانی ئه‌وان بووین!

دلیم دایه‌وه، گوتم:

- غه‌مت نه‌بی؛ فیلیپ براده‌ریکی زۆر نزیک و دل‌سۆزی منه.

ئو ئیواره‌یه‌ی فیلیپ و ده‌زگیرانه‌کە‌ی ده‌عه‌وتیان کردبووم، کاتێ گه‌یشتمه ماله‌که‌یان، حه‌وتی ئیواره بوو. شووشه‌یه‌ک هه‌نگوینم له‌گه‌ل خۆم بو‌یان بردبوو. سیمۆنای ده‌زگیرانی فیلیپ، له‌ناو دالانه‌که‌یاندا کاتێ شووشه هه‌نگوینه‌کە‌ی به‌ده‌ستمه‌وه بینی، به‌کسه‌ر تریقایه‌وه، کردیه هه‌را، به‌ده‌م ماچ کردنی ئه‌ملاوئه‌ولامه‌وه هه‌ر پئی ده‌که‌نی. پاشان فیلیپ که ده‌ستی چه‌پی گرتبووم و له‌به‌ر خۆیه‌وه‌ش وه‌ک ئه‌وه‌ی به‌دزیبیه‌وه شتی‌کم پئی بلتی، پتیی گوتم: «زۆر خۆش‌حالم که هاتووی». بردمییه ژوو‌روه‌وه. فیلیپ ئه‌و ئیواره‌یه دیار بوو هه‌ر زوو که‌میک سه‌رخۆش ببوو. که گه‌یشتمه ناو سالۆنه‌که، به‌کسه‌ر ده‌نگه‌ده‌نگ و پیکه‌نینیکی کچانه که‌وته به‌رگوتیم، که له

ژوورەكەى تەنیشت سالتۆنەكەو دەھات. ناو سالتۆنەكەش سى كچ و چوار كورپى گەنجى لى بوو. ديار بوو ھەمووبان پاريسى بوون؛ سەرتاپا رىكپۆش، دەست بە پەرداخى شەرابەو لە ناوھراستى سالتۆنەكەدا ئەلقەبەكەيان دروست كوردبوو. فيليپ بە دەم زەردەخەنەيەكى دلخۆش و نەشناوبیەو پەرووى لە ھاوړپكەنى خۆى كرد و دەستى بۆ من دريژ كرد، وتى:

- ھاوړپى ھونەرمەندەكەى خۆمەتان پى دەناسىنم.. كوردەكە!

منى بە يەكە يەكەى ھاوړپكەنى خۆى ناساند.

سەراسۆتى و ھاوړپتەبەم لە گەل فيليپ و سيمۆنا زۆر خۆش بوو. دەتوانم بڵايم: دوو تاقە فەرەنسىيەك بوون كە بەردەوام ھاتوچۆى يەكترمان دەكرد. سەرەراى ئەو پەيوەندىيە بازگانىيەى لە نىوانماندا ھەبوو، بەلام ئەم بازگانىيە ھەرگىز بەھىچ شىتوھەيك، ھىچ رۆژتەك، لە ھىچ كاتتەكدا بەسەر ژبەنى ھاوړپتەبەماندا پەنگى نەدەدايەو: چۆن دەھاتن لە مالىوھە تابلۆيان لى دەكرىم، بە ھەمان شىتوھەش تەلەفونيان بۆ دەكردم و گەلەتەك جارن پتەكەوھ دەچووينە پىياسە و شەوئاھەنگان. من بۆ خۆشم، زۆرىەى ئىواران كە بى ئىش دەبووم، دەچووم و ختم لە گەلەرىيەكەى فيليپ بەسەردەبرد كە كەوتبوو سەر شەقامە رەنگىنەكەى رۆوبارى سىن، ئەو شەقامە بەناوبانگەى كە زۆرىەى گەلەرىيەكەنى پاريسى لە خۆ كۆكردبوو؛ فرسەتەك بوو بۆ خۆشم كە لەوتیە پچم سەردانى گەلەرىيەكەنى دىكەش بكەم و تازەترین تابلۆى نىگار كىشەكانى دنيا تەماشای بكەم. فيليپ دەبگوت:

- ھەرگىز قەبوول ناكەم تۆ خۆت ئەزىبەت بكىشىت و تابلۆكانت بەئىت بۆ گەلەرىيەكەم.

فيلیپ كە خاوەن گەلەرىيەكى ناودارى پاريس بوو، پىكابىكى تايبەت بە گەلەرىيەكەى خۆى ھەبوو بۆ گواستەوھى تابلۆ، دەبگوت:

- من شاگردى پىسۆرم گرتووه كە لە كاتى گواستەوھەدا نەھىلن ھىچ ئىنجىكى تابلۆ بپرووشىت يان بقنجنى.

بەبىرم دى، ئەو پاش نىسەرۆيەى بە سەردان ھاتنە مالىكەم و دەيانويست بەبۆنەى جەژنى لەدايكبوونى سيمۆنا دەعوەتم بكەن، پىش ئەوھى مالىكەم بەجى بەئىلن، فيليپ دىسانەوھە لە بەردەرگا دووپاتى كردهوھ:

- دارا، تۆ تاقە كەسىكى كە لەپىزى ھاوړپى نىگار كىشە كوردهكانم دەعوەتم كردووى، وەرە!

سيمۆناش، بە زەردەخەنەيەكى دلنەوازانە، وتى:

- چاوپۆتەن.

دیار بوو، ئەو ماوهدیه ههر دوو کبان هه وائی بۆردومانى هه له بجه یان بیستبۆوه. دهنگوباسى منیشیان کهم تا زۆر له ریگای سیامه ند و نهرمانه وه بیستبۆوه؛ ده یانزانى که من تازه هه وائی شه هیدبونی دایک و باوک و زۆریه ی خه یزانه که مانم پێ گه یشتبوو. له هه مان کاتیشدا، ههر هه فته یه ک ده بوو له گه ل کاترینای دۆستم له یه کترى جیا ببوینه وه. ئیتر ئەو ماوهدیه، تووشى فیگارى و ناومیدی و په ژاره یه کى کوشنده هاتبووم. خۆم له ماله وه نابوو، به شپۆه یه کى شیتانه که وتبوومه سه ر نیگار کیشان؛ شه و و پۆژ به رده وام ههر خه ریکى ره نگرشتنى تابلۆ و دراندن و ده ست پێکردنه وه یه کى تازه بووم.

ئەو پاش نیوه ریۆیه، فیلیپ، بێده نگ، له ناوه راستى ژوو ره که مدا راوه ستابوو، به حه یه ساویبه وه ته ماشای تابلۆ دراوه پارچه پارچه که راوه کانی ده وری خۆی ده کرد. به تووره یه یه کى هاو پێیان هه، دهنگى به رزکرده وه:

– ئەگه ر هه روا پروا، تو ئیتر به درێژایى ژبانته، هه رگه یز ناتوانى تابلۆیه کى دیکه دروست بکه ی!

سیمۆناى ده زگیرانى دانوشتا یه وه، پارچه تابلۆ بۆ باغاویبه دراوه کانی هه لده گرت هه، هه لگه ی و وه رگه ی ده کردن؛ کونجکۆلانه ده بوست بزانی ناخۆچ شتیک له ناو ئەو تابلۆ دراواندا هه شار دراوه. . . ویستومه چی بلێم و نه متوانیوه؟

سیمۆنا له ناکو هه ستا یه وه، دیار بوو ده بوست وام لێ بکات په ژاره ی ئەو نسکو گه وره یه م بیربا ته وه و دلم بداته وه، وتی:

– دارا، ده ته وئى نیگارى چی بکیشی؟

منیش، جگه ره به ده سه ته وه، مژى قوولم له جگه ره که م ده دا، وه ک شیت به ناو ژوو ره که مدا هه ر ده هاتم و ده چووم؛ راوه ستام، گوتم:

– جوانى!

گوتم لێ بوو، سیمۆنا گوئی:

– جوانیى چی؟

«نازانم». «جوانیى رابردوو»، «جوانیى شارده کهم»، «جوانیى هه موو ئەو شتانه ی له ده سه تم چوون».

فیلیپ هات را یگرتم. به هه ردوو ده ستى، شانەکانى گرتم:

– گوئى بگه ر، دارا!

من ته ماشای په له بۆ باغیكى سوورى وشکه وه بووى نیوان قاهه کانی خۆم و ئەوم ده کرد.

– تو ئەم ماوهدیه دياره ته ندروستیت ته واو نییه، پێویسته ماوهدیه کى کهم ده ست له

نیگارکیشیان ھەلگرت و کەمبیک بێیتە دەروە و ھەناسە یەکی تازە بەدی!

فیلیپ راستی دەکرد. من ئەو ماوێ، بە جگەرە کەپن نەبێ، بە هیچ شێوە یەک نە دەچوو مە دەروە. تێکەڵ بە هیچ ھاوێ و ئاشنایەکی تەنانت کوردیش نە دەبووم. بە بیرم دێ خەلیل و بێجان ھەر بەکە و دوو جار، دوو دەمە و عەسران، جارێکیشیان نەریان - بە یانییەک بوو، لە دەرگایان دا. لە پەنجەرەو سەیری خوارەو دەم کرد، کە دیتم ئەوان، دەرگام لێیان نە کردەو. باش بوو، بیربان بۆ ئەو نە چوو بوو کە لە مائەو دەم و دەرگام لێیان نە کردۆتەو. چوو بوون لای فیلیپ گوتبوویان: «دارا ئەم ماوێ بە ھەشیشە کیشانەو پێس گرتوویەتی»، «تا پاش عەسرانیش لە مائەو ھەر دەخوێ».

نیو شەوان، کاتێ ھەموو ھاوێکانم دەگەرانیو مائ و دەخووتن، ئنجا من دەچوو مە دەروە. دەچوو لە شەقامە رەنگا و رەنگە ناو دەدانە کە ی سانت لازاغ، دەست لە ناو گیرفانی پالتۆ، بە تەنیا پێسەم دەکرد. لەو ناو، وەک ئەسپی قەرەج کە خاوەنی خۆی بزکردی، بێ ھیوا، بێ ئامانج، ھەر دەگەرەم و دەسوورامەو. دەمبوست ئەو ھەوا پاک و سازگاری نیو شەو، لەو ھێمنی و تاریکییە میھرەبانەو ئەو سەر شەقامەدا ھەلترم و هیچ نەبێ رۆح کەمبیک ئەھوون بکاتەو.

کاتێ شەقامەکانیش، بە یە کجاری لە رێبواران چۆڵ دەبوون و قاوێخانەکان ھەمووی تێکرا دادەخران، دەچوو لە نزیک و تێستگە ی شەمەندەفەری سانت لازاغ لە قاوێخانەو ئەرزەنتینیەکان، بە تەنیا، تا دەمە دەمی رۆژبوونەوان بە دیار قاوێیەکی ساردەو دادەنیشتم؛ سەرم لە ناو ھەردوو دەستم، بیرم دەکردەو، بە خۆم دەگوت:

«ئەو تا، ئەمێ، بە تەواو تە بێکەس و تەنیا ماوێتە تەو! دایکت، باوکت، خوشک و براکت، ھەرەھا زۆرە ی کە سوکار و ئاشناکانی شارە کەشت. لە ناوچوون. حەیف، ھاوێکانی سەردەمی مندالی و گەنجیتیش، ئەمێ، تەنیا بوونە تە تارمایی و یادگاریکی دوور، ھەر بەکە یان پەراگەندە ی ولاتیک و کیشوەرێک بوونە و ئیستا ناوێشان ی ھیچیان نازانیت... ولاتە کەشت بە تەواو ی بۆتە گۆرستانیک، رۆژ بە رۆژیش پتر و پتران دەکری. ھەموو شتیکت: مندالی، گەنجیتیت، شارە کەت، ولاتە کەت... لە ناوچوون؛ «تۆش لێرە لە ئەوروپا ئەو تا... دوای ئەو ھەموو سال و رۆژگارە ئاوارانە، دوای ئەو ھەموو ئەزمونە جۆراو جۆرانە؛ چیت؟ بەچی دەچیت؟ وەک تەنە کە یەکی پێسی پر زبالت لێ ھا توو: رۆحت پر بوو لە گەندەلی و پێسی، لە ئەزمونی ژەھراوی؛ چۆن دەتوانی پاکیی خۆت و ئەو رابردوو شێرنە ی خۆت پرگار بکە؟ چۆن دەتوانی جارێکی تر ئەو دنیا رەنگین و میھرەبانە ی جارانت و دەست بێیتەو! چۆن؟».

دووبە دووای بۆردومانە کە ی ھەلە بچە، گوتیان:

- دارا، کوردەکانی پاریس دایانناو بەچە بەردەم سەفارەتخانە ی عێراق و

خۆپیشانان سازیکەن.

گوتم: من نایەم.

گوتمان: دارا، هەندێ برادر لە بەردەم بارەگای «نەتەوە یەكگرتوووەكان»
ڕەشمالێکیان هەڵداوه و مانیان لە نانخواردن گرتوووه.

گوتم: هێچیان بۆ ناکەن.

گوتمان: دارا، رێکخراوی خاچی سووری نێو دەوڵەتیی فەرەنسی دەیهوێ سەفەرێک
بۆ ئێران سازیکا...

گوتم: بۆ بازگانی و گەشتوگوزاره.

گوتمان: دارا، سەرۆک حزبیکی کورد، لەسەر شاشەی تەلەفزیۆنی TF1 پاساوی بۆ
ئەم بۆردمانە کیمیاوییهی رژیمی عێراق هێناوه تەووه و گوتهوویهتی «خۆ تەنیا عێراق
چەکی کیمیاوی لەم جەنگەدا بەکارنەهێناوه!».

گوتم: دەستی خۆش بێ که وای گوتهووه.

گوتمان: دارا، رادیۆی «فرانس ئەنفۆ» دیتە ئەنستیتوی کوردی پاریس و دەیهوێ
چاوپێکەوتن لەگەڵ کوردهكان سازیکا..

گوتم: بێهۆودەیه...

من دلنیا بووم و دەمزانی: تازە چیتەر ناتوانم وڵاتەکەم ببینمەوه، وڵاتێک، که هەم
شارەکەم و هەم دایک و باوکم، هەم کەسوکار و هاوڕێ و ئاشناکانم بەیه کجاری بوونیان
تێدا سرباووه. سوودی چیبە من دواي ئەوه، بێم لە رادیۆی «فرانس ئەنفۆ» جێبو بە
رژیمی عێراق بدهم بیان و ابکەم که خەلکی فەرەنسا بەزەبیبیان بە کوردا بێتەوه؟ تازە
سوودی چیبە من بێم لە بەردەم بارەگا و سەفەرەتخانه و رێکخراوەکاندا مان بگرم و
خۆم پیشان بدهم و بلالێمەوه؟ وەک ئەوه وایه خۆم لە بەردەم خەلک پروت بکەمەوه و
پێیان بلێم: وەرن خەلکینە تەماشای پروتی و عەیبەکانم بکەن!

- مەگەر ئەم جەنگە عێراق- ئێران خودی فەرەنسا و ئەمریکا و وڵاتە زلهێزەکانی
دیکە ئەووروپا سازیان نەکردوووه؟

فیلیپ گوتم: با.

- چما هەر ئەوانیش ئەم هەموو هێزەیان نەداوه تە رژیمی عێراق بۆ ئەوهی ئێمە بێ
وڵات قێ بکا؟

- با.

- ئەوهیه، ئیتر: ئەمریکا و ئەوروپا قەحیەن.. هەم سەربیشمان دەپرن و هەم بۆشمان
دەگرین.

ئەو برادەرە فەرەنسییەیی لەگەڵ فیلیپ بوو، نەمدەناسی، گوتی:

- ئەورووپا و ئەمریکا قەحیپە نین؛ سەرکردەکەمی خۆتانە کە واتان پێ دەکا.

منیش گوتم: «ئەم دکتاتۆرە سەرکردەیی ئێمە نییە».

- با، چونکە خۆتان هەلتانیزاردوو و دەتانەوئ.

- نەخێر، چونکە ئێوە پشتیتان گرتوو و کارتتان پێیەتی.

ھەر چۆنیک بێ، من دەمزانێ کە ئیستر بێھوودە: ھەموو ئەورووپا و ئەمریکا، تەنانەت ھەموو دنیا لە پشت رژیمیکی دکتاتۆردا وەستان کە دەبەوئ و لاتە کەم سەرپریت و نەتەو کەم لەناو بیا. ئێمەش، ئێمەیی ئاوارەیی ئیوارەکانی ئەورووپا، مردین ھێندەیی لە بەردەم بارەگا و سەفارەتخانە و رێکخراوەکاندا ھاوار بکەین و مان بگرین و خۆمان پیشان بەدەین. تا کە؟ چینی تر بکەین؟ چیمان لە دەست دێ؟

- ھەموومان درۆ لەگەڵ خۆمان دەکەین ئەگەر بلتین جارتیکی دیکە بەتەمای ئەو دەین بگەرێینەو ئەو کاو لیبووی خۆمان.

خەلیل لە ھەندێ شت راستی دەگوت. ئێمەیی نەوہی ئاوارەیی ئەورووپا، خەلیل گوتەنی «بووین بە کوردە کەیی لە ھەر دوو جەژنە بوو: نە دەتوانین بگەرێینەو، نە دەشتوانین لێرە پزین».

- من بام ئەگەر رۆژتیک داھات توانیشم بگەرێمەو؛ نایا ئەو مندا لائەیی خۆشم دەوێست ھەمان ئەو مندا لائەن کە جارێ ھەبوون؟ خەلک، شەقام، درەختەکان... ھەمان ئەوانەن کە من پێش دە پازدە سالێ بیینیووم؟

شەمائی ھاوڕێم ئەم تازارە لە ویژدانیدا ئەزێتیی دەدا. جارتیکیان لە بەرلینەو ھەندێکی بۆم ناردبوو، نووسیووی:

دارا گیان،

بۆ کوئی برۆینەو؟

کە ئاسمانە کەیی روو خابیت

کە ئیتر دیوارە خاپوورەکانی بۆنی پوونگە و میسکی لێو ھەلنەستێ؟

بۆ کوئی برۆینەو؟

کۆشکەکانی ھەلۆرین

چۆلە کە کانی زێرینانە بە ئاسمانەو چەسپین.

بۆ کوئی برۆینەو؟

ھەلۆشەنەو، ھەلترازان، پووکان ئەندێشەکان،

دەست لە بنمیچی دوو ارۆژ دەدەم

چهنده تالڻ رۆژگار نه زۆکه کان.

بۆ کوی برۆینه وه؟

لیره بۆ خۆم شانە شینیڻی دروست ده کهم

مناره کانی رهنگ بن،

ولاتی بیت بۆ زایه له.

کانیبه کانی وهک لاوک شه وان

له سه دیمدا جیگیر بن.

شانە شینیکی شیرین لیره بۆ خۆم دروست ده کهم:

ماچ پیش نه وهی له دم هه لوه ری ده بیته په پوله،

شه ههوت پیش نه وهی بزریکیڻی، نووراو ده خاته جهسته ی هیشکه وه

جهسته داده گیرسیڻی

دهیکاته چراخان.

من که نه شیعره ی شه مال م خوتنده وه، هه سوو دیم پی ده برد: چونکه ژیاڻی خۆم له پاریس، به پیچه وانە ی نه و ئومیده جوانه ی شه مال، هه میسه لیوانلیوی بیزاری و نا ئومیدی بوو. هه شیشه و خه ونه نه فیوونیبه کان تاقه په نا و دالده په کم بوون له پاریس، به تایبه تیش کاتی هه ستم ده کرد که نیگارکیشان و هونه ره که شم هه ر دادم نادن. هه رگیز خه وم لی نه ده که وت. به ته واوه تی وه کوو شیتم لی هاتبوو. هه میسه وهک بلتی به دووای شتی کدا ده گه ریم و خۆشم نه زانم نه و شته چییه! سهیره، من نه و ماوه به بۆچی ناوهام به سه ر هاتبوو! عه ودالی چی بووم؟ به دووای چیدا ده گه رام؟

نه و نیوه شه وهی که له گه ل قینۆس پیکه وه بووین، پیتم وت:

- قینۆس، نه و ولاته ی که سالانیکی زۆر بوو له ده ستم چوو بوو... دۆزیه وه!

قافا پیکه نی، وتی:

- ولاتت دۆزیه وه؟

وتم: ئا.

- ولاتی چی!

وتم: تۆ. تۆم دۆزیه وه.

قینۆس که میک داما، به نه غمه یه کی غه مگینه وه وتی:

- ژبان تراژیدیایه، دارا گیان.. منیش له کوتاییدا هه ر له ناو ده چم.

وتم: ره سمت ده کهم.

وتی: ئنجا رەسم دەتوانی چی بکا!

- رەسمی جوانیت، میهرەبانیت، ھەموو شتتیککی کە پەبوەندیی بە خوشەویستی و جوانیی تۆو ھەیه.

قینۆس پیکەنی. پیم وت:

- جوانیی تۆ بلیمەتیی منە: بیروەری و رابردوو کەنم زندوو دەکەنەو.

سەری دانەواند. بیرو دەکردهو. بە غەمگینییەکی قوولەو ھەسەرەتتیککی ھەلکیشا.

وتم: چیتە؟

وتی: ھیچ.

- چیتە، بیلئی!

- دایک و باوکم.

- ئی؟

- بلیتیاں پریو.

- بلیتی گەرانیو ۆ سانتیاگو؟

- ناچارین.. دەبی سەینیی بگەرپینەو.

بە پەنجە چەناگە یەم بەرز کردەو و سەیری چاوەکانیم کرد. گوتی:

- ھەز ناکەم برۆم و بەجیت بەیتلم!

- پیم وتی (دیم)، دیمە لات!

- دیی ۆ ئیسپانیا؟

- ئا.

- دیی ۆ سانتیاگو؟

- ھەر بە یە کجاری دیم.

- ۆ لای من؟

- دیم لەوی دەژیم.. لەگەل تۆ.

بە نیگایەکی پر لە شاگەشکەیی و ھەپەسانەو سەیری دەکردم، وتی:

- باوەر ناکەم!

- دلنیا بە. دیم!

بە دلنیا بیبەو سەری بەرز کردەو. شەپۆلی قژی، وەک تاقگە یەکی رەشی چۆلە کاوی

بە پشستا خست و بە دەم تریقانەو یەکی پر لە خوشەختیەو پیم پیکەنی:

- تو شیتی.

ئىنجا يەكسەر بازووه كانى، هيندهى ميهره بانى و ئه وين حەز بكا، بۆم كرده وه و به تاو باوه شى پيدا كردم. منيش بازووه كانم توند به تينووتتیبیه وه له ناو قەدى ئالاند، سهرم خسته سهر گهرمايى و ميهره بانى تى مەمكه كانى. كاتى گه رده نيم ماچم كرد، حەزم ده كرد بگريم.

7

ناى له و شوه خوڤ و زيره وشانه! سهيره! نه شتهى ئه و چند ساته كه مەى له گه ل قىنوس پىكه وه بوو، هينده شيرىن و خه و ناوى بوون، هينده به پەله و به له ز تىبه پىن، كه ته ناتهت جار به جار ده كه ومه گومان وه؛ وام لى ده كا به خوڤ بلتيم: «له وانه يه به شىكى زورى ئه و شتانهى دىن، ئه وانهى بىستمن، ئه وانهى تامم كردن، ته نيا زادهى خه يال و وه مپىكى پووچى خوڤ بن و به س!». خوڤ هه موو شى، دوو هه فتهى به سه ردا تى نه پهریوه. رووداوه كان، وهك ئه وهى دوپى روويان دابى، له پيش چاومن:

من ئه و ئىواره يه ده عه ته كهى مالى فيليپ، به بىرم دى، سه بارهت به وهى ماوه يه كى زۆر بوو له مال نه هاتبوومه دهر وه و تىكه ل به خه لك نه بىووم، به تا بيه تيش له م جوړه دانىشتن و ئاههنگانه دانه نشتبووم، له ناو سالونه كه دا، هه ستم به جوړه نامۆبى و دلگوشرا نىك ده كرد. له سه ر تا دا، له وه ده چوو كه سىمۆناى ده زگى رانى فيليپ، ههر زوو هه ستى به و حاله تهى من كر دى؛ له ناكاو، له پشته وه را، ده سته راستى خسته سهر شانم. كه ئاووم دا يه وه، زه رده خه نه به كى دلده ره وهى خوشكانهى بو كردم (به ده ستى چه پى په ردا خىك شه رابى بو راگرتبووم) منيش كه په رداخى شه رابه كه م لى وه رگرت، هه ستم كرد ده يه وئ شتىك بچر بىتته وه گوچكه م، وتى:

- هيوادارم كه ده عه ته كهت به دل بى، دارا!

منيش، پىكه نيم، وتم:

- ئاخيره كهى، ههر هينامتانه دهر وه!

له و سه رو به نده دا، دىتم: كچىك، كه سىمۆنا پيشتر پى و تىبووم خه لكى مۆناكوپه، له ته نىستمه وه، جگه رده يه كى هه شىسهى پيشكه ش كردم، منيش لىم وه رگرت، وتم:

- سوپاس.

كچه كه رۆبى، سىمۆنا پىكه نى. پاشان دىتم كچىكى تر، له ناوك به ره و سه ره وهى رووت: سوخمه يه كى ته نك و توچنى ره شى له بهر بوو «پووله كهى وردى لانهى سه وز و سوور به سه ر سنگيه وه ده تروسكانه وه» له ژووره كهى ته نىشت سالونه كه وه، به شه تاو هاته دهر وه و ئىستىتىكى كرد. قه لماسنگى نىگاي يه كسه ر كه وته سه ر من،

زەردەخەنە بەکی کرد و وەک چاوەروانی شتی بکا، رووی کردە سیمۆنا، سیمۆناش رووی لە من کرد و دەستی بۆ لای کچە درێژ کرد:

- «ئان»، خەلکی ئیسپانیایە!

دەستی تەوقەم بۆی درێژ کرد و بە سەر ھیمای حورمەتگرتنم نیشاندا.

- پێخۆشحالم.

سیمۆنا درێژە یی دا:

- سێ ساڵ پێش ئیستا، لە گەڵ «ئان» لە زانکۆی بەرشەلۆنە پێکەووە قوتابی بووین. منیش بە زەردەخەنە بەکەووە، بۆ ئەوەی بایەخ و مانایەک بدەمە ئەو قسانە ی سیمۆنا، رووم کردە «ئان»:

- ئیستا لە پاریس دەژیت؟

- نەخێر، تاکو ئیستاش ھەر لە بەرشەلۆنە.

ئەمە ی وت و سەیرتکی سیمۆنا ی کرد، ئینجا بە زەردەخەنە بەکی کە یفخۆشانە و غەمزایبەووە وتی:

- بەلام دامناوہ بیمە پاریس و لەمەودووا بەیەکجاری لێرە بژیم.

ناگام لێ بوو لەو دەمەدا سیمۆنا، زۆر سرک، کشایەووە و بەجیمانی ھێشت.

لە گەڵ «ئان» بچ ئەو ی ھیچ قسە یە بەکەین، راوہستابووین. ئان سەری خۆ ی داگرتبوو، بێدەنگ، تەماشای بەرپیتی خۆ ی دەکرد و لەسەر قومپانیی قاچی راستی، پیتی خۆ ی بەم لاو بەولادا دەسووراند. منیش تازە چەند مژتیکم لە جگەرە ی حەشیشە کەم دابوو.. چاوم بە پەنجەرە ی ژوورە کە کەوت: کرابۆو، ھەر دەتگوت تابلۆیەکی زێرەوشانی درەوشاوہ ی؛ تاریکیی شەوی گرتبوو خۆ ی و چەند ئەستێرە بەک لەناو تاریکییە کەدا، لە دوورەو دەتروسکانەوہ. لە سووچتکی لاتەر یکیشەوہ، ئەستێرە بەکی لە ھەموویان وردتر بە تەنیا دەبریسکا یەوہ.

ئەو پەنجەرە ی بەشێوہیەکی سیحراوی سەرنجی راکیشام. دەتگوت یە کەمجارە لە ژیا ئندا پەنجەرە دەبینم. بە پەرزەشیبەوہ مژتکی دیکەم لە جگەرە ی حەشیشە کەم دا و چاوم دروویە ئەو جوانیبە. یەکسەر بەرەو پەنجەرە کە چووم. کە راوہستام، کەوتە سەیرکردنی ئەستێرە لاتەر یکە خنجیلانە کە، کە لە دوورەو دەدرەوشایەوہ. ھەستم دەکرد ئەو ئەستێرە یە جریوہ و ئاوازیکی ھەتا بلتی غەمگین و لە ھەمان کاتدا دلگیری لێوہ دێ. ئاواز و دەنگی، ئەگەرچی لەوانە یە تەنیا و ھەمیتکی ئەفیوونیی پووچی خۆم بووین، بەلام بەبیرم دێ، لە ئاوازیکی راستە قینە زۆر بە ھیزتر دەکەوتە بەر گوێچکەم و دلێ دەخستە خۆشی و سەماوہ.

نازانم داخوا چەند دەقیقە، چەند سەعات تیبەریوون و منیش ھەر راوہستا بووم و

تەماشای ئەو ئەستێرە دوور دەستە خنجیلە یەم دەکرد. لەناکاو بە خۆم وت: «با هەست بەو ئەنەکن کە سەرخۆش بوویە» رووم وەرگێرایەو ئەو ناو سالۆنە کە. دیتم: سالۆنە کە تەواو گۆرابوو، جگە لەوێش زۆر ئەهون و خامۆش ببۆ. لە دەستە چەپدا فیلیپ لەگەڵ کچ و کورپک دانیشتیبون، سەرگەرمی قسە بوون. بە تەنیشت ئەوانیشەو، دوو کچ، وازنم یەکیکیان ناوی (کلپتر) بوو، ئەوی تریشیان ئەو کچە بوو کە حەشیشە کە ی دابوومی، لە تەنیشت یە کتر، راوەستا بوون، ئانشکیان بە سەر پیاوێی ناو سالۆنە کە دادابوو، جگەردی حەشیشە یان دەکیشا و نەرم نەرم بە دەم قسە کردنەو پێدەکەن. لەناو پێرەو کە شدا «ئان» کە مێک مەلوول راوەستا بوو، نازنم چاوەرێتی چپی دەکرد. بە دەستە راستەوێش: دوو پیاو «یەکیکیان قاتیکی سپی لە بەر بوو» لە نزیک من، لە سەر کورسی دانیشتیبون شەترەنجیان دەکرد.

من هەستم بە کە مێک هیلاکی دەکرد. پێتلوی چاوەکانم بە زەحمەتییەو بەرز کردەو، تەماشای ژوورە کە ی دەستە راستی خۆم کرد، دیتم: کچییک، کە دەتگوت فریشتە یەکی ناو خەونە ئەفیوونییە کانه، بە تەنیا، لە سەر کورسییە ک دانیشتیوو و تەماشام دەکا؛ وەک ئەو ی براهەکی چەند سال ونبووی سەرگەردانی خۆی بینیبیتەو، بە نیگایەکی گەشی پر لە پەرۆشی و خۆشەویستییەو، گەرم، لێم دەروانی. کاتی منی بینی سەیری دەکەم، کە مێک شلەژا، یە کسەر چاوی داگرت.

لەو ساتەدا بوو، لەو شەوێدا بوو کە من یە کەم جار فینزسم ناسی.

من هەر لە یە کەم چاوپێکەوتنەو، یە کسەر هەستم کرد شتییک لە قوولایی رۆحمەو هەرزێ. وام بە خەیاڵدا دەهات کە من ئەم ئادگارە شیرین و پر لە میهرەبانییە ی ئەم، ئەم دوو چاوە گەش و ئاشنا و پر پەرۆشییەم، چەندین سال پێش ئیستا، لە شونینیکی دیکەدا، یا لەوانە یە لە سەردەمی مندالیمدا، یانیش هیچ دوور نییە لە خەونیکمدا دیبێ!

مات، بێدەنگ، بەلام لەناوێدا شلەژاو، تەماشای بەرپیتی خۆم کرد و بیرم کردەو. جورئەتی ئەوێم نەدەکرد جارێکی تر بتوانم سەرم هەلبێرمەو و تەماشای رۆحی سەرگەردانی خۆم بکەمەو کە لەو دیو چاوەکانی ئەویدا دەدرەوشایەو. هیندە ی دەمکرد و دەمکرد نەمدەتوانی باوەر بەو بەیتم کە «جوانییەکی ئەوتۆ»، «میهرەبانی و سۆزێکی ئەوتۆ» کە من تەنیا لە خەوندا یان لە ساتە و هەمیە ئەفیوونایەکاندا دەمدیت، ئەمڕۆ ئەو تە لە بەردەم راوەستاو و بانگم دەکا.

لەناو ئەو شەیدابوون و ئەوینە لەناکاو، کە یە کسە لەف سەرتاپای رۆحمی هینابوو هەرزین، هەستم بە سوگواری و دلتهنگیە ک دەکرد. هەر بە پێتو، دەم و چاوم لەنیو دەستەکانی خۆمدا شار دەو؛ حەزم دەکرد بگرم.

بەپێتو وەستا بووم و دەم و چاوم لەنیو دەستەکانی خۆمدا... نازنم داخوا چەند

ده‌قیقه و سات، به هه‌مان شیتوه، بئی ئه‌وه‌ی هیج جووله‌یه‌ک بکه‌م، مامه‌وه.

له‌ناکاو، ده‌ستیک به نه‌رمیبه‌وه که‌وته سه‌رشانم. راجله‌کام. سه‌رم به‌رز کرده‌وه، دیتم: «فینئوس» بوو. جووتی گوارهی درتیژی شه‌ش پالوویی وردیلانه به گوتیچکه‌یه‌وه ده‌تروسکانه‌وه. سه‌ری به لاواندنه‌وه‌یه‌کی پر له سۆزه‌وه به لای راستا لار کرده‌وه:

- بۆچی ده‌گری؟! -

ئاوازی نیانی ده‌نگی، یه‌کسه‌ر رۆحمی بیدار کرده‌وه. به ئاسووده‌یی و پاکییی چاوه‌کانی خنامه‌وه، به‌لام له‌ناو شه‌پۆلی سۆز و خۆشه‌ویستی خۆمدا نه‌مده‌توانی هیج وه‌لامتیکی بده‌مه‌وه. له‌وه ده‌ترسام هه‌ر قسه‌یه‌ک بکه‌م، ئه‌و به هه‌ناسه‌م وه‌ک په‌له هه‌وریک یا وه‌ک دووکه‌لتیکی ته‌نک له‌به‌ر چاوم ون بییت و نه‌بیینمه‌وه. له‌ ئاکامدا، له‌سه‌ره‌خۆ، به زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی شاگه‌شکه‌بیبه‌وه، وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌گه‌ل په‌پوله‌یه‌ک بدویم، پرسیم:

- تۆ خه‌لکی کوئی؟

وتی: سانتیاگو.

وتم: ئامریکا؟

وتی: نه‌، سانتیاگو دی کۆمپۆستیللا، له‌ ئیسپانیا.

خۆم له‌به‌ر تروسکه‌ی چاوه‌کانی پی رانه‌ده‌گیرا؛ هه‌ستم ده‌کرد ئه‌و جوانیبه ئاسمانیبه، ئه‌و میه‌ره‌بانیبه بئی سنوره، ئه‌گه‌رچی ئه‌وه‌تا رۆبه‌روومه، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌ش له‌ منوه یه‌کجار دووره. هه‌زم ده‌کرد به هه‌رچی جووره قسه‌یه‌ک بئی، بیدویم، هه‌ست به بوونی راسته‌قیبه‌ی بکه‌م، وتم:

- ئه‌ی سیمۆنا چۆن ده‌ناسی؟

وتی: سیمۆنام لیتره‌ ناسی.

- لیتره!

- به‌لئی، ئه‌مشه‌و.

ئنجا په‌نجه‌ی بۆ لای مووبه‌قه‌که درتیژ کرد:

- ئان ده‌عه‌تی ئیتره‌ی کردووم.

- که‌واته به سه‌فه‌ر هاتووبته پاریس!

وتی: به‌لئی، له‌گه‌ل دایک و باوکم.

ته‌ماشای ئه‌و گوله‌ مۆزه‌یم ده‌کرد که به شریتیکی ته‌نک له‌ ته‌وقی پرچی خۆی به‌ستبوو. گوتم:

- له‌وانه‌یه‌ خزمیک یا که‌سیکتان له‌ پاریس هه‌بئی؟

- نه‌خپیر. من ته‌نیا ئان ده‌ناسم. ئان خه‌لکی گونده‌که‌مان بوو، له‌ منداالیبه‌وه له

قوتابخانه پیکهوه بووین. پاشان ئەو بۆ خویندن چوو بەرشەلۆنە و سانتیاگو بە جی هیتشت. ئیدی لەیهکتی دابراین.

دەست بە پەرداخی شەراپەوه، ئاماژەم بۆ موویەقەکه کرد:

- ماوهیهک پێشتر قسەمان دەکرد، وایانم دەگوت که دەیهوێ لەمەودوو لێره له پاریس بژی!

- بەلێ. ئەو دەیهوێ نەگەرێتەوه سانتیاگو، دەیهوێ لەمەودوو بێتە پاریس کاریکات و هەر لێرهش ژبانی خۆی پیکهوه بنێ.

من لەو دەمەدا تەماشای تالە قەبتانیککی باریکی سووری پیتاوه پەمبەکهیم کرد، ئەو تالە قەبتانە باریکه سوورەدی که بەقەدە حەقەدە ژنی جوان؛ جوان دەهاتە پێش چاوم. لەناکاو لێمی پرسی:

- تۆ قوتابیت؟

راچلە کام، وتم:

- نەخێر.

- ئەی؟

- کار دەکەم.

وتی: کاری چی؟

وتم: من نیگار کیشم. بە نیگار کیشان دەژیم.

دەم و دەست خنایەوه، بەخۆشبیەوه لەسەر پەنجەکانی پیتی، لەنجەیهکی پەپوولەیی کرد، خەریک بوو لە خۆشیان بال بگرێ، وتی:

- ئاھ! تۆ نیگار کیشەکهی؟

من بە سەرسامی و شاگەشکەبیەوه، لار ببوومەوه و تەماشای پرچیم دەکرد که دەتگوت تاقەگەیهکی رەشی چۆلەکاویبە و دادەرژێ، تەماشای گەندەمووه جوانەکانی پەنا گوتچەکهی چهپیم دەکرد. بە دلخۆشبیەوه بە خۆم دەگوت:

- داخوا کهی بتوانم پۆرترێتێکی ئەو جوانییە خەونی و پاکە، ئەو میهرەبانییە ئاسمانییە بکیشم!

لەناکاو دیەنیک کهوتەوه بیرم. لێم پرسی:

- سەیره! من و تۆ رۆژیک لەسەر سنووری ئیسپانیا و ئیتالیا یەکتیمان نەدیوه؟!؟

پیکهنی، وتی:

- هەموو پیاویک وەختی دەیهوێ موحامەلە کچیەک بکات، پیتی دەلێ «ئەری من و تۆ پێشتر لە شوێنیک یەکتیمان نەدیوه؟!».

- با. تۆ، لەگەڵ ژنیکێ بەتەمەن بووی. وایبێدەچوو دایکت بێ.

څینوس دیسان پیکه‌نی، ده‌می نازی هه‌لینایه‌وه:

- من پیتش نه‌وهی بتبینم، سیمونا و فیلیپ باسی تویان ده‌کرد، من نه‌مده‌زانی نه‌و نیگارکیشه توی!

له‌وکاته‌دا ناگام به‌ته‌واوه‌تی له‌ده‌وربه‌ری خوم برابوو، سه‌یری قوولایی چاوه‌سوزاوییه‌کانیم ده‌کرد، به‌شپوه‌یه‌ک که له‌و ساته‌دا هه‌ستم ده‌کرد رۆحم، هه‌موو بوونم، به‌شپکه له‌رنگ و شه‌پۆلی چاوه‌کانی.

- تو خه‌لکی کوئی؟

به‌م پرسپاره، سوز و غه‌ریبه‌کی قوول له‌ناخدا قولپیان سه‌ند، گوتم:

- خه‌لکی چاوه‌کانتم.

پیکه‌نی، وتی:

- نازانم.

قولپی گریانیکی به‌خته‌وه‌ری له‌قورگمدا گیری خواردبوو، پیم وت:

- من هه‌ست ده‌که‌م که ماوه‌یه‌کی زۆره، ماوه‌یه‌کی یه‌کجار زۆره تو ده‌ناسم!

له‌وکاته‌دا هه‌ستم کرد شتیک له‌قوولایی رۆحیدا له‌رزی. چاوه‌کانی به‌شهرم و نه‌زاکه‌ته‌وه داگرت. بی نه‌وهی سه‌ری خووی هه‌لبی، په‌نجه‌کانی هه‌لده‌گلۆفین؛ وه‌ک مندالیک له‌نیوان هه‌ستی دامان و به‌خته‌وه‌ریدا ده‌خناپه‌وه. من ته‌ماشای هه‌لگلۆفینی په‌نجه‌کانیم ده‌کرد، پیم وت:

- پاراست پی خۆشه؟

یه‌کسه‌ر به‌هه‌لچوونیکي مندالانه‌ی پاکه‌وه، به‌نه‌غمه‌یه‌کی ناره‌زایی، وتی:

- زۆر نه‌گه‌راوین، ته‌نیا پینج رۆژه له‌پاریسین، ئه‌ویش هه‌ر له‌گه‌ل دایک و باوکم بووم.

- سه‌رتان له‌مۆزه‌خانه‌ی «لووفخ» نه‌دا؟

- ته‌نیا به‌شیکمان دیت، من چه‌زم ده‌کرد سالۆنی تابلۆکان ببینم، که‌چی نه‌وان بردمیانه سالۆنی شته‌کۆن و ئه‌نتیکه‌کان.

- له‌هوتیل دابه‌زیون؟

- به‌لی.

- له‌کوئی؟

- له‌مه‌یدانی مادلین. پی ده‌زانی؟

- به‌لی.

- شوپینیکي خۆشه.

- وه‌ختی خووی مالم له‌وئی بوو، ژووریکم له‌وئی به‌کری گرتبوو.

- چەند ساله له پاريس ده ژيت؟
وتم: جهوت ساله.

- ئەي پيشتر له كوێ ده ژياي؟

وتم: له نهرويچ. له ئوسلو په ناهه نده بووم.

- چەند سال له وێ مايتەوه؟

- تەنيا سالتیک.

- له وێ چیت ده کرد؟

- ده گه رام.

به پيکه نينيکی نهرمه وه وتی:

- له چی ده گه راي؟

وتم: له تو.

پيکه نی، وتی:

- له من ده گه راي!

- ئا، له تو ده گه رام.

ئەم جاره به دهنگی بهرز دا به قاقاي پيکه نين، پيکه نينيکی شيريني ئەوتۆ که نغمه ی، وهک شنه بايه کی بوخوش، رۆحمی خسته خرۆشانه وه.

له ناکا که سه رم هه ليري: له ناو سالونه که دا پياويکی کوک و ریکپوش، ئەوه ی که قاته سپيه که ی له بهر بوو، سه رو قژ زهرد، شانه ليتراو، به رام بهر کورتيکی گنج، له سه ر ميژي شه تره نج دانيشت بوو، ته ماشای ئيمه ی ده کرد. که سه یریم کرد، به کسه ر رووی به ره و لای ميژي شه تره نج که ی خوێ وه رگتيرايه وه، له هه مان کاتدا سيمونا له دالانی موبه قه که وه دوو فه خفووری زه لاته ی پي بوو که بریتی بوون له ته ماته ی قاش کراو له گه ل چەند پارچه په نيرتک، هاته ژووره وه. دوو فه خفوور ييه که ی دا به ده ست من و فينوس. به دەم زه رده خه نه وه، وتی:

- فه رمون!

هه ردوو کمان، به دلخوشي و به دەم زه رده خه نه وه، دوو فه خفوور ييه زه لاته که مان لين وه رگرت:

- سوپاس.

فينوس فه خفوور ييه که ی به ده ستی چه پيه وه گرتبوو، بين ئەوه ی ته ماشای سه رمه ستی و نه شه ی به خته وه رانه ی سه ر روخسارم بکا قژي به دو او ده خست و دريژه ی به قسه کانی دا:

- بەراستی، زۆر خوشحالمم که ئەمشەو تۆم لێرە ناسی!
سیمۆنا دوو فەخفووریی دیکە بە دەستەوه، پێشکەشی پیاوێکی پێکێوێش و گەنجەکه کرد، که هەر دووکیان سەرقالی شەترەنج بوون. گەنجەکه وەری گرت، بەلام پیاوێکی قات سپییە بەخە بە مەدالیاکە وەری نەگرت، وتی: «سویاس». ئیبنجا سەبیرێکی ئێمە کرد و سەری بەرز کردەوه تەماشای ناو فەخفوورییەکهی دەستی سیمۆنای کرد:

- ئەوه چییە؟

پاشان بە دەنگی بەرز پێکەنی، دەبوست تانە لە ئێمە بدا:

- ئەوه تەماتەیه که خەلک ناوھا رۆمانتیک دەکا؟

رووی کردە گەنجەکهی بەرامبەری، بە دەنگێکی بەرز لێی پرسی:

- تۆش وای، پاتریک؟

- چی؟

- تۆش که تەماتە دەخۆی، وات لێ دێ عاشق بیی؟

گەنجەکه رووی لە شەترەنجەکه بوو وتی:

- بە حەشیشە، بەلێ؛ بەلام بە «تەماتە» نەخێر.

ئیبنجا هەر دووکیان بەکسەر دایانە قاقای پێکەنین. لە دلێ خۆمدا گوتم:

- ئینسان چەند نیهادبیس و شەڕەنگێزە!

بەکسەر تیگەیشتم که ئەو پیاوێکی سپییە ماوێهەکی زۆر بوو لە پشت ئێمەوه گوێی لە قسەکانی من و ئینۆس راگرتیوو. بە نیگایەکی بریندار و پەڕێشانەوه لەگەڵ ئینۆس تەماشای یەکتریان دەکرد. ئینۆس، چاوەکانی هێندە گەش و پاک و روون بوون که نەیاندهتوانی هەستی سەغڵەتبوون و دلێنجانی ئەوساتەیان تێدا بشاردێتەوه:

- بەیارمەتی خۆت، دەچمە لای ئان!

ئینۆس ئەمە و ت و بەرهو دالانی مووبەقەکه رویشتم. منیش ناوڕێکی دوواوادم دایهوه، کورسییەکی چۆلم بینی: بە قەدیقهیەکی مۆر ناوڕێش کرا بوو. لەولا تریشەوه تۆمارێکی گۆرهی دیسکی گۆزانیم بینی که کۆمەلێک دیسکی جۆراوجۆری رەنگینی لەسەر پەخش کرابوو. من بێ ئەوهی بتوانم له ناوی گۆزانییێژەکانی سەر دیسکهکان ورد ببمەوه و بیانخۆینمەوه، رووم وەرگێرایهوه. قەلماسنگی نیگام کهوتە سەر وێنەیهک که له شێوێ کاربکاتۆر بە قەلمی رەش دروستکرابوو و بە دیواری دەسته راستمەوه له چوارچێوهیهکی زبۆین گیرابوو.

- وابزانم ژن و میژدایه تیش هەر شتیکی بێهۆودهیه، فیلپ. ناتگەیهنیتە هیچ!

ئەم قسەیه، لەناکاوا، له تەنیشتمەوه هات. بە دەنگێکی نزم و ترا، بەلام زۆر بەهێز

له میتشکی مندا زرنگایه وه. ئەو پیاوهی ئەم قەسەبەیی کرد لە تەنیشتی فیلیپ دانیشتبوو، ملی شۆر کردبوو، سەرخۆش و ماندوو، درێژەیی پێدا:

- دەنگە یەنیتە مالتیکی سارد، مالتیکی رۆتین و بێزار.
ئەجا سەرخۆشانە، پێکەنی:

- وەکو ئەورووپا!

فیلیپ، بە زەحمەتی و بەرەتاویبەوه هەلسایەوه، بەرەو لای من هات، زەردەخەنەبەکی ماندووی بۆ کردم:

- چۆنی، دارا؟

ئەجا، دوو پەنجە ماندووێکانی، کە نیوێ جگەرەبەکی حەشیشەیی پێوێ گرتبوو، بۆ لای من درێژی کرد.

- سوپاس.

زۆر بە هیواشیبەوه «چونکە لەوه دەترسام تووتنەکەیی بکەوی» جگەرەکەم لێ وەرگرت. یەکسەر چەند مژگی قوولم لێدا. لەناکاو، ئەو کورە گەنجەیی کە شەترەنجی لەگەڵ پیاوێ قات سپیەکە دەکرد، رووی لە کچیک کرد «کە لە دەستەچەبی منەوه لەسەر کورسیبەکی درێژ لەگەڵ کوریک دانیشتبوون و یەکتریان ماچ دەکرد»، هاواری کرد:

- دۆزاندم، شانتال!

پیاوێ قات سپیەکەیی بەرامبەری، خەریک بوو جگەرەبەکی درێژی چرووتی دادەگیرساند، لەسەرەخۆ، وتی:

- هەلبەتا دەدۆزینی!

کورە گەنجە «دۆراوەکە» هەلسایەوه، بەرەو لای ئەو کچەیی ناوی «شانتال» بوو رۆشت، کە لەوه دەچوو دەزگیرانی یا خێزانی بی. بە هیلاکی و پەڕیشانیبەوه لێی پرسی:

- برۆین، شانتال؟

پاشان یەکسەر بی ئەوهی چاوەروانی وەلامدانەوهی «شانتال» بکا، رووی وەرگێرا و بەرەو لای عەللاگە درێژەکەیی تەنیشتی پیاوێکە چوو. وتی:

- پیاو بچیی بۆخۆی بە تەنیا لە ژووریک دانیشتی و شیعەر بنوسی، باشترە لەوهی بی لێرە واتنی بگا کە عاشق بوو و حەشیشە کێشان و شەترەنج ئاسوودەیی دەکا!

من کە گویم لە قەسەیی ئەو کورە گەنجە بوو، لەسەر تادا، لە دلی خۆمدا وتم: «ئەو کورە، شاعیرە!»، پاشان بێرم کردەوه، وتم: «ئە. ئەگەڵ منبەتی!». سەرم بەرز کردەوه

و پروم کرده ئەو کورپه گه‌نجه، به نه‌وايه‌کی غه‌مگین و هیلاکسه‌وه، به‌لام پر له دل
بلندییه‌وه، وتم:

- به‌لام هه‌رچۆنی بی، هاو‌پیم؛ حه‌شیشه‌کیشان شتیکی هیئنده به‌دبه‌خانه نییه.
فیلیپ به توو‌په‌بییه‌وه، وتی:

- هه‌ر هیچ نه‌بی بۆ ماوه‌یه‌کی که‌م دل‌ت خۆش و ئاسوده‌ت ده‌کا.

کورپه گه‌نجه‌که‌ش، به په‌ریشانی و هیلاکیه‌وه، قاپوته‌که‌ی خۆی له‌به‌ر ده‌کرد، بی
ئوه‌ی سه‌یری که‌س بکا، سه‌رخۆشانه، له‌به‌ر خۆیه‌وه وتی:

- به‌لئی، بی‌گومان، هه‌ر هیچ نه‌بی وا له‌پیاو ده‌کا که‌میک بیر بکاته‌وه و ئەقلی
بیته‌وه سه‌رخۆی.

ئهم‌ه‌ی وت و په‌نجه‌ی بۆ که‌لله‌ی خۆی برد. من له‌ دل‌ی خۆمدا، یه‌کسه‌ر وتم: «ئهم
کورپه، به ته‌واوه‌تی له‌گه‌ل منیه‌تی»، «له‌وانه‌یه‌ گوتی له‌ هه‌موو قسه‌کانی نیوان من و
فینۆس بوو‌ی». «ئه‌قلم بیته‌وه سه‌ر خۆم!»، «له‌رووی چیه‌وه؟»، «له‌وه‌ی که‌ گه‌ران
به‌دوای ئه‌وین و جوانی، گه‌ران به‌دوای ئاسووده‌یی و ئەو به‌هه‌شته‌ میه‌ره‌بان‌ه‌ی له
ده‌ستم چوه، گه‌ران به‌ دوا‌ی ولاته‌که‌م... شتیکی مه‌حاله، ناکرێ. بیته‌وه‌یه».

ئهو کورپه گه‌نجه، له‌ناو سالۆنه‌که، شپه‌زه، ته‌ماشای که‌سی نه‌ده‌کرد، وتی:

- هیواداریشم ئەو قسانه‌ی کردم، سه‌ر و دل‌ی هیچ که‌ستیکی نه‌گرتی!

ئنجا پاشان، یه‌کسه‌ر به‌شپه‌زه‌بییه‌وه، به‌له‌ز ده‌ستی خواحافیزی کردنی له‌ ده‌ستی
فیلیپ نا، بی ئه‌وه‌ی ته‌ماشای «که‌چه‌که‌ی هاو‌پیتی بان ژنه‌که‌ی» بکات، وتی:

- من ده‌رۆم، شانتال!

من له‌ناو بیته‌نگیی دوا‌ی رۆبیشتنی کورپه گه‌نجه‌که‌دا، ته‌ماشای پیاوه قات سپیه
یه‌خه به‌ مه‌دالیاکه‌م ده‌کرد. پیاوه‌که یه‌کسه‌ر هه‌ستی پێ کرد که ته‌ماشای ده‌که‌م.
ده‌موده‌ست سه‌ری به‌رزکرده‌وه، چاوی به‌ هه‌وا‌ی ناو ژوره‌که‌دا گیترا، ئنجا ته‌ماشای
سه‌روه‌ی خۆی کرد، وتی:

- پوووف..! ئەم شه‌و میتش زۆره!

منیش ته‌ماشای ده‌روبه‌ری سه‌ریم کرد، هیچ میتشیکم نه‌دیت. پیکه‌نیم، وتم:

- جه‌نابت، وه‌زفه‌ت چیه‌؟

چاکه‌ته سپیه‌که‌ی ویک هینا‌یه‌وه: «ئحم»، وتی:

- فرۆشبارم.

وتم: چ ده‌فرۆشی؟

به‌ یقارێکی دل‌بلندانه‌وه، وتی:

- من ژاپۆنی و عاره بان دهفرۆشم.

تەماشایەکی مەدالیە کە ی سەر سنگیم کرد و بێدەنگ بووم؛ تێگە یشتەم کە «راسیستە». هیچی دیکەم نەگوت. لە شوێنی خۆمەو، ماندوو، لەش داھێزراو، لەسەر کورسییە کە پۆنیشتم.

ژووڕە کە پریسوو لە دووکەڵ. هەستم بە ژانەسەرێک دەکرد. لەناکاو گویم لە چریە چرپێکی کچانە بوو، کە لە ژووڕە کە ی بنەبانیو، لەلای موویە قەسە کەو دەهات. راپچڵە کام، بەلام نەمدەتوانی سەرم بەرز بکەمەو و تەماشای دالانە کە بکەم. سەرەرای ژانەسەر و داھێزرانی سەرتاپای لەشم، هەستم بە دلگوشرانیک دەکرد. حەزم دەکرد بچمە دەرەو، کەمێک هەوای سازگار هەلیمژم. بیرم دەکردو: «ئێستا، هەر کە فینۆس دیتەو و ناو سالۆنە کە، یە کەسەر پێشینیھادی ئەوێ لێ دەکەم، ئەگەر حەز بەکا، ئێمەش دەچینە دەرەو و ئەم قەرەبالغییە دووکە لاویبە بەحجی دێلین»، «دەچین بۆخۆمان، لە دەرەو، لەسەر شەقامەکان کە مێیک پیاسە دەکەین، یانیش دەچین لە قاوێخانە یە کە یان لە باریکی خۆش دادەنیشین و قسە دەکەین».

کە ھاتەو و ناو سالۆنە کە، هەر واشم پێ و ت:

- پاشانیش ئیتر و ردە و ردە بە دەم پیاسەو بەرەو مەیدانی مادلین بەرپیت دەکەم، دەتگە یەنەو ھوتیلە کە تان. دەلێی چی؟

پێی خۆش بوو، وتی:

- بۆ نا؟

ئەری بەراست، سەیرە، من تا ئێستاش تیناگەم، ئەو شەوێ لەگەڵ فینۆس مائی فیلیپیمان بەحجی ھیش و چووینە دەرەو، بۆچی خواحافیزیمان لە هیچ کەسیکی ناو سالۆنە کە نەکرد! بۆ؟ بەبیرم نایێ! بەبیرم نایێ کە خواحافیزیم نە لە فلیپ، نە لە سیمۆنا، نە لە ئان، نە لە هیچ کەسیکی دیکە ی ئەو شەوێ مائی فیلیپ کردی! تەنێ ئەو ندەم لە بیرە، کاتێ لەسەر کورسییە کە، بەسەر خۆشی و لەش داھێزراویبەو دانیشتوو، دەستم درپێژ کرد جگەرە یەکی دیکە ی حەشیشەم لەسەر مێزە خرە شووشە بیبە کە ی بەردەم ھەلگرتەو و دامگیرساند؛ دوا ی قەیریکیش کاتێ فینۆس ھاتەو و ناو سالۆنە کە، بەیە کەو ھەلساین و چووینە دەرەو. سەیرە، من بەبیرم نایێ خواحافیزیم لە کەس کردی!

- تکایە پەسا پۆرتە کانتان!

پۆلیسی ناو شەمەندە فەرە کە بوو، راپچڵە کاندەم:

- گە یشتوونە تە «پۆخت بوو Port bou». تکایە بەلگە نامە کانتان!

گە شتەوینە سەر سنووری ئیسپانیا. شەمەندە فەرە کە دەمێک بوو رایگرتبوو.

فەرھاد پیربال

پۆلیسی سنووری ئیسپانیا، پیتش ھەموو شتتیک، جلویەرگە جیاوازەکی سەرئەجی راکیشام. ھەر لەناو دەرگای فارگۆنەکە، تەماشای یەک یەک لاپەرەکانی پەساپۆرتەکەمی کرد:

- گراسیا.

پیاوھەکی بەرامبەرم، کە سەرۆقشیکێ بژ و تۆزایی ھەبوو، پەساپۆرتی خۆی و ژنەکی خستووە ناو جەنتاکە و سەبیرتیکێ کاتژمێرەکی مەچەکی کرد. بە بۆلەبەکی ماندوو بە ژنەکی گوت:

- سێ سەعاتی رەبەقە لەناو شەمەندەفەرین.

ژنەکی، ھیلاک، پشتی بە کورسییەکی دابوو؛ لەو دەچوو ھەر زوو دیسان بکەوێتەو شیرین خەووە. لە دلی خۆمدا گوتم «پیتش ئەوێ ئەم پیاوھە ماندوو دیسان بکەوێتەو خەوی شیرینەو، با لیبی بپرسم»:

- ببورە؛ سەعات چەند دەگەینە بەرشەلۆنە؟

پیاوھە دەموودەست پشتی لە کورسییەکی جیا کردووە؛ زانییم لە ئیسپانییە شەرەکی من تێ نەگەشت؛ پرسیارەکەم دووبارە کردووە. گوتی:

- دەورووبەری کاتژمێر یازدە دەگەینە بەرشەلۆنە.

کەمیتک بۆرژابووم. ھیلاک، قاچەکانم تا ژێر کورسییە چۆلەکی بەرامبەرم راکشانان. نانشکی چەم لەسەر قەراغی پەنجەرەکان دانان. شەمەندەفەرەکە کەوتە جوولە. لە پەنجەرە دەمدیت: دووایین کیتلگە و مەززا و پیتدەشتەکانی فەرەنسا وردە وردە تێپەرەبوون. لەسەر دوندی تەپۆلکە یەکی دووربیشووە، بەسەر ئانتینیکێ بەرزووە، ئالای زەردووسووری ئیسپانیا کەوتە بەرچاو؛ با لیبی دەدا و دەشکایەو.

ھەستم دەکرد دەگەمەو کوردستان و دواي ماوہیەکی دیکە - کە دەگەمە سانتیاگو- دایک و خوشک و کەسوکار و دەزگیرانی خۆم لە باوہش دەگرمەو...

8

بۆ ھاوڕیتی خۆشەویستم، نەریمان...

سلاو،

لەناو ویستگە شەمەندەفەری شاری بەرشەلۆنەو ئەم نامەییەت بۆ دەنووسم. چەند پۆستکار تێکیشتم بۆ فیلیپ و بیجان و شازاد و خەلیل و سیامەند و برادەرائی دیکە ناردوو، لەناو ھەمان زەرفی ئەم نامەییەتۆم داناون؛ تکایە پێیان بگەینە! یەک یەک چاوی ھەمووتان ماچ دەکەم و ئاواتەخوازم ھەمیشە لە بەختەو بەردا بژین.

کاترزمیر یازده و شتیکه. نیوسه عاتیکی ده بیع له شه مه نده فەر دابه زیوم، له قاوه خانه یه کی ناو ویستگه دانیشستووم و نه وه تا ده مبینی: بیر له ئیوه ده که مه وه. چاوه پریم نیوسه عاتیکی دیکه به سه ر بیجیت و سواری شه مه نده فەر بیه مه وه به ره و سانتیاگو. پارم گۆریوه ته وه و هه موو شتیکی ئوککه یه، گرفتیم نییه. تۆ ده زانی فره نکى فهره نسبی خۆمان له چاوه پهبسینتی ئیسپانی به هادارتره؟ نانخواردنیکی باشی ئیره نیوهی نانخواردنیکی سادهی پارسی تیناچی!

وابزانم کاریکی باشم کرد که له پاریس بلیتی راسته وخۆی پاریس - سانتیاگو بری؛ نه گینا ئیستا ده بوایه یازده بیست سه عاتیکی له ناو ویستگه ی شه مه نده فەر هه ر چاوه پرئ بکه م. نه مهش له به ره ئه وه ی له به رشه لۆنه رۆژانه ته نیا یه که شه مه نده فەر به ره و سانتیاگو به پرئ ده که ویت؛ ده لاین: سانتیاگو مه لبه ندیکی دووره ده ست و لاچه یه، واپیتده چی هاتوچی - له چاوه شارۆچکه کانی تر - که متر به سه ره وه بیت. چه ند ده قیقکه یه که پیش ئیستا، چووم ته ماشای نه خشه ی ئیسپانیا م کرد؛ هه زم ده کرد بزانه ئاخۆ نه م شارۆچکه یه ی من بو ده چم، که وتۆته کوئی ئیسپانیا وه؟ ته ماشا ده که م: دوواین شارۆچکه ی سه ر سنووری ئیسپانیا یه و ده که ویت به باکووری رۆژئاوای ئیسپانیا، ئیدی هینده ی نامین بکه مه قه راغه کانی ئوقیانوسی نه تلسه ی. خه لیل هه قی بوو که ده یگوت: «دارا سه ری خۆی هه لده گری به ره وه جه زیره ی واق واق». سلاوی لی بکه.

راستییه که ی، هه زناکه م له به رشه لۆنه بئینه وه. که له پاریس بووم هه ر وام بریار دا بوو. هه رچه ند به رشه لۆنه شاریکی زۆر خۆشه و نه مه دووم جارمه دیمه نه م شاره. به لام وه که پیش ماوه یه که له ناو مه یدانه ئاپوره که ی به رده م ویستگه هه ستم پت کرد: ئیره، له چاوه پاریس، زۆر گه رمتره. هه رچی گه نج و کوپ و کال و کچی جوان هه ن، له به رده م نه و ویستگه ی شه مه نده فه ره، خۆیان نیوه رووت کردۆته وه، به تاچه فانیله و شوژیته که وه له ناو مه یدانه که تاک تاک، جووت جووت، ده سته ده سته، جه نتا کانی سه فهران کردۆته سه رین و لیبی پال که وتوون. دیاره، بیگومان، زۆریه یان، به شه ویش هه ر، له م مه یدانه ئاپوره یه دا ده نوون: چونکه ئیره نه گه ر به رۆژ هینده گه رم بیت؛ ده بیت شه وه که ی زۆر فینک بیت. هه ر چۆنیک بی، مه یدانه خۆشه که ی به رده م ویستگه ی شه مه نده فه ری به رشه لۆنه هوتیلیکی گه نجانه ی به لاشه بو

ئەو گەریدە و لاکەوتە و موسافیرانەى وەکوو من.

نەریمان گیان، هاوڕێم..

پێش ئەوێ بەگەمە بەرشەلۆنە، شەمەندەفەرەکە تازە گەبشتبوو ناو ئیسپانیا و یەكەمەین شارۆچکەکانی ئیسپانیاى تەى دەکرد. کاتێ خاوی کردەو، لە پەنجەرەو قازم دیت. قازى بال مەیلەو وەش و خۆلەمبێشى، تەواو وەك ئەو قازانەى لای خۆمان کە كەمبێك سیان و چلکیشیان پێتو بوو (نەك وەك ئەو قازانەى كە هەر دەلێت تۆپەلێك ئارموشى سەپى بێ گیانن كە لە نەروبوچ یا لە فەرەنسا دەیاننێن) کاتێ چاوم بەو قازانە كەوت دلم زۆر خۆش داها، هەستم دەکرد لە كوردستانم و دیسانەو چاوم بە هەلەبجەى شارەكەى خۆم دەكەوتەو. من زۆر لەمبێژ بوو قازم نەبێنبوو. لێرە، لە ئیسپانیا، بێنیم: زۆر جوان و بەدەو، لە دەم بەستەکاندا قونەقونیان بوو.

بەست! بەست بە هەمان پاشماوەى ئەو ئاو و ئاوەرۆ چك كراوانەى خۆیانەو لەسەر رێگەى بەرشەلۆنە هەن. دارسپیندار. سەوزبى سروسى. پەنجەرەى كۆن. سەریانى قەرەبالخ. كۆللارەى مندالان. رسته و تەنافى جلوبەرگ هەلئاسراوى لای خۆمان ئاسایى. گوفەك. كەر، كەر، كە من لەو تەى لە ئەوروپام.. غەرببى دەكەم. دەیان ژبان و شتى جوانى دیکە. من سەبم پێ دى: ئیسپانیا چۆن توانبۆتەى ئەو هەموو شتە كۆنە جوانانە بە دەقى خۆیان هەتا ئیستاش هەر پپاریزى؟ بەكورتى: لە ئیسپانیا هەست دەكەم لە هەلەبجە و كەركوو و دیالە و ئەو مەلەبەندانەى كوردستانم.

نەریمان گیان،

شەمەندەفەرەكەم سات یازدە و پەنجە دەقیقە بەرێ دەكەوئ. بۆ سبەننى سات یەك و نبوى دواى نبوهرۆ دەگاتە سانتیاگو. واتە من دەبێ نزیكەى بیست و شەش سەعات لە ناو شەمەندەفەر بێنمەو. دلم بەو خۆشە كە بار و كافتیریاكەى ناو شەمەندەفەر بەدرێژایی رێگا كراونەتەو؛ تەنیا شەو كەى نەبیت كە لە كاتژمێر دووژدەو تا نۆى بەیانى دادەخریت. لەم ماوەیەدا، بێگومان دەتوانم هەر لە ناو كافتیریاى شەمەندەفەرەكە بۆ خۆم دانیشم سکیچ بەم بان بخوێنمەو. بۆرد و ستاندهكەم لە توولوز فرێدا، دامە نیگارکیشیکى پەرپووت كە لە مەیدانیکى ناو شارى توولوز پۆرتزیتی دەکرد. دامناو هەرکە دەگەمە سانتیاگو بۆرد و ستاندىكى

تازه بکرم.

دلنبايه ههركه دهگه مه سانتياگو، ناو نيشانيكي خومت بو ده نيرم و له هه والي خوم ناگادارتان ده كه مه وه.

هاورپي دلسوزت: دارا

له چيشتخانهي «بيگال»، له گه ره كي مؤماخت، له و چيشتخانه يه ي كه هه موويان رها تيبون زوره ي تيواران له وي كو بنه وه: نه ريمان، خه ليل، سيامه ند، دختور نووري، بييجان.. له ده وري ميژيک دانيشتبون؛ نه ريمان ته و او ي نامه كه ي داراي بو خوتندنه وه. ههركه نه ريمان ديماهي به دووايين رسته ي نامه كه هينا، بييجان گوتي:

- خه ليل، تو فيليب زوو زوو ده بيني؛ پتي خوش ده بي نه گه ره هه والي داراي بي بگه يه نيت.

- «نامه ي تاييه تي» بو ته و نار دووه، قوريان...

سيامه ند بوتليک شه راي «بو هژله ي» تازه كه ي به ده سه ته وه بوو، يه ك يه ك بو هه مووياني تيكرد:

- به هيواي سه رفرازي داراي براده ري دووره ولا تمان.. نوش!

كه په ردا خه كه يشي دانا يه وه، غه مگين غه مگين ده تگوت ده لايته وه:

- شوان قه رزيكي وه رگرت و رايكرده كه نه دا، خه سر و ژنيكي پو لوني هينا و چوره وار شو، زيره ك زيره كانه زه ماله يه كي ئوستراليا ي بو خوي په يدا كرد و خوي گه يانده سيدني، ته و داراش «كه س نازاني بو جي» تبي ته قانده ئيسپانيا. به شه رفم له وه ده چي ته م پاريسه به ختي نه بي: هيچ كورديكي تيدا نامي تته وه!

بييجان گوتي:

- دارا ده گه رپته وه.

- ناگه رپته وه.

- ده بيني. هه ر دوو هه فته ي ديكه يه!

خه ليل قسه ي هه ر دوو كياني پري:

- بو بگه رپته وه؟ بو خوي ژنيكي ده وله مه ندي ئيسپانيا ي دوزيوه ته وه كه كيتلگه و باغ و باغات يكي هه يه ته نانه ت تا حه وت پشتي داراش به شيان ده كا.

- كي وا ده لي؟

- لاي گابرييل باسي كرد بوو.

- كام گابرييل؟

- نيگار كيشه يونان بيه كه ي لاي خومان.

- دختور نووری رووی له خلیل کرد؛ هزی دهکرد بزانی:
- ژنه که پیره .. که تره یه؟
 - شازاد دلن: بیست ساله یه کی بلونده، دلته نایه تماشای بکه ی!
 - خلیل به گالته پیکردنه وه رووی له قسه که ی بیتجان کرد:
 - شازاد له کوئی بینویه تی؟
 - سیامه ند پیکیتیکی دیکه ی هلدا، دهویست مه ته له که هه لبه پین:
 - شازاد خوئی نه بینویه؛ دارا بوئی باس کردووه.
 - خلیل گوتی:
 - درویه. من باوه پناکه م.
 - نهرمان گوتی:
 - فیلیپ دهیگوت: «من پیم وایی دارا تهو کچه نیسپانیایه ی له مائی نیمه ناسی». دهیگوت: «شهویک دهعه تم کردبوو؛ وایزانه تهو کچه ی له وه دهعه ته ی مائی نیمه دا ناسی».
 - خلیل هه لیدایه:
 - یه عنی، دارا، عه یب نه بی، رهدووی ژنان کهوت؟
 - سیامه ند گوتی:
 - سهیره! له نامه که یدا باسی هیچیش ناکا.
 - «دختور نووری» دیاربوو دهستی له خواردنه وه کشاند بووه، کهوتیوه سه ر نانخواردن:
 - ئیشیتیکی گه له ک باشی کردووه.
 - ئیشی باشی چیی کردووه؟ خلیل پرسی.
 - که رهدووی ژنان کهوتووه.
 - بوچی چما لیره ژن نییه، هه ی له تهو نه گبه تتر!
 - ژنیک به خپومان کات و کرپی خانومان بدات و کیلنگه و رزه و باغاتی خومان به ناو بکات ..
 - نه وه لالا نییه.
 - کوا؟ دهی بو منی بدوزه وه تا بیخوام!
 - ئنجا خو بو تو، نه گهر تو خوشت به خپوی بکه یت و کرپی خانوی بده یت و کیلنگه و باغاتی خوئی به ناو بکه یت .. هه ر دهست ناکه ویت؛ هه ی که ره!
 - دختور نووری کهوته به رگریکردن له خوئی:

- من ئەسلەن ژنی ئیبرە ھەر ناھینم.

خەلیل کەوتەوہ قسە:

-وہک ھەندئ لە کوردە پەناھەندەکانی ئەسکەندەنافیا بچۆرە پۆلۆنیا! دەلین: کچە پۆلۆنی ھەرکە سەررەشپیک یەک دۆلاریان نیشان دەدات؛ ئیتر یەکسەر فس دەبنەوہ و بەدووات دەکەون بۆ ھەر کوئیبەکی خۆت ھەزیکە.

دختۆر نووری لوقمە ی لە دەمدا بو، بە خەلیلی گوت:

- تۆ جارئ بۆ خۆت ژنیکی شەریف بیئە؛ عەلاقەت لە خەلکی تر نەبی!

خەلیل، رووی لە بیجان، لمۆزی خوار، گالتە ی بە عەقلی دختۆر نووری کرد:

- جەنابی دختۆر ھیشتا بۆ خۆی ژنیکی ناشریفی پی نەدۆزراوہتەوہ، دەبەوی ئیئەمە ژنیکی شەریف بدۆزینەوہ!

نەریمان ناچار بوو بکەوئیتە ناوئیزیانەوہ و فیتلیک بۆ پچراندنی ئەو گفتوگۆیە بدۆزیتەوہ:

- کوپینە، دەزانن: دەشتی سنی رۆژە لە بەندیخانە دەرچووہ و تا ئیستا سەریکمان لیبی نەداوہ!

- ئەرئ بەراست ئەوہ چی بوو؟ لەسەر چی گیرابوو؟

بیجان وەلامی سیامەندی داہەوہ:

- لەسەر ھیلکە.

- ھیلکە ی چی؟

خەلیل گرزئیەکە ی خاوبیۆوہ:

- ئە ی! ئەویش ھیلکە ی قاچاغی لەریتیگە ی ئەلزاسەوہ دەبرد بۆ زووریخ؛ لەوی بە پارە ی شەش قات دەیفروشتەوہ.

- بەعنی دەشتی لەسەر سنووری فەرەنسا و سویسرا قاچاغچیتی ی ھیلکە ی دەکرد؟

- ئەدی چی؟ دەزانی چ پارە یەکی دەست دەکەوت!

- ئەرئ (پۆلا) چ دەکا؟

- چ دەکا!.. پشیلەکە ییشی لەگەل خۆی پزانڈۆتەوہ.

- چۆن؟

- ئە ی! ئەم خۆی لە کونی ژوورەوہ ناوہ و نەگبەت نەگبەت نایەتە دەرەوہ؛ پشیلەکە ییشی لەگەل خۆی سجن کردوہ.

- ئنجا بۆ نایەتە دەرەوہ؟

- دەلتی: «ئاوھا مەسرەفم سووکتەر».
- مووچەیی بەلەدییە کەیی بەشی ناکا.
- ئنجا بەشی کچی دەکا!
- چاکتر وایە ئەویش ژنیکی کەترەیی ئیسپانی بۆ خۆیی بدۆزیتەووە و ئەویش بچیتە سانتیاگو...؟
- خەلیل بەدووایی ناوی شارەکەدا دەگەرا.
- ...دی کۆمپۆستیللا.
- سانتیاگو دی کۆمپۆستیللا.
- نەریمان بە ئاوازی ئامۆژگاریبەووە رووی لە خەلیل کرد:
- خەلیل گیان، ئەگەر ئیستا شازاد لێرە بووایە، دیسان دەستەوویەخەیی یەکتەر دەبوونەووە. ئەم دیعایە قۆرانە بۆ دارا بلاومەکەووە. عەیبە!
- ئنجا دیعایەیی چیم کردووە؟ من باسی پۆلای نەگبەت دەکەم. پارەیی بەلەدییە کەیی بەشی ناکا..
- ئنجا خۆتەنیا ئەو حالیی وای نیبە!
- دختۆر نووری رووی لە خەلیل کرد:
- بەخوا، تۆ، تەنیا شازاد دەرەقەتت دئی.
- ئاخر ئەمیش؛ پارەیی بەلەدییە کەیی، بەشی ناکا.
- ئەگەر ئیستا شازاد لێرە بووایە، پیتی دەگوت: تۆ بۆ خۆت بە هۆیی پۆرتریت و بازگانیکردن بە هونەرەووە لە مۆنماخت بوویتەتە ملیۆنی، خەلکی دیکەشت کردۆتە تیزەسارەیی خۆت.
- خەلیل بۆ ئەوەیی هیچ نیشانەییەکی توورەبوون بە ئادگاریبەووە دیار بیت، گوتی:
- دختۆر نووری، من با تەنیا یەک قەسەیی جیددی لە ژیاڤمدا بە تۆ بلتیم!
- فەرموو.
- ئیمەیی پەناھەندە و دوورەولات، نەک تەنیا لە فەرەنسا بەلکۆ لە هەموو ئەورووپا، تەنیا سۆی پێگەچارەمان لە پێشداوە.
- نووری بە گالتەکردنەووە بە خەلیل گوتی:
- یەکەم:
- تەسلیم ببینەووە بە عەسی دکتاتۆر؛ حیزی و سەلامەتی، بچین عەسکەریبە کەیی خۆمان بکەین.

- دووهم:

- ژنه پۆلۆنیهیک بیان پیرهژنیکی که تره ی ئەم ئەورووپایه بدۆزینهوه که بیهته مایه ی خوشگوزهرانی و بهخته وه ریمان؛ به خێومان بکات و دالده مان بدات «یان هیچ نه بی خێری زمانه که مان بکات»... که ئەمه ش چاره سه رتیکی وه ختیبه . ها!

- ئەدی سێبه م؟

- سێبه م ئەوه یه که توۆ بتوانیت بنجی خۆت واقیعیانه له ئەروپا ره گاژۆ بکه یه ت، وه ک ئەمان و له گه ل ئەمان بژیته، کاکێ خۆم!

دختۆر نووری بیبری ده کرده وه:

- وایه...

- ئنجا له م کاته شدایه که توۆ فییر ده بیته چیتر باسی ژنی به شه ره ف و بی شه ره ف نه که یه ت.

- ئنجا له م کاته شدایه که توۆ فییر ده بیته ولات و ئەخلاقێ میله له تی خۆت له بیبر بچیته وه.

خه لیل که وه ته وه گالته کردن به دختۆر نووری:

- فه رموون، جه ماعه ت.. هاته وه سه ر یاسینی گۆلکی! باشه، ئیستا توۆ، کام ریگه چاره ت به لاوه په سه نده؛ هه ی حافظه سه ده؟!

- من ده لیم: به داخه وه..

- چی به داخه وه؟

- ئیمه، هه موومان له ئەروپا چه ند پرۆژه یه کی ته ئجیلکراوین.

نه ریمان و بیجان و سیامه ند، پێش هه مووشیان خه لیل، به م قسه یه ی دختۆر نووری، دایانه قاقای پیکه نین.

که له پیکه نینه ناکاوه که کرپونه وه، بیجان پێش ئه وه ی پێکی بۆه لیکه ی هه لبد، پرسێ:

- دختۆر نووری؛ چۆن؟

- توو شه ره فتان مه گه ر وا نیبه؟ لیتره هه موومان ژیان و پرۆژه کانی خۆمان ته ئجیل کردوه بۆ ئه و کاته ی که سه دام حسێن و خومه ینی و ئەسه د و بۆلند ئەجه وید.. له ناوده چن!

دختۆر نووری له بهر پیکه نینی ئەوان فریا نه ده که وه ت بۆچونه که ی خۆی رووتسر بکاته وه:

- ئەوه تا شازاد دکتۆراکه ی ته واو کردوه و چاوه ری ده کا سه دام پرووخیت و

بگه پیتته وه کوردستان و له زانکۆ دەرس بلتته وه. نەریمان خۆی هەلگرتووە بۆ ئەوەی دەوله مەند ببیت و گەله ریبه کی نه ته وه یی کوردی به ناوی «گەله ریبی کوردستان» له مۆنیه رناس بکاته وه و ته نیا تابلۆی هونه رمه ندانی کورد له و گەله ریبه بفرۆشیتته وه - خواش ده زانی کە ی دەوله مەند ده یی! - ئەوه تا کامه رانیش، کامه رانی به ده بخت، چاوه ری ده کا هیج نه بی هاتوچۆ بکرتته وه بۆئه وه ی کچه مامه ماره کراوه کە ی خۆی بگه یه نیتته لای خۆی. ئی... ئەوه تا سو داد گه ردی کتیبی کی فولکلۆری ده شتی هه ولیتری کۆکردۆته وه و دوو ساله هه ر چاوه ری ده کا: نازانی له کوی چاپی بکا!

- وه لا راست ده کا، شه مائی شاعیری هاو ریشمان له به رلینه وه نامه ی نار دو وه، ده لئی «شیعەر نانووسم تا ئەوکاته ی به ته وا وه تی فیری ئەلمانی ده بم، بۆئه وه ی بتوانم له مه و دووا یه کسه ر شیعەر به ئەلمانی بنووسم و شوهرت په یدا بکه م».

براده ره کانی دختۆر نووری کولابوون له ناو پینکه نه یندا. بیجان هه ر پیده کە نی، پچر پچر توانی قسه یه ک بکات:

- دارا.. بۆ خۆی.. رۆ.. یشت... ها؟

ئنجا خه لیل مه به سه ته کە ی بۆ ته واو کرد:

- دارا.. ته حه مولی.. نه کرد.. چیتر.. خۆی.. ته ئجیل.. بکات.

له وه ده مه دا بوو، شازاد وه ژوو ر چیشته خانه که کهوت و گه یشته سه ر میزه کە ی ئەوان:

- چیبیه ئەوه! دیسان باس باسی دارایه؟

خه لیل پینکه نه ینی پانه ده وه ستا، کورسیبه کی بۆ شازاد راکیشا:

- وه ره دانیشه شازاد! دارا...

- دارا چی؟

- ده زانی بۆچی دارا ئەو پاریسه خۆشه ی به جی هیشت و سه ری خۆی هەلگرت؟

- بۆ؟

- چونکه...

خه لیل هه ر پیده کە نی. شازاد پرسی:

- چونکه چی؟

- دارا.. ته حه مولی نه کرد.. چیتر.. خۆی ته ئجیل بکات.

لیباردۆ، باوکی کۆلۆمبی، دایکی پورتوگالی، له پاریس له دایک ببوو. چوار سال بوو یه کترمان ده ناسی. فۆتۆگرافیکی هونه رمه ند بوو. هه موو ئیواره یه ک تا نیوه شه و، کامیتر له شان، دم به جگه ره یه کی چرووته وه، له مۆفماخت ده مایه وه؛ بازاری هه میشه

زۆر گەرم بوو: چونکە لە پال ئەو دەوی کاری بۆ گەلەری و نیگار کیشەکانی مۆنماخت دەکرد، قازانجیکی باشیشی لە پێگەیی تووربستەکانی مۆنماختەو دەست دەکەوت. دەستیکی جوانی نیگار کیشانی هەبوو، بەلام هەرگیز حەزی نەدەکرد پیشانگا بکاتەو و تابلۆکانی بداتە گەلەریبەکان. گەلێک ئیواران، دواى کار، لە باری «دئ فلۆر» کە باریکی بیدەنگ و خۆشی مەکسیکی بوو لە مۆنماخت، بەیەکەو نائمان دەخوارد. ئیوارەبەک، دواى مشتومرێکی زۆر، دەبویست دەرگای گەتوگۆکەمان کلیل بدات، گوتی:

- هەر چۆنیک بێ... باشتر وایە ئیمە هەموومان سەری خۆمان بەرەو هیندستان هەلگەین و بچین بەیەکجاری لە هیندستان بژین!

منیش، کە هەستم دەکرد هەمیشە شتیکی نامۆ و سەیرتر لەناو دەروونی لیباردۆدا حەشاردراو، گوتم:

- بۆ بچینە هیندستان؟

لیباردۆ گوتی:

- لەبەرئەو دەوی ئەوروپا خواى نیدا نەماو. لە ئەوروپا خوا مردوو... دەمیکە مردوو.

منیش کەمیک بە سەرسامییەو، پرسیم:

- ئنجا ئەمە پەيوەندی بە قسەکەمانەو چییە؟

- هیندستان هیشتا پرە لە خواکان! ئیمەى هونەرمەند هەموومان پیتویستە بچینە ئەوئ و... دوعا بکەین! لە خواکان بپارێینەو کە بەختیکی باشمان بێ بەخشن، لە خواکان بپارێینەو کە مرۆف بەختەوەر بکەن و ئەم جیهانەمان پاک بپیتەو!

بە لیباردۆم گوت:

- باشە، عیراق و ئێران... خۆ ئەوروپا نین و پریشان لە خوا! ئەدی بۆچی ئەو زباتر بۆ حەوت سال دەچی بە گولە و تۆپ و گازی کیمیاوی کەوتوونەتە گیانی رۆلەکانی خۆیان؟

- من قسەم لەسەر واقیەکە نییە، هیچ ولاتیکی دنیا بێ گەندەلی نییە. من قسەم لەسەر ئەو یە کە هیندستان و رۆژەهلات، بەختەوەرانە، هیشتا خویان تیدا ماو.

- باشە، ئاخر منیش هەر باسی ئەو دەکەم. خەلکی «ئەو هیندستان و رۆژەهلاتەى تۆ باسی دەکەى» لەو تەهى هەن نوێژ دەکەن و لە خوا دەپارێنەو؛ ئەدی بۆچی ژبان لەویشدا هەر لە خراپەو بۆ خراپترە؟

لیباردۆ پێدەچوو هەستی پێکەرد بۆچوونەکەى بەتەواو تەى راست نەبێ:

- ئیمەومانانى ئەوروپایی، ئەمرۆ، پیمان وایە هیچ نەبێ تۆزقالتیک رۆحانییەت و

سۆز له رۆژه‌ه‌لاتدا هه‌شتا هه‌ر ماوه.

- من وایزانی ئه‌م قه‌سه‌یه‌ی تۆ له‌باره‌ی رۆژه‌ه‌لات، ته‌نیا له‌باره‌ی کۆتایی سه‌ده‌ی نۆزده‌هه‌مه‌وه‌ راسته‌: ئه‌و وه‌خته‌ی رۆمانسییه‌ ئه‌ورووپاییه‌کان به‌لشیا و روه‌ویان ده‌کرده رۆژه‌ه‌لات.

- مه‌به‌ستت: ئیستا شته‌کان ته‌واو به‌په‌چه‌وانه‌وه‌ن؟

- من وایتم.

- ئه‌دی؟

- گرنگ ئه‌مه‌یه‌: هونه‌رمه‌ند له‌ هه‌ر کۆتیه‌ک بیه‌ت، له‌ هه‌ر حاله‌تیه‌کدا بیه‌ت، ده‌توانی «خوایه‌ک» بۆ خۆی بدۆزیه‌وه‌.

- ته‌نانه‌ت له‌ ئه‌ورووپاش؟

- بیه‌گومان.

- به‌لام نه‌یتشه‌ سه‌د ساڵ زیاتره‌ ئیسه‌ی ئه‌ورووپایی ناگادار کردۆته‌وه‌ که‌ له‌ ئه‌ورووپا «خوایه‌مه‌وه‌». ته‌واو.

- «ئه‌گه‌ر خوا نه‌شیته‌ت؛ تۆ خۆت ده‌بێ دروستی بکه‌ی!».

لیباردۆ په‌رداخ‌ی ریکارده‌که‌ی دانا‌یه‌وه‌ و ده‌می خۆی سه‌ریه‌وه‌:

- که‌واته‌، ئه‌مه‌ی تۆ باسی ده‌که‌ی خوا نییه‌؛ به‌لکوو ته‌نیا وه‌همیه‌که‌.

- ئه‌سه‌له‌ن هونه‌رمه‌ند به‌بێ وه‌هم نا‌ژیت.

- چۆن؟

- هونه‌رمه‌ند هه‌میشه‌ پهبه‌ستی به‌ وه‌همیه‌که‌یه‌؛ به‌بێ وه‌هم ناتوانی بژیت و داهه‌ینان بکات.

- بۆ؟

- ئه‌م وه‌همه‌ دلای ده‌اته‌وه‌ و ئومه‌دیگی پهبه‌خشی... وه‌هم زۆر جوانه‌، لیباردۆ! وه‌هم رزگارته‌ ده‌کا.

- که‌واته‌، مه‌سه‌له‌ی رۆژه‌ه‌لات و رۆژتاوا کۆتایی پهبه‌ت: هه‌یج گرنگ نییه‌ هونه‌رمه‌ند له‌کۆی بیه‌ت؟

- بیه‌گومان گرنگ نییه‌؛ چونکه‌ هونه‌رمه‌ند هه‌میشه‌ له‌ناو وه‌همیه‌که‌دا‌یه‌. ئیتر ئه‌م وه‌همه‌ هه‌موو که‌سیکی ئه‌وه‌؛ وه‌هم هه‌موو شوئینیک و هه‌موو که‌سیکه‌ بۆ ئه‌و.

لیباردۆ گوتی:

- یه‌ک شت ده‌مینیته‌وه‌.

- چييه ؟

- هه ندى شوين هه رېگهگ لي ده گرن كه بتوانيت وه همپك بؤ خوت دروست بكهيت.

ليباردؤ دامابوو، بيري ده كرده وه:

- ئه مه به راستي كارتيكي قورسه.

- چي ؟

- كه بتوانيت وه همپك بؤ خوت دروست بكهيت و رزگار ت بكا.

- به ليخ، بيگومان. هونه رمه ند لهو خه لكه ده گمه نانه يه كه تواناي ئه وه ي هه يه وه همپك بؤ خوتى دروست بكات. ته نيا ئه م وه همه رزگاري ده كا. ئه م وه همه بؤ هونه رمه ند به ته واو هتي بر بتييه له ئه لته رنه تيفيكي.

- ئه لته رنه تيفي چي ؟

- ئه لته رنه تيفي واقيعيكي، به هه شتيكي، ئاسووده بيبه ك.. كه تو له دستت چوه يان كه هه ست ده كه ي هه رگيز ناتوانيت وه ده ستي به ينييت!

نازانم بؤ چي، له ناو كافتيري اي شه مه نده فهره كه دا، به دم كيشاني سكيچيكي وه، ئه م گفتوگو يه ي خوم له گه ل ليباردؤ هاتبؤ وه ياد!

پينج سه عات زياتر بوو له ناو شه مه نده فهره كه بووم. تازه له خه وه هه لسا بووم، كورسي و فارگونه كه ي خوم جيهيشتبوو؛ بؤ خوارده وه ي بيره يه ك و ناخواردنيك هاتبوومه كافتيرياكه. گوشه گير، له سووچيكي كافتيرياكه دانيشتبووم و سه رگه رمي كيشاني سكيچيكي بووم.

زؤر سه يره! له م رؤژانه دا هه ركه ده ستم ده دا يه پينووسه فه حمييه كه م و ده موبست سكيچيكي بكه م، ده موده ست ديه ني حه وشه ي ماله كه مان ده هاته پيش چاو له هه له بجه. هه و لم ده دا له ده ست ئه و وينه به خوم رزگار بكه م كه هه ميشه ده هاته وه به ر ديدم: خوشك و برا و سه رتا پاي منداله كانيان، له گه ل دا يكم و باو كم.. له ناو حه وشه ي ماله وه دا، له ژير ته پوتؤزيكي شيني كيمياويدا كه له واژ ببون وه. له نيزيكي ئه واندا: سؤنده يكي سووري دريژ، وه ك لاشه ي ماريكي ئه ستووري زبه للاح، له ناو حه وشه كه دا كوژراو؛ له ملاتريشه وه چه ند تاكه نه عليكي له هؤشخؤچوو، له گه ل په يژه يه ك كه هه تا هه تايه هيچ كه سي تري به ره و بانيزه كه بي سه رناكه وي..

ئه م ديه نه، هه موو دم، له وكا تانه ي ده ستم ده دا يه پينووسه فه حمييه كه م ده هاته وه پيش چاوم. به خوم ده گوت: «چي بكه م»، «كي وه ك منه؟»؛ «سه رجه م خانه واده و خؤشه ويستانت له ماوه ي چاو تروو كانتيكدا له ناو بچن و خؤشت له غه رببيدا!..».

- ئه مه به راستي كارتيكي قورسه.

ڦينٽوس پيٽي ده گوتم:

- مه لښه نديکي تا بلټي قه شه ننگ و دلگيره. هه رکه لټي نزيک ده بيته وه، هه رکه ژ و چيای په ننگ او پره ننگه، هه ر پووبار و په ز و باغات ده دینه پيشوازيټ. ناسمانه که ي ده لکه ز پرينه ي لي ناپريټ. هه وایه کی تا بلټي خوښ و سازگاري هه يه.

ده يگوت:

- نه گهر بيټي، به راستي، سه رت له و جوانييه نه فسو نو او بيه سور ده ميتني.

منيښ ده مويست له هاتني خوځ نه رځايني بکه مه وه:

- سروشت، به راستي، گيانتيکی دیکه م به به ردا ده کاته وه.

- به تو يي: هه رگيز نه وي به جي نه هيلي!

به ڦينٽوسم گوت: ڦينٽوس..

- به لي.

- من ماوه به کی زوري ژيانم له پاریس، هه ر پو خانوو ده گه رام و هيچ خانوويه کم ده ست نه ده که وټ. هه ندي شه و ده چوومه ماله هاورپيکانم، هه ندي شه و انيښ تا به به به يان له باره کان ده مامه وه، زوريه شه و انيښ هه ر له ده روه له قاوه خانه کاندایان به ده م پياسه ر ژرم ده درده وه. شه و پیک له و شه وانه ي بيکه سي و بي ماليي خوځ، له سه ر شه قاميټ که وه سه رم هه لپري ته ماشاي بالکونيټ کم کرد. سه گيټ کم بيټي، هه ر دوو ده ستي به سه ر شيشه کاني شووره ي بالکونه که وه گرتيو و ته ماشامي ده کرد. من بي مال له و کاته دا زور به زه ييم به خوځمدا هاته وه، له دلي خوځمدا بيټکه نيښم، به خوځم گوت: «هه بهات! که له کورستان بووم، من له بالکونه وه ته ماشاي سه گم ده کرد؛ ئيښتاش له نه وروپا سه گ له بالکونه وه ته ماشاي من ده کات».

ڦينٽوس به م قسه يه م زور بيټکه ني. پاشان وټي:

- وه يش... قوربانټ بم.

منيښ گوتم:

- نه و زياتر له هوت ساله له ناو نه و پاریسه ئاپورده دا پيشام؛ هه ميشه «ميټرو، بولو، دود».

ڦينٽوس گوتی:

- وده .. وده پو لای من .. دارا!

گوتم: به لام هه تا که ي؟ هه تا که ي؟

ڦينٽوس په نجه کاني هه ر دوو ده ستي ر ژکرده نيټو قزم. سه رمي به سنگي خوځيوه نا؛ هه ستم به گه رمایي هه ناسه ي ده کرد، گوتی:

- تا ئەو کاتەى خۆت حەزەدەکەى.. تا هەتایە.

فینۆس پەنجەکانی بەناو قژمدا دەگەراند و دەیلاواندەمەوه:

- لەوئ، چوار پینچ بیستانی گەورەمان هەیه، لەگەڵ کێلگەیه‌کی تا چاو هەتەر دەکا هەراو. لەوئ، بارەشی ئەو سروشتە بەهرەى جواتترین تابلۆکانی ژیان ت دەدات. هونەرەکەشت گیانیکی تازه و خۆتییکی تازه‌یان بەبەردا دەکرتەوه. لەوئ، لەمەودوا، نە جیهان بۆ من چیتەر ئەو گوندە بچووکە دەبیت و نە بۆ تۆش چیتەر ئەو زیندانه گەورەیه!

بەدەم بیرهاتنەوهی ئەم قسانەى فینۆس، لەناو شەمەندەفەرەکەدا، خەیاڵ بردبوومیهوه؛ شارۆچکە خنجیلانە وێرانکراوەکەى خۆمانم وەبیردەهاتەوه: هەلەبجە، کەژ و کێپە ڕەنگینه‌کانی، چیا سەرکەشەکانی، رەز و بیستانە پاراوەکانی، دوو ئاوانە میهرەبانەکانی «ئەحمەد ئاوا»، نسێ و دارستانەکانی «گولان». یەکه یەکه دەهاتنەوه پیش چاوم و دەمدین: لەگەڵ فینۆس دە دووازدە ساڵ گەنجتر ببوومیهوه؛ لە کێلگەکاندا بەیه‌کەوه زرعتمان دەکرد؛ لە پێدەشتییکی سەوزەلانا یاریمان دەکرد و یەکتیمان راودەنا؛ لەناو گیاوگۆلێکی فیتکدا، لەپاڵ زناریکی قەوزاویدا ڕاکشایوین و وەک دوو ماری عاشقەوماشقە لەیه‌کتر ئالابوین..

فینۆس دەیگوت:

- داپیرەم هەشت مانگی‌ک لەمەوبەر سەری نایه‌وه، خانووبه‌کی گەوره و جوانی لەدوای خۆیه‌وه بۆ من بەجێ هێشتتووه. ئەگەر بیتی، قەناعەت بە باوکم دێنم، دەچین پێکەوه لەو خانووه‌ژین.

- من لە چاوی تۆ زیاتر هیچی دیکەم ناوئ، فینۆس. تۆ خۆت مالى منی. ئەرى بەراست، من پیش ئەوهی بێم، دەبێ خانووه‌کەى ئێرەم بفرۆشم!

- خانووه‌کەت هی خۆتە؟

- سالی‌ک نابێ کرپومه.

- ئنجا بۆ دەبفرۆشی؟

- بۆئەوهی لەوئ خانووی خۆمان هەبیت و کرپیی خانوو نەدەین.

- لە خانووه‌کەى داپیرەگەوره‌مدا دەژین.

- کەواتە، پارەى ئەم خانووه‌ى پاريسم دەخه‌ینه پرۆژه و کاریکەوه.

- تۆ دەزانى؛ ئیستا باوانم دلایان چەند خۆش دەبێ، دارا!

- بە چی؟

- بەوه‌ى ئەگەر بزائن «هونەر مه‌ندیک» دى داواى دەستم دەکا...

- پيٽيان بلٽي «ٺهو پياوه له پيٽانو من پاریس به جي ديلايت و دي له گونده کهي ٿيمه دهڙي» .
- له وانهيه له سهره تادا باوهرم پي نه کن، ده زاني!
- باوهر به چي نه کن؟
- بهوهي که پياويک له پيٽانو من ٺه م پاریسه خوشه به جي دهه ٿي و دي له سانتياگو دهڙي .
- بلٽي «شيتته» .
- نا . راستيه کان پي ده ٿيم . ده ٿيم : شهيداي من بووه .
- پيٽيان بلٽي «ٺهو پياوه، کونه جوتيار ٿي کورده، غهريبي کينلگه و بيتستانه کاني ولاتي خوي دهکا» .
- نا . ده ٿيم : هر له بهر من ٺيسپانياشي له لا شيرين بووه و دي له سانتياگو دهڙي .
- پيٽيان بلٽي : «ٺه م پياوه هيچ که سوکاري ٿي نه ماوه . که سي نييه خوشي بويت و به خيوي بکا . من له راهي ٺهو خواهي ٺيتر ده يگر مه خوم» .
- نا . ! راستيه که يان پي ده ٿيم . ده ٿيم : «نيگار کيشي کي دهوله مه نده؛ گه له ريبه کاني پاریس خوا خواهانه تابلو جوانه کاني لي بکرن» .
- پيٽيان بلٽي «لاديبه . . غهريبي چيا و گوند و ره شمالان دهکا» !
- وايان پي نالٿيم .
- ٺهي ده ٿي چي؟
- ده ٿيم «هونه رمه نده، حهز له سروشت و هيمني و جواني دهکا» .
- باشه، ٺه دي ٺه گهر ليٿيان پرسی «بوچي ديته ٺيره» ؟
- پيٽيان ده ٿيم «بو من» ، «له بهر من دي» .
- به راست؟
- هر راست و رهوان وايان پي ده ٿيم . ده ٿيم «به کترمان خوش دهوي» . ده ٿيم «دي بوئه وهدي پيکه وه برين» .
- پيٽيان خوش دهبي!
- زور .
- دلنياي؟
- ده ٿيم : ماوهيه کي زوره که يه کتری دناسين .
- ٺينجا خوهر وايشه!

- منیش واهه‌ست ده‌که‌م، دارا گیان.
- به خو‌شه‌ویستی و نیگایه‌کی میهره‌بانه‌وه، سه‌یری چاویم ده‌کرد:
- به‌لام پیم بلتی، قینوس، تو‌ئو هه‌موو ماوه‌یه له‌کوی بووی؟
- قینوس، چاوه‌کانی پر باری شهرم، ده‌تگوت دوو فینجانی پر قاوه‌ی سه‌وزن:
- چاوه‌ریم ده‌کردی.
- له‌کوی؟
- له‌سانتیاگو.
- سانتیاگو!

له‌ناو فارگونی شه‌مه‌نده‌فهره‌که دانیشتبووم و ئەم وشه به ده‌می ئەو زۆر شیرینه‌ی «سانتیاگو» به نه‌غمه‌یه‌کی خرۆشین و دلگیره‌وه له‌می‌شکندا ده‌زنگایه‌وه. له‌ناو ئاسوده‌یی خۆمدا ده‌خنامه‌وه و له‌بهر خۆمه‌وه پێ ده‌که‌نیم.

10

- ده‌نگه‌ ده‌نگی‌کی نامۆ له‌خه‌ویکی قوول بیداری کردمه‌وه. که چاوم کرده‌وه دیتیم خیزانه‌ جوتیارێک بوون. دایک و باوک و کور و کچۆله‌به‌ک. هه‌ستم به‌ نامۆی و سه‌رسامییه‌ک کرد، ته‌نانه‌ت که‌مێک سه‌له‌ماشمه‌وه.
- دایک و باوک‌که له‌نێو خۆیاندا به‌ زمانیک قسه‌یان ده‌کرد که تیبیان نه‌ده‌گه‌یستم. به‌ چاوی خه‌والووه‌وه ته‌ماشای پیاوه‌که‌م کرد، له‌ دلێ خۆمدا گوتم: «له‌وانه‌یه که‌ته‌لان بن». باوک‌که یه‌کسه‌ر ته‌ماشای کردم و به‌ زمانی ئیسپانی پیتی وتم:
- ئیواره‌ باش.
 - منیش هه‌ر به‌ ئیسپانی وه‌لامم دایه‌وه:
 - ئیواره‌ باش.
 - پاشان له‌ باوک‌که‌م پرسی:
 - سه‌عات چه‌نده‌؟
 - سه‌یرێکی سه‌عاته‌که‌ی مه‌چه‌کی کرد:
 - یه‌ک و ده‌ ده‌قیقه!

به‌لامه‌وه سه‌یر بوو! نزیکه‌ی حه‌وت سه‌عاتیک ده‌بوو خه‌وم لێ که‌وتبوو، ترسام، له‌ دلێ خۆمدا گوتم: «له‌وانه‌یه شه‌مه‌نده‌فهره‌که له‌ سانتیاگو‌ش تیبه‌ری کردبێ!»، «چ بکه‌م؟» به‌په‌له سه‌یرێکی په‌نجه‌ره‌که‌م کرد: هه‌ر زنجیره‌ شاخی سه‌وز و سه‌خت و

گهردنکەش بیون، وێرای قەدپالێ سەوز و کەپەر و سابات و دەشتەلانیکی رەنگین، له گەل رۆباریکی پێچاوپێچی ئارام که قەت کۆتایی نەدەهات. . تیپەر دهبوون.

باوکە که زانی که غەرب و نابه‌لەدم، هەستیسی پێ کرد که بهم وه‌لامە ی ئەو شلەژام، یە کەسەر پرسی:

- بۆ کوێ دەچی؟

- سانتیاگۆ دی کۆمپۆستیللا.

ئارام بۆوه، وتی:

- جارێ ماویه‌تی.

پرسیم:

- ئێمه له کوێین؟

وتی: وێستگە ی پێشوو ئۆرینسە Orense بوو. دوای بیست دەقیقە ی تر دەگەینه سانتیاگۆ.

- سوپاس .

ئەمەم وت و چاوم له سروشتی رەنگینی ئەودو پەنجەرە که درووی.

قینۆس راستی دەرکرد! مەلەبەندیکی چەنیک رەنگین و دلێفینە!

له گۆشە ی دەستە چەپی پەنجەرە که وه، به قەدپالێ شاخیکی به‌رز ی سەرکه‌شه‌وه، کلکی شه‌مەندەفه‌ره‌که‌ی خۆمانم دەدیت، له‌سه‌ره‌خۆ دەسوورایه‌وه و به‌دووامانه‌وه ده‌هات. ئەم دیه‌نه زۆر سه‌رسامی کردم، له‌هه‌مان کاتدا دل‌خۆشیش، شاگه‌شکه‌بووم، وتم: «تۆ بلێی چیا سه‌خت و سه‌رکه‌شه‌کانی کوردستانیش پۆژتیک دابی ئاوها شه‌مەندەفەریان تێ بگه‌ڕێ! ئەم مەلەبەندە شاخاوی و سه‌رکه‌ش و رەنگینه، به‌ته‌واوه‌تی هه‌له‌بچه و شاخه‌ سه‌وز و گه‌رده‌نکه‌شه‌کانی هه‌وره‌مانی بیر ده‌خستمه‌وه. له‌به‌ر ئەوه‌ی سالانیکی یه‌کجار زۆریش بوو چاوم به‌ هه‌یچ چیا و چۆم و په‌ز و پێده‌شتیکی هه‌ینده رەنگین و سه‌حراوی نه‌که‌وتبوو، بیه‌ینی ئەم سروشته‌ کێبوله و سازگار و دلێفینە وای لێم ده‌کرد هه‌ست بکه‌م له‌ باوه‌ش ولاته‌که‌ی خۆمدا بم، له‌وه‌ش زیاتر وای لێ ده‌کردم هه‌ست به‌ ئارامی و هۆگری و ئۆخرێن بکه‌م. وه‌ک ئەوه‌ی له‌ خه‌ونیکی خۆش راست بیه‌تسه‌وه، زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌ک که‌وته سه‌ر لێوه‌کانم، به‌خۆم گوت: «ته‌وا»، «دێم لێره ده‌ژیم».

گیان قینۆس! ئەو شه‌وه لێم پرسی:

- له سانتیاگۆ هه‌یچ شوێنیک هه‌یه وه‌ک ئەوه‌ی مۆماختی پاريس که نیگارکێشه‌کان

تییدا کۆبینه‌وه و پۆرتریت بۆ خه‌لک دروست بکه‌ن؟

وتی: نازانم. هه‌رگیز شوێنیک ئاوه‌ام نه‌دیوه.

ئنجا گوتی:

- پاشان، ژماره‌ی دانیشستووانی خه‌لکه‌که‌ی زۆر که‌مه؛ به‌همووی ته‌نیا هه‌شت هه‌زار که‌سیکی لێیه.

- به‌راست؟

- به‌لام گه‌ره‌کی کاتیدراله‌که‌ له‌ سانتیاگو هه‌میشه‌ پره‌ له‌ تووریست، به‌تایبه‌تی هاوینان، به‌هه‌زاران خه‌لک له‌ هه‌موو ئه‌ورووپاوه‌ رووی تی ده‌کهن. ئه‌ورووپیه‌کان به‌ سانتیاگو ده‌لێن «قه‌عه‌ی ئه‌وروپا». ده‌زانی؟

- بۆ؟

- چونکه‌ بارانی زۆر لێ ده‌باری.

من زۆر هه‌زم ده‌کرد قینۆس باسی گونده‌که‌ی خۆیم بۆ بکا. گویم شل کردبوو، پاشان وه‌ک ئه‌وه‌ی بیه‌وی سوعه‌به‌تیکم له‌گه‌ل بکا، پیکه‌نی:

- ئه‌گه‌ر بیتی له‌وی ستانده‌که‌ت له‌ به‌رده‌م کاتیدراله‌که‌ هه‌لده‌یت و پۆرتریت بۆ ئه‌و هه‌موو خه‌لکه‌ی ئه‌وی دروست بکه‌ی، له‌ ماوه‌ی مانگی‌کدا، ئیتر بۆ خۆت ده‌بیته «ملیۆنی!»

وتم: هه‌ولده‌دم ورده‌ ورده‌ خۆم له‌و ئیشه‌ بازگانیه‌ دوور بخه‌مه‌وه.

وتی: ده‌توانی بشچیه‌ «قبلا گارسیا» له‌ قه‌راغ ئه‌تله‌نتیک؛ پۆرتریت بۆ خه‌لک دروست بکه‌ی.

- ئه‌تله‌نتیک له‌ویوه‌ دووره‌؟

- هێنده‌ دوور نییه‌، به‌پێ نیو سه‌عاتیک له‌ ماله‌که‌ی ئیمه‌وه‌ دووره‌.

- له‌وانه‌به‌ هاوینان خه‌لک زیاتر بێن بۆ ئه‌وی!

- به‌هارانیش، هه‌میشه‌ پره‌ له‌ تووریست.

ئنجا زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌ک ته‌واوی روخساری گه‌شاندوه‌:

- وه‌ره‌! ده‌تسه‌م ئه‌و شوێنانه‌ت هه‌موو پیشان ده‌دم. پیکه‌وه‌ ده‌چینه‌ قه‌راغ رووباره‌که‌ی شاری «لاکۆرنیه»، شوێنیکی هه‌تا بلتی دل‌پیتنه‌. ده‌چین پیکه‌وه‌ سه‌ر له‌ مۆزه‌خانه‌که‌ ده‌دین. (باغی فریشتان)، (گه‌ره‌کی مامزان)... هه‌وارگه‌ و دیه‌نی هێنده‌ دلگه‌یری تێدایه‌، قه‌ت له‌ ته‌ماشاکردنیان تیر نابێ!

پیاوه‌که‌ی به‌رامبه‌رم، ته‌ماشای زه‌رده‌خه‌نه‌ی ئاسووده‌ی سه‌ر روومی ده‌کرد. سه‌رم به‌رز کرده‌وه‌ (هه‌ر بۆ ئه‌وه‌ی بیدوینم) له‌و پیاوه‌م پرسی:

- کاتیدرالی سانتیاگو له‌ ویستگه‌ی شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌که‌وه‌ دووره‌؟

- نه‌خه‌یر. هه‌رکه‌ له‌ شه‌مه‌نده‌فه‌ر داده‌به‌زیت و ده‌که‌ویته‌ سه‌ر شه‌قامه‌که‌، به‌ده‌سته‌

چه پیا تنیا ده دهقیقه یه ک دهبن به پین.

پاشان، وتی:

- سانتیاگو شاریکی بچو وکه.

زهرده خه نه یه کی خوشحالیم کرد، وتم:

- به لئی.

پیا وکه پرسى:

- جه نابت کاستیلانیت؟

- نه خیر. تور ریستم.

رووم له په نجه ره که کرده وه، گویم لئ بوو پیا وکه وتی:

- هاتووی سر له کاتیدرالنه که بدهی؟

وتم: نه خیر؛ هه ندئ هاوریم لیره هه ن. هه ز ده که م بچم سه ریان لئ بدهم.

- سئ سبه ی (پاپا) دیتسه ئەم مه لبه نده، خوا رۆحی به پاریزی، دئ سه ر له کاتیدرالنه که ددها.

ئەم هه واله هینده سه رنجی منی رانه کیشا، به لام هه ر بوئه وه ی روو خوشی دهر بېرم، وتم:

- بیستومه ده لئین: ئەمه کاتیدرالنیکی هه تا بلئی قه شه نگ و سه نگینه!

- به لئی. سالی به هه زاران خه لک له هه موو ئەورووپا وه دین سه ری لئ دده دن. له سه ده ی دو ازده هم دروست کراوه.

له ناکا و، له په نجه ره ی شه مه نده فه ره که وه، ویتسگه ی شه مه نده فه ره ی سانتیاگو م لئ وه دهر که وت. له که یفه خوشییان شاگه شکه بووم. له سه ر شوسته ی هیللی شه مه نده فه ره که، به ده سته چه پ، له سه ر تخته یه کی گه وه ی سپی، به خه تیکی درشت نوو سرا بوو:

«Santiago De Compostela».

خه ربک بووم له شه مه نده فه ره که داده به زیم، له ناو دهر گای شه مه نده فه ره که وه ته ماشای سه ر شوسته که م کرد: خه لک، به کومه ل، تاک تاک، جووت جووت، له سه ر شوسته ی هیللی شه مه نده فه ره که راوه ستابوون. هه ر یه که یان به چه اوه روانی و به په رۆش یبه وه چاویان ده گتیرا. هه ر یه که یان پیشوازییان له خوشه ویستیکی، له هاورتیبه کی، یان له دایکی، یان له خوشکی، یان له باوکی، خو یان ده کرد. من له وه ده مه دا هه سستی غه مگینی و فیگار یبه کی قوول نیشته سه ر رۆحم. من سالانیتیکی یه کجار زوره له هیچ سه فه ریکمدا، له هیچ گه شتیکمدا، دایکم، باوکم، برام، یان خوشکم؛ هیچ که سیکم نه هاتوونه ته پیشوازییم! هه ستم ده کرد به درتیژیی ته منم، من هه میشه ته نیا بوویم؛

ھەمیشە نامۆ و بێکەس و بێ پێشوازی!

لەسەر شوێستە شەمەندەفەرەکە، دەمویست بەناو خەلکەکەدا، بەرەو لای دەرگای
چوونە دەرەو برۆم. لەناکاو کچیکێکی کۆک، دەفستەریکی درێژی لەژێر ھەنگل بوو، لێم
نزیك بۆو، بە پێشوازییەکی گەرمەو، وتی:

- بیوورە، بەرێزت فالیری فانسینییت؟

منیش زەردەخەنەیک گرتی:

- بۆچی؟

وتی: رایانسیپاردووم کە پێشوازیتان بکەم و بتانگەینمە ھۆتیلی (پانسێۆن).

- بۆچی؟

- لەوێ شوێنیان بۆگرتووی.

پێکەنیم:

- نەخێر، من ھەو نیم.

کە لە دەرگای چوونە دەرەو نزیك کەوتمەو، دیتم دوو پیاو، وەک دوو زۆرانباو،
ئەملا و ئەولای دەرگایان گرتبوو. ھەر دووکیان بەشێوہیەکی زۆر سەیر تەماشایان
دەکردم. منیش کەمێک سلەمامەو، جەتتاکەم لەسەر شانم ھەلتەکاند و خۆم لێیان
کەرکرد و رویشتم. خەریک بووم بەناو دەرگاگە تێپەر دەبووم، یەکیکیان وتی:

- شەوی بە ۱۷۰۰ پەسینت، دەلێی چی؟

منیش گوێم نەدان، رویشتم. لە دلی خۆمدا گوتم «دیارە گەوادن».

کە گەیشتمە ناو دالانەکە، دیتم لە دەستە چەپمەو، دوو پیاوی دیکە، بە ھەمان
شێوہ پراوەستابوون. یەکیکیان ھەنگاوی نا، ویستی لێم بێتە پێشەو؛ بەلام ژنییک
لەلای دەستە راستمەو، کە لە تەنیشت دوو ژنی دیکە پراوەستابوو، زووتر
دەسپێشخەری کرد و پێش پیاوہکە گەیشتمە لام، بە زەردەخەنەیکەو پێشوازیی لێم
کرد:

- ئێوارە باش!

منیش تەماشایەکی ژنەکەم کرد، ژنیکی سەر و قژکەمێک ماش و برنجی، خاوەن
روخساریکی دایکانە، بە ھیچ شێوہیک رێی تێ نەدەچوو ژنیکی خراب و دەغەلکار
بێ:

- ئێوارە باش!

بەپەلە وتی:

- شەوی بە ۱۵۰۰ پەسینت!

وتم: چی؟

وتی: جه نابت له باسکه وه هاتووی؟

وتم: نه خیر.

ئهم جاره وایزانی ئیسپانی نازانم، ههر دوو دهستی له ژیر بناگویی چه پی دانا و هیما نویستی بو کردم، پاشان ههر به دهم هیما کردنه وه، بوی روون کردمه وه:

- بهک شه به ۱۵۰۰ په سینت.

وتم: خانوو؟

وتی: به لئی.

وتم: له کوی؟

دلی خوش داها که دیتی ئیسپانی قسه ده که م، وتی:

- له گه په کی کاتیدراله که.

- به ۱۵۰۰ په سینت؟!

وتی: له سانتیاگو خانوو له وه هه زانتر دهست ناکه وی!

وتم: گرانه.

- گرانه؟ ژوریک له هوتیلکی ته نانهت دوو نه ستیره شدا نه مری به ۱۹۰۰ په سینت دهست ناکه وی!

له وه دمه دا تماشا به کی ژن و پیاوه کانی ده وری به ی خوم کرد، راوه ستابوون و گوئیان پارگریبوو. ژنه که دریزه ی پی دا:

- بو به ره وه ندیی خوت پیته ده لیم، ژور له هوتیله کان نه ماوه. هه موو هوتیله کان له دوو روژ له مه و به ره وه هه موویان حجز کراون.

له وکاته دا، به کییک له وه دوو پیاوه ی که پیشتر له ناو ده رگای هاتنه ده وه دا سه یریان ده کردم، له گه ل ژن و پیاویکی ریکپوش (دیار بوو تووریست بوون) به ته نشتماندا تیپه ر بوون، به ره و پیپیلکه ی شه قامه که ده ریشتن. من له پیاوه تووریسته که م پرسى:

- ئه رئی، مپووره! ئهم هه رایه چیه؟

- چما نازانی؟

- نه خیر.

- پاپا! پاپای پیروز سهردانی سانتیاگو ده کات.

ژنه که ههر له غه می به کریدانی خانوو که یدا بوو:

- ده لیبی چی؟

فەرھاد پیربال

من بیرم دہ کردہ وہ: تووریستیکی زور لہ بہر سہردانی پایا ہاتونہ تہ سانتیاگو۔
ہوتیلہ کان ہہموو گیرون، کرتی خانوو گران بووہ۔

- نا، زور سویاس۔

پویشتم۔ بہدہم رویشتنہوہ، لہ گہل خومدا گوتم: «ئہوا ئہ گہر ئہ مشہوہ فینٹوس خوی
لہ مالہوہ نہ بی؟»، «یان ئہ گہر سہ فہریکی بۆ لایہک کرد بی!»، «چ بکہم؟»۔
«ہہرچونیک بی، باشتروایہ ئہم شہو جارئ بچمہ ہوتیلک!»۔

یہ کسہر گہ رامہوہ، بہرہو لای ژنہکہ چوم۔ ژنہکہ ہاتہوہ پیشوازم، وتی:

- ہا؟

وتم: من تہنیا بۆ بہک شہومہ!

- تہنیا ئہم شہو؟

- بہ لئی۔

- باشہ۔ با پروین۔

توہلہ کللیکی بہدہستہوہ بوو، بہ پیشتم کہوت۔

کہ کہوتینہ ری، لہ دوورہوہ، بہسہر دیواری ئہملا و ئہولای ہہردوو پیپیلکہ بہرزہ
بلوک چنہکہی بہرامہرم، ئہفیشیکی رہنگینی گہورہم کہوتہ بہرچاو، وینہی پایای
لہسہر بوو، بہ خہتیکی درشت لئی نووسرابوو: (۱۹ و ۲۰ ی مانگی ئووت:
سہردانی پیروزی پایا بۆ سانتیاگو)۔

لہ ژنہکہم پرسی:

- ئہمرو چہندی مانگہ؟

ژنہکہ لہ پیشہوہ دہرویشتم، بی ئہوہی رابوہستی:

- جہفدہی مانگہ۔

کہ بہسہر پیپیلکہکاندا دہکہوتین، تہماشای بہرپیتی خوم دہکرد و لہ دلئی خومدا
دہمگوت: «ئہوہتا، ئہمہ پیپیلکہیہکی بہرزی بلوک چن»، «ئیسستا دہمانخاتہ سہر
شہقامیک کہ چ بہ دہستہ راستا و چ بہ دہستہ چہپا ہہر دہروا و دریز دہبیتہوہ»۔

پیپیلکہکانان پری، کہوتینہ سہر شوستہی شہقامہکہ، ژنہکہ راوہستا، وتی:

- بہم شہقامہی دہستہ چہپہوہ۔

وتم: نہ، تکایہ!

وتی: چی؟

وتم: ئہ گہر قبول بکہن، من پارہی کرتی ئہم شہوتان ہہر لہ ئیسستاوہ دہدہم۔

ئىستا دەچمە لای ھەقائىكىم و دووای سەعاتىك يان دوو سەعاتى تر دەگەرئىمەوھ.
وتى: ئارەزووى خۆتە.

- كلىلى مائەكەم بەدەرى، لەگەڵ ناو نىشانەكەى؛ خۆم دېم دەیدۆزمەوھ.

- ئىمە لە ھەمان ئاپارتمانەكەى تۆدا دەژىن.

- باشتر.

- ژوورەكەى تۆ لە نھۆمى سىببەمە. ھەمان نھۆمى مائەكەى ئىمە.

- زۆر باشە.

دەستم بۆ باخەلم درىژكرد، ۱۵۰۰ پەسىنتەم داىە. ئەویش كارتىكى بچكۆلەى سىببى
دامى:

- ئەمە ئادىتسى مائەكەمانە، لە گەرەكى كاتىدراڵەكە. ئەمەش كلىلى ژوورەكەتان
لە نھۆمى سىببەم، ژمارە (۳).

- نھۆمى سىببەم، ژمارە (۳).

- سوپاس.

دەستى بۆ كارتە بچكۆلە سپىبەكەى دەستم درىژكرد:

- ناوى خاوەنمائەكە لەسەر ئادىتسەكەدا نووسراوھ: (مەدام كارلۆس).

- مەدام كارلۆس ناوى بەرئىزانە؟

- ئەدى ناوى جەنابت؟

- دارا.

- چ كار دەكەن؟

- نىگار كىشەم.

- ئاھ، زۆر باشە! ئەمە يەكەمجارە نىگار كىشەىك ژوورمان لى بەكرى بگرى.
دېمانەت بەخېر.

- سوپاس، لوتفتان ھەيە.

- چاوەرئىتىن.

ژنەكە رۆشەت. من سەرىكى ئەملاو ئەولای شەقامە درىژە، بە دوو لا كشاوھەكەى
دەستە راست و دەستە چەپى خۆم كرد، رووم كردهو بەرامبەرى خۆم: «شەقامىكى
بارىك و بچكۆلانەى ھەوراز»، دەقاودەق، خۆيەتى! بەتەواوھەتى بەپىي وەسفر كرنەكەى
قىنۆس دەرۆشەتەم. يەكسەر پەرمەوھ، شەقامە بارىك و ھەورازەكەى بەرامبەر خۆم
گرتەبەر، سەركەوتەم. ھەر سەركەوتەم. جانتا يەك بەشانەوھ، جانتا يەكەى دىكەش

بەدەستەمەو، ھەستەم بە کەمپێک تەنگەنەفەسی دەکرد.

ھیندەدی پێ نەچوو، ھەورازی شەقامە کە بۆوێ راستە پێ. فینۆس دەیگوت:

– کە شەقامە ھەورازە کە دەبیتەوێ راستە پێ، نرێکە سەد مە تریکی دیکەش ھەر راستەو راست دەپێ، ئیدی لەو ناو، بەدەستە راست، لووتکە کە نیسە یەکت لێ وەدیبار دەکەوێ: کە نیسە ی سانت ژاک!

ناو پێک بە لای دەستە راستی خۆم دا یەو و بەرز رووانیم، دیتەم بە راستی: لووتکە کە نیسە یەکت، بە نەخش و نیگاری رازاوەی جوانی شێوازی گووتیک، لێم وەدیبار کەوت. «ئەمە کە نیسە کە یە، کە باسی دەکرد: کە نیسە ی سانت ژاک».

لە خۆشییان پێم زەویی نەدەگرت. ھەنگاوم بەرزتر ھەلنا. لە دلی خۆمدا دەمگوت: «خوای گەورە، ئیستا کە دەگەم بەردەم مالمە کە یان و لە دەرگا دەدەم؛ کاتێ فینۆس دیت و دەرگام لێ دەکا تەو، دەبێ ھەست بە چی بکا!». «لەوانە یە لە سەر تادا باوێر بە چاوی خۆی نەکا!»: «بەلام نا، دەزانێ!»، «لە پارێسەو، پێش چەند روژ؟ پێش ھەوت روژ، نامەم بۆی نارد، بۆم نووسیبوو: لە دەورو بەری ۱۸ و ۱۹ ی مانگ دیمە لات، چاوە پێم بە! ئیستا نامە کە مە پێ گەیشتووە، دەزانێ. دەزانێ کە دیم دەیبینم. ئیستا چاوە پێم دەکا. ناشی سەفەری بۆ ھێچ لایەک کردبێ! تۆ بلیی! ئەو تە ئەمە کۆلانی کە نیسە کە یە! فینۆس دەیگوت:

– پێچ ناکەیتەو، تا دەگەیتە کۆلانی کە نیسە کە!

ئەو تە، با بیروە پێچ بکە مەو. ئیتر ئەمە کۆلانی کە نیسە کە یە. خۆبەتی.

لە ئەوروپا، ئەمە ی خۆشە کە ناو نیشان زۆر بە ئاسانی دەدۆزیتەو: فلان شار، فلان گەرەک، فلان کۆلان، فلان کۆد، فلان رێگا، فلان ژمارە ی خانوو، ئیدی تەواو دەگەیتە جێ.

ئیتەر لەم کۆلانەو، پێویستە بە دووای رێگای خانووە کە یاندا بگەرێم. پێویست ناکا لە کەس پێرسم. ئاشکرایە: شەقامی پەرەدیس paradis، خانووی ژمارە (۹).

کۆلانە کە: چۆل. خامۆش، لەملا و لەولاو، درەخت سێبەر یان بەسەردا کردبوو. بۆنێکی خۆش لە کۆلانە کە دەھات، لە بۆنی موورتک و ھەلالان دەچوو. ھیتور ھیتور ھەنگاوم ھەلنەنا، زۆر بە وردبیینیو ھە تەماشای تابلۆی یە کە یە کە ی ناوی شەقامە کە نام دەکرد و دەمخویندەو. چاوە پێم دەکرد ھەرکە ناوی (شەقامی پەرەدیس) م بکە و تایە تە بەرچاو، یە کەسەر خۆمی پێدا بکەم و خانووی ژمارە (۹) بدۆزمەو.

سەرتاسەری رێگایان و شەقامەکانی کۆلانە کە گەرام، ناوی (شەقامی پەرەدیس) م نە کەوتە بەرچاو! ناچار بووم کە دیسان، لەوسەری کۆلانە کەو بە ھەمان کۆلاندا بگەرێمەو و سەرلەنوێ، ئەمجارە یان زۆر وردبیینانە تر، چاو بە تابلۆی ناوی رێگاکاندا بخشینمەو.

کاتنی گه بيشتمه بهرددم که نيسه که ، کورپکی گهنج به بهرددم که نيسه که دا رت دهبو ،
رامگرت ، وتم :

- ئه رى زحمهت نه بن ، ببوره ! شقامى (په رديس) پى نازانى ؟

- شقامى «چى» ؟

- شقامى په رديس ؟

پيکه نى ، وتى :

- من ته نيا شقامى (نه نفيرنو) پى ده زانم . . ئه و تا له م ته نيشته وه ، يه که م کولان ،
به دده سته راست !

له دلنى خوډما وتم : «ماقول نيبه ! چون !»

بهرددم که نيسه که م جى هيشت ، که و تمه وه پيگا . هه ر چاوم ده گيپرا و ده گه رام ، هيچ
پيگايه کم به ناوى شقامى په رديس نه دوزيبه وه .

له سهرى کولانه که چاش ما بوم . به سه رساميبه وه ته ماشاى پياويکى پيرم ده کرد که
خه ريك بو له ماله که يان ده رده هات ، لى نزيک که و تمه وه ، لى م پرسى :

- ببوره ، خاله ، شقامى په رديس پى نازانى ؟

ته ماشايه کى جانتا کانى کولمى کرد :

- نازانم !

پاشان وتى :

- دلنباى له م گه رپه که يه ؟

- به لى ، دلنبا م .

- پييان نه وتى له نزيک کو تيه ؟

- وتيان له کولانى که نيسه که يه ، ته نيشت که نيسه ي سانت ژاک .

- ئى ئه مه که نيسه ي سانت ژاکه !

- به لى .

- به لام هيچ شقاميک به م ناوه ليتره نيبه .

- سه يره !

- منيش پيم سه يره !

- من حوت ساله له م کولانه ده ژيم ، هيچ شقاميک به م ناوه ، ته نانهت له هم موو
گه رپه که که شماندا ، نه بيس تووه !

ده مويست برؤم ، پياوه که وتى :

- به‌لام تهنیشت که نیسه‌که، شه‌قامی‌کی لیبیه به ناوی شه‌قامی ئه‌نفیترنۆ.

پاشان پیتکه‌نی، وتی:

- نازانم!

پیاوه‌که رۆبی، پیم وت «سویاس».

به‌په‌له به‌رهو لای که نیسه‌که گه‌رامه‌وه، له دلی خۆمدا ده‌مگوت: «سه‌یره!»، «شه‌قامی تهنیشت که نیسه‌که‌یه!» «باشه»، «ئێ ئه‌وه‌تا، ئه‌مه شه‌قامی تهنیشت که نیسه‌که‌یه! به‌لام ناوه‌که‌ی، شه‌قامی په‌رده‌یس نیسه»، «ناوی‌کی تره: شه‌قامی ئه‌نفیترنۆ».

یه‌کسه‌ر پیتچم کرده‌وه، ملم نایه شه‌قامی تهنیشت که نیسه‌که (شه‌قامی ئه‌نفیترنۆ)، وتم «ئه‌گه‌ر له‌م ریتگایه‌دا خانووی ژماره ۹ خانوویه‌کی سپیی به‌رز بیت و ده‌رگایه‌کی سه‌وزی دوو‌ده‌ری هه‌بیت و وینه‌ی تاووسیتی به‌سه‌روه بیت، ئه‌وا مانای وایه خۆیه‌تی و من ناوی ریتگاکه‌م به‌هه‌له‌ نووسیوه!».

به‌کونج‌کۆلیبیه‌وه چاوم به‌ ژماره‌ی خانووه‌کاندا ده‌گیترا. له‌ناکاو، له‌ ریزی خانووه‌کانی ده‌سته‌چه‌په‌وه، چاوم به‌ خانوویه‌کی گه‌وره‌ی دوو‌نه‌ۆمیی به‌رز سپی که‌وت. خه‌نی بووم. وتم «ئه‌وه‌تا، خۆیه‌تی!». ده‌رگایه‌کی سه‌وزی دوو‌ده‌ری هه‌بوو، وینه‌ی تاووسیتی له‌سه‌ر نه‌خشیترا‌بوو. «ته‌واو، ئه‌م خانووه‌ خۆیه‌تی!»

ژماره‌ی خانووه‌که‌م خۆینده‌وه: ژماره (۹). «که‌واته‌ هه‌بێ و نه‌بێ من ناوی ریتگاکه‌م لای خۆم به‌هه‌له‌ نووسیوه». «ئا وایه؛ به‌لام بۆچی؟ هه‌بێ و نه‌بێ، ئه‌و شه‌وه‌ی که‌ فینۆس ناو‌نیشانه‌که‌می دایه، سه‌رخۆش بووم: من واتای په‌رده‌یس و ئه‌نفیترنۆم له‌لا تینکه‌ل بووه».

ئه‌وه‌تا، ئه‌م خانووه‌ خۆیه‌تی: «خانوویه‌کی سپیی به‌رز، ده‌رگایه‌کی سه‌وزی دوو‌ده‌ری، ژماره (۹). وینه‌ی تاووسیتی له‌سه‌ره».

گورج له‌ به‌رده‌رگاکه‌ راوه‌ستام و په‌نجه‌م نایه‌ سه‌ر زه‌نگی ده‌رگاکه‌. گوتم لێ بوو، دهم وده‌ست، زه‌نگی ده‌رگاکه‌ له‌ ژوو‌روه، له‌ناو سالتۆنه‌که‌دا ده‌نگی دایه‌وه.

که‌میتک کشامه‌وه، له‌ به‌رده‌م ماله‌که‌یاندا ته‌ماشای نه‌ۆمی سه‌ره‌وه‌ی خانووه‌که‌یان و په‌نجه‌ره‌ کوژاوه‌ به‌رزه‌کانیانم ده‌کرد، که به‌ په‌رده‌یه‌کی مه‌خمه‌لیی ئه‌ستور، تاریک، دادرا‌بو‌نه‌وه. چلوپۆیی دره‌ختی‌کی سه‌رکه‌ش، له‌ودیو دیواری ماله‌که‌یان‌ه‌وه (دیار بوو باخچه‌یه‌ک بوو) به‌سه‌ر شان و ملی په‌نجه‌ره‌کانه‌وه ده‌شنا‌په‌وه.

چووم دیسانه‌وه، په‌نجه‌م نا به‌زه‌نگی ده‌رگاکه‌. وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌ چۆله‌وانیه‌که‌دا زه‌نگ بداته‌وه، زه‌نگی دایه‌وه.

ماوه‌یه‌کی زۆر له‌ به‌رده‌رگا چاوه‌رپیم کرد، که‌س نه‌هات ده‌رگام لێ بکاته‌وه. له‌ناکاو

ئاورم به لای دهسته راستی خۆم دایهوه، له هه‌مان ریزه خانووه‌که‌ی ئه‌واندا دیتم ژنیک، له دووره‌وه، سه‌ری له ده‌رگای خانووه‌که‌ی خۆبانه‌وه ده‌ره‌ینابوو، به‌حه‌په‌ساوی و کونجکۆلییه‌وه ته‌ماشای ده‌کردم. که‌ه‌ چاوی به‌ من که‌وت؛ به‌په‌له، وه‌ک ئه‌وه‌ی بترسی، سه‌ری که‌شانه‌وه ژووره‌وه، ده‌رگاکه‌ی داخست.

من له به‌رده‌م ده‌رگاکه، هه‌ر راوه‌ستا‌بووم، به‌یرم ده‌کرده‌وه. پیتم جوان نه‌بوو که‌ بۆ جاری سه‌یه‌م به‌جم له‌ زه‌نگی ده‌رگاکه‌ بده‌مه‌وه. وتم: «دیاره‌ له‌وی نین!»، «تۆ بلتی سەفه‌ریان کردیت!».

کۆلانه‌که‌ خامۆش، به‌م ئیواره‌ دره‌نگ وه‌خته، جگه‌ له‌ له‌رینه‌وه‌ی گه‌لا و چلۆپۆپی دره‌خته‌کان، ده‌نگی هه‌یج شتیکی دیکه‌ نه‌ده‌هات. هه‌ستم به‌ که‌میک غه‌مگینی ده‌کرد. «نا»، «له‌وانه‌یه‌ چووبیتنه‌ میوانی».

پشتم کرده‌ ده‌رگاکه. به‌ خۆم گوت: «سه‌ینه‌ی دیمه‌وه». جانتایه‌ک به‌ کۆله‌وه، جانتایه‌کیش به‌ده‌سته‌مه‌وه، ته‌ماشای به‌ریپی خۆم ده‌کرد و به‌ غه‌مگینییه‌وه به‌ خۆم گوت: «باش بوو ئه‌و ژووره‌م له‌ گه‌ره‌کی کاتیدراله‌که‌ به‌کری گرت».

له‌ پیتش ده‌رگاکه، پیتش ئه‌وه‌ی مالتی قینۆس به‌جی به‌تلم؛ کاتێ سه‌رم به‌رز کرده‌وه، دیتم: پیره‌ژنیک، له‌ نه‌ژمی سه‌ره‌وه‌ی مالتیکی ده‌سته‌ چه‌پمه‌وه، له‌ په‌نجه‌ره‌وه، په‌رده‌ی لادابوو، به‌ دزه‌ نیگاوه، به‌کونجکۆلییه‌وه، دیاریوو ماوه‌یه‌کی ژۆر بوو ته‌ماشامی ده‌کرد. کاتێ به‌ینیمی من ته‌ماشای ده‌کم، به‌کسه‌ر به‌ په‌له‌ په‌رده‌که‌ی دادایه‌وه. به‌ خۆم گوت: سه‌یره! ئه‌م خه‌له‌که‌ بۆچی وا ته‌ماشام ده‌که‌ن؟»

11

ئه‌و ژووره‌ی به‌کریم گرتبوو: له‌ چینی سه‌یه‌می ئاپارتمان‌که‌دا، ژووریکه‌ی گه‌وره‌ی ریک و پیک، رازاوه، قه‌ره‌ویله‌به‌کی دوو نه‌فه‌ری، کانتۆرێکی گه‌وره‌ی جل و به‌رگ، میتزیکه‌ی بازنه‌یی برفاوه که‌ له‌ ته‌خته‌ی دارگۆیز دروستکرا‌بوو، دوو په‌نجه‌ره‌ی بچووکي په‌رده‌ ئاوربشمینی شین له‌ملاو له‌ولاوه که‌ به‌کیکیان ده‌یروانییه‌ سه‌ر شه‌قامیک، ئه‌وی تریشیان ده‌یروانیه‌ ناو باخچه‌یه‌کی گشتی.

دیار بوو ژنیکه‌ی خانه‌دان و میوانپه‌روه‌ر و پاک و ته‌میز سه‌ره‌یه‌رشتیی ئه‌م خانووه‌ ده‌کا. وا پیتده‌چوو مادام کارلۆس هه‌ر خۆی، رۆژانه، ئه‌م ژووره‌ی من و ژووره‌کانی دیکه‌ی ئاپارتمان‌که‌ش پاک بکاته‌وه.

له‌ به‌کترینه‌وه‌ی دوینی ئیواره‌دا، مه‌دام کارلۆس پیتی گوتم:

- من به‌ ئه‌سل پۆرتوگالیم.

که‌ وای گوت، من به‌کسه‌ر ژنه‌ ده‌رگه‌وانه‌کانی پاريسم به‌یرکه‌وته‌وه: ئه‌وانه‌ی له

فەرھاد پیربال

پۆرتوگالەو دەھاتنە پارێس و بەدوای کاردا دەگەڕێن. زۆر سەیرە، زۆریی ژنە
دەرگەوان و خزمەتکاری ئاپارتمانەکانی پارێس بە ئەسڵ پۆرتوگالین! لە دلی خۆمدا
گۆتم: «جیاوازی مەدام کارلۆس لەگەڵ ژنە دەرگەوانە پۆرتوگالییەکانی پارێس ئەوەیە
کە ئەم خۆی خاوەنی ئاپارتمانەکەیە». لێم پرسى:

- چەند سالە هاتوونەتە سانتیاگو؟

- من باوکی خۆم نەدیو، لە سالی ۱۹۳۹ لە جەنگی ناوخی ئیسپانیا
شەھیدکراوە.

- دوو مانگ دوای شەھیدبوونی باوکم، دایکم ناچاربوو بۆ کار بێتە ئێرە. ئیتر
من لێرە لەدایک بوومە و ئیستا خۆم بە ئیسپانی دەزانم. ئەى تۆ، چۆنە تا ئیستا
رەگەزنامەى فەرەنسیت وەر نەگرتووە؟ هێندە سالەشە لە فەرەنسا دەژیت.

- من رەگەزنامەى فەرەنسیم وەرگرتووە؛ بەلام خۆم هەر بە کورد دەزانم.

مەدام کارلۆس ژنیکی لاواز، قژ ماش و برنجی؛ بسکە سوورە پانەکانی، لەملاو
لەولای لاجانگییەو شۆر بیوونەو. پاشماوەى ناخۆشى و ماندوو بوونیکی زۆری ژبان
بەسەر ئادگار و دەستەکانییەو دیاربوو، گوتی:

- کورم، بە رای من: ئینسان لە هەر جێگەیک لوقمە نانێکی دەست بکەوێت،
خەلکی ئەوێیە.

من کە دەمویست ریزی ئەم ژنە و بۆچوونەکەى بگرم، گۆتم:

- بەلێ.

- ئەمە یەکەم جارە دێیتە سانتیاگو؟

- بەلێ.

- تۆ مەسیحیت؟ مەبەستم لە پینا و سەردانەکەى پاپا هاتوویتەتە ئێرە؟

- راستییەکەى، نەخێر. هەر نەشمدەزانى کە پاپا لەم رۆژانەدا سەردانى ئێرە دەکا.
من هاتووم سەر لە هاوێلێکی خۆشەویستی خۆم بەدم؛ لێرە دەژیت.

مەدام کارلۆس، ئەو ئیوارەى، وەک نەرتی هەر ئەوروویییەکی دیکە، لیتی نەپرسیم:
ئەو هاوێلەت کییە؟ خەلکی کوێیە، لە کوێ دەژی، چ کارەیه؟

راستییەکەى، من حەزم دەکرد لێم بپرسیت؛ بەلکو منیش بمتوانیایە ئاسانتر و زووتر
شینۆس ببینمەو. مەدام کارلۆس تەنیا ئەمەندەى وت:

- خێرى پێوێیە.

منیش پێم جوان نەبوو هیچی لى بپرسیم، گۆتم:

- دەچمە دەرەو، بەلکو ئەو هاوێلەم دەدۆزمەو.

به یانی که له خه وه لئسام کاتژمبیر نۆ بوو. به کسه به په له قاهه لئتیه کم کرد و قاهه یه کم خوارده وه. ده رگاکه م کلیل دا، به ئاسانسۆر دابه زیمه خواره وه، چومه لای مه دام کارلۆس، به حورمه ته وه رۆژ باشم لیبی کرد و پیم وت:

- مه دام، له وانیه به ئه مشه ویش هه ر لیره بئینمه وه. جارێ نازانم!
له ناو ده رگاکه وه وه لامی دامه وه:

- هاوه له که ی خۆت دۆزیه وه؟

- نه خیر. ئیستا وا ده مه وئ پچم بۆ لای.

- هه رچۆتیک بچ، پیتوسته پیتس کاتژمبیر دووی پاش نیوه رۆ پیم بلتی...

- زۆر باشه.

- ئاخۆ ئه مشه ویش ده مینیته وه یان نا؟

لیم پرسى: ئه گه ر نیوه رۆ نه متوانی بئمه وه، ده توانم ته له فۆنتان بۆ بکه م؟

- به لئى، به لام پیتس کاتژمبیر دوو.

- زۆر باشه! ته له فۆنه که تان له لامه.

به قسه کردنیکی هه ندیک منه تبار و نارازیه وه، وتی:

- چونکه خه لکی تر دین، داواى ژوره که ده که ن.

مه دام کارلۆس هه قیشی بوو. دوینی شهو، له سه ره شه قامه کانا ده مبینی: سه رتاسه ری شار خوی بۆ پیتسوازیکردنی سه ردانه که ی پاپا ناماده کردبوو، ده یان لافیته و ئه فیشی ره نگینی جۆراو جۆر له سه ریان نوو سراپوو (به خیره هاتنی سه ردانه پیره زه که ی پاپا ده که ین)، (سه ردانی پاپا شاره که مان پیره زه ده کا)، (به خیر بێن بۆ سانتیاگو دی کۆمپۆستیللا). هه ر بابا بوو خه لکی تووریست؛ گه نج، پیر... تاک تاک، ده سه ته ده سه ته، جانتا له سه ر شان، ژن تیبیان وه رده هاتن و مامه له ی کرپی خانوویان له گه ل ده کردن، پاشانیش وه پیتشیان ده که وتن بۆ ئه وه ی بۆ شه ویک یا دوو شه و یا چه ند شه ویک خانووکانیان به کرپی بده نی. دیار بوو تووریستیکی زۆر، له به ر ئه و سه ردانه ی پاپا، رژابوونه ناو شاره که. سه به نی، که نۆزده ی مانگ بوو، پاپا ده گه یشته سانتیاگو؛ له به رده م کاتیدرا له که وتاری بۆ خه لک ده خوتنده وه.

مه دام کارلۆس هیشتا ده رگای دانه خستبوو، پرسى:

- پیم بلتی؛ هیچ خانووی دیکه ت دۆزیه ته وه؟

ئاوړم دا به وه، وتم:

- نه خیر.

- ئه دی بۆچی دوو دلیت له مانه وه ت؟

- راستیبیه‌که‌ی؛ ئه‌گهر ئه‌و هاوه‌له‌ی خۆم بدۆزمه‌وه، له‌وانه‌یه‌ بچم بۆ لای ئه‌و.

مه‌دام کارلۆس ده‌رگا‌که‌ی داخست:

- باشه‌ که‌واته‌ تا کاتژمێر دوو چاوه‌ریتین.

که‌ که‌وه‌قه‌ سه‌ر شه‌قامه‌که‌: هه‌ستم کرد شه‌قامه‌که‌ له‌چاوه‌ دوینێ یه‌ک‌جار زۆر قه‌ره‌بالبغتره‌! هه‌ستم به‌وه‌ نه‌ده‌کرد له‌ گوندیک یا له‌ شارۆچکه‌یه‌کی بچکۆله‌دام: شه‌قامه‌که‌ به‌ ها‌تو‌چۆی خه‌لک و ئوتومبیل زرمه‌ی ده‌هات. ئه‌وه‌م بێر که‌وته‌وه‌ که‌ دوینێ، له‌ ساتی که‌یشتنم بۆ وێستگه‌ی شه‌مه‌نده‌فه‌ر، له‌ به‌رده‌م وێستگه‌که‌ پتیا‌ن گوتم: «له‌به‌ر خاتری ئه‌و سه‌ردانه‌ی پایا، خه‌لک له‌ هه‌ر چوار قورنه‌ی ئه‌ورووپاوه‌ ده‌رژینه‌ سانتیاگو». قه‌یرتیک له‌ شوینی خۆمدا وه‌ستام. چۆن بتوانم قینۆس بیه‌نمه‌وه‌؟ ده‌مزانێ که‌رکه‌که‌ی مائی قینۆس ده‌که‌وته‌ به‌رامبه‌رمه‌وه‌. ئیتر یه‌ک‌سه‌ر به‌رده‌و لای که‌نیه‌سه‌که‌ی سانت ژاک که‌وته‌هێ.

له‌سه‌ر پتیا‌ی مائی قینۆس، که‌ خه‌ریک بووم له‌ کۆلانی‌ک پتیا‌ بکه‌مه‌وه‌، له‌ناکا‌و کابینه‌یه‌کی ته‌له‌فۆنم به‌رچاوه‌ که‌وت. له‌ دلێ خۆمدا گوتم: «ئه‌گهر ته‌له‌فۆنیا‌ن هه‌بووا‌یه‌، ئیستا ته‌له‌فۆنیکم بۆی ده‌کرد».

من وینه‌ی له‌یلا‌نی کۆنه‌ ده‌زگی‌رانم له‌ ئه‌ودا دیت، ته‌نانه‌ت وینه‌ی دا‌یکم، خوشکه‌کانم، وینه‌ی هه‌موو که‌سێک و هه‌موو خۆشه‌وێستیکی له‌ده‌ستم چووبوون. واتنی ده‌گه‌یشتم که‌ قینۆس ولامه‌. پتیا‌ گوت:

- قینۆس، تۆ شتیوه‌ی سه‌یرکردن و نیگا‌ت له‌ نیگا‌ی ئه‌ورووپیا‌ن نا‌چێ.

وتی: چۆن؟

- نیگا‌ی تۆ گه‌رمه‌، په‌رۆشی‌ی تپدا‌یه‌؛ بانگت ده‌کا.

پتیا‌که‌نی، گوتی:

- دارا گیان، کێ نالی‌ منیش به‌ بنه‌چه‌ ناگه‌ریمه‌وه‌ سه‌ر گیایه‌ک له‌ کوردستان!

ئه‌و نیسه‌ره‌ژۆیه‌ له‌ پارێس پتیا‌که‌وه‌ چووبه‌ پیا‌سه‌، به‌ره‌و پتیا‌ده‌شت و سه‌ه‌وه‌لانه‌ فینکه‌کانی قه‌راغی پارێس. له‌ناو گه‌مه‌لانی‌ک، له‌ژێر ده‌ره‌ختی‌کدا، سفه‌ریه‌ک و نیسه‌ فه‌رشیکمان راخست و به‌یه‌که‌وه‌ نیسه‌ رووت پالێ که‌وتین. تاو تاو که‌ برسیمان ده‌بوو، هه‌له‌دستا‌ینه‌وه‌ سه‌نده‌و‌یچیتکی چکۆلانه‌ی په‌نیری کۆمبیمبیرت و ته‌ماته‌ و خه‌یا‌رمان ده‌خوارد. به‌جۆره‌ راده‌کشا‌ینه‌وه‌، خۆمان ده‌دا‌یه‌ به‌ر هه‌تا‌و. هه‌له‌دستا‌ینه‌وه‌ ده‌جووبین له‌ قه‌راغ شینکا‌وه‌که‌دا راده‌کشا‌ین، له‌ رووتیی له‌شی یه‌ک‌تر و رووتیی رووبار و شه‌پۆله‌کانی ورد ده‌بووبه‌وه‌.

شه‌و‌یش به‌ پاسکی‌ل چووبه‌ مه‌له‌به‌نده‌ سه‌ه‌وه‌لانه‌که‌ی نزیک فه‌رۆکه‌خانه‌که‌ی شارل دووگۆل، له‌وی له‌سه‌ر شوسته‌یه‌ک، له‌ناو گیا و گۆلیکی پاراودا، به‌ده‌م بیه‌ر خواردنه‌وه‌،

ڦينٽوس گورانييه ئيسپانييه ميللييه کانی سانتياگوٽی بۆم دهچری. که ماندووش دهبووین، هەر له ناو گیا و گوڵه که دا له سهر پشت رادهکشاین، ته ماشای فرۆکه به رزه کانی ئاسمانان ده کرد که له توتی تاریکیه که وه، وهک ئهستیره ی گه وره ی دره وشاوه، له فرۆکه خانه که وه هه لدهستان و به سهر سه رماندا تیه په ر ده بوون.

ڦینٽوس!

ئیسټا له وانیه له ماله وه به ته نیا بیت. به لئ، به یانییه و به ته نیا به. ئیسټا دووشیکی گهرمی وه گرتوه و خوئی له رۆبیککی په مبه ی نه رم پیتچاوه ته وه و دانیشتوه؛ سه روڤتی به رهفته به کی ته نک به ستوه و چاوه رپئ دهکا، چاوه رپتی زرنکه ی ده رگایه: بۆ ئه وه ی به په له بیت ده رگا که م لئ بکاته وه. که ده رگاشم لئ ده کاته وه و چاوی پیم ده که وئ، یه کسه ر، شاگه شکه، به دهم زه رده خه نه یه کی پر له که یفخوشییه وه، هەر له ناو ده رگا باوه شم بۆ ده کاته وه و ده پرووشینی:

- هاتی!

منیش ئیتر، پیتی ده لئیم:

- به لئیم پیتی دابووی.

- که ی گه یشتی؟

- له دویتیتوه گه یشتوم، به للام له به رئه وه ی ته له فونتان نه بوو، نه متوانی له گه یشتنی خۆم ئاگا دارت بکه مه وه.

- به ئاسانی ئیتره ت دۆزییه وه؟

- کاتی گه یشتمه ویتستگه ی شه مه نده فر، یه کسه ر سه رکه وتم به ره و گه رکه که تان و هاتم بۆ ماله که تان. چه ندی له زهنگی ده رگا که م دا، که س ده رگای لئ نه کردمه وه.

- ته دی شهو، له کوئی خه وتی؟

- ژوو ریکم له ناوه راستی شار، له نزیک کاتی دراله که به کړئ گرتوه، له وئ خه وتم.

دوای ئه م گفستگوژ به په له و کورته، له گه ل ڦینٽوس له وانیه یه کسه ر پیکه وه هه لیسټین و به پیاسه پرۆین به ره و ئا پارتمان که ی مه دام کارلوس؛ هه موو جانئا و که لوپه له کانم له ژوو ره که م هه لبرگین و بگه رپینه وه ماله که ی ئه وان؛ نانی نیوه رۆش له مالی ئه وان پیکه وه بخوین و ئنجا پاشان، پاش نیوه رۆ، پیکه وه بچین پیاسه یه کی ده ره وه بکه یین و ئیتر یه کسه ر ده ست بکه یینه قسه.

که گه یشتمه به ره دم که نیسه که ی سانت ژاک ئیسټیکم کرد و ته ماشایه کی کو لانه که م کرد. پیاوئیک که به ته نیشتمدا تیه په ر ده بوو، له کونجکۆلپی خۆمدا ده مویست به ته واو ته ی له ناوی که نیسه که دلیا بیم بۆ ئه وه ی سه رچیه نه چم، له و پیاوهم پرسی:

- زه حه مت نه بی، ئه مه یه که نیسه ی سانت ژاک؟

- به‌ئێ. زه‌حه‌مه‌ت نه‌بێ، شه‌قامی په‌رده‌دیس له‌م ناوه‌ نبییه‌؟
- پیاوه‌که ئیستیکی کرد، پاشان وتی:
- به‌داخه‌وه، پێ نازانم.
- من ویستم باش جه‌ختی له‌سه‌ر ناوه‌که بکه‌مه‌وه:
- شه‌قامی په‌رده‌دیس.
- پیاوه‌که هه‌ر وه‌ستا‌بوو، ته‌ماشای منی ده‌کرد و بییری له‌ «شه‌قامی په‌رده‌دیس» ده‌کرده‌وه:
- سه‌یره!
- پیاوه‌که راوه‌ستا‌بوو، هه‌ر بییری ده‌کرده‌وه. و تم:
- چی؟
- من زۆر جار ان ناوی ئه‌و شه‌قامه‌م لێ ده‌پرسن. چه‌ند مانگیک پێش ئیستا پیاویکی عه‌ره‌بیش، ئه‌گه‌ر باش به‌بیرم مابێ ده‌یگوت مۆسیقا‌ژهنم؛ ناوی هه‌مان شه‌قامی لێ پرسیم.
- .. نبییه‌؟
- نه‌خێر. من پێنج سا‌له‌م گه‌ره‌که ده‌ژیم. هیچ شه‌قامیک به‌م ناوه‌ پێ نازانم.
- له‌و ده‌مه‌دا من بیرم له‌و قسه‌یه‌ی پێشووی کابرا کرده‌وه، پێم وت:
- زۆر کس ناوی ئه‌و شه‌قامه‌ت لێ ده‌پرسن؟
- وتی: به‌ئێ. ته‌نانه‌ت جارێکیان شیتیکیش لێمی پرسی.
- من له‌ ناست وه‌لامه‌کانی ئه‌و پیاوه‌ واقم و پرما‌بوو. ته‌ماشایه‌کی کردم؛ دبار‌بوو که‌میک ته‌ریق ببۆه:
- داوا‌ی لیبردنت لێ ده‌که‌م.
- رۆیشت.
- ئیتیر منبیش دیسان رووم کرده‌وه هه‌مان خانوه‌که‌ی دو‌پینێ: خانووی ژماره‌ (٩). له‌ دلی خۆمدا و تم: «ته‌واو. پیتی ناوی، ئیستا هه‌موو شتیک ساغ ده‌بیته‌وه».
- به‌ده‌م ریگاوه‌ ته‌ماشای ده‌وربه‌ری خۆم ده‌کرد: کۆلانیکی چۆل و خامۆش، ته‌نیا یه‌ک دوو مندال له‌ دووره‌وه، له‌وسه‌ری کۆلانه‌که‌دا گه‌مه‌یان ده‌کرد. گه‌یشتمه‌ به‌رده‌م خانووی ژماره‌ (٩).
- تونده‌ په‌نجه‌م به‌ زه‌نگی ده‌رگا‌که‌وه‌ نا. گویم لێ بوو دیسان زه‌نگه‌که‌ له‌ودیه‌و

دهرگاکهوه، وهک ئهوهی له ههوشهیهکی چۆل و هۆلدا بزرینگیتهوه، زرنگایهوه. له بهردهرگاکه، به لای دهسته راستهوه، ناوړتیکم دایهوه ناو کۆلانهکه، دیتم: دیسان، پیرهژنیک، لهو سههری کۆلانهکهدا، سههری خۆی له دهرگایهک هیتا دهرهوه و به کونجکۆلیهوه ته ماشایهکی منی کرد که له پیش دهرگایه مالی قینۆس راوهستا بوم، هه مان پیرهژنه کهی دوینێ ئیواره بوو. گویم نه دایه ئه و پیرهژنه، سههله نوێ له زهنگی دهرگاکهم دایهوه.

هیندهی پێ نهچوو له بهردهم دهرگاکه گویم له جوولهیهک بوو که له و دیو دهرگاکهوه هات. وتم «ئۆخهی». پاشان خشه خشی سۆلیکم کهوته بهرگویی، له قوولایی ههوشه کهوه، له دوروه دههات. به نا ئارامی و له هه مان کاتدا به دلخۆشییهوه گویم له دهنگی خشه خشی سۆله که راگرتوو: زۆر بێ هیتز، زۆر خامۆش، زۆر ماندوو دیار بوو، له دهنگی ههنگاوانانی مردوویهک دهچوو. له ناکاو، دهنگی خشه خشی سۆله که له پشت دهرگاکه راوهستا، دهنگی نه ما. پاشان دیتم دهرگاکه، به ناسته م، درزیکێ تی کهوت. ئینجا ورده ورده، به جیره جیره، وهک ئهوهی سالانیکێ یه کجار زۆر بێ نه کرایهتهوه، کرایهوه.

من هه ر راوهستا بوم و چاوه رێ بوم. دهرگاکه ورده ورده به تهواوه تی کرایهوه، به لام هیچ کهستیک له ناو دهرگاکه وه دیار نه کهوت. ترسام. وبستم بکشیمه وه. پاشان دیتم له ناکاو «دهستیکێ چرچی ره شه لگه راو» کهوته سهه ره راگی دهرگاکه. ورده ورده دهرگاکه ی کردهوه. خه ریک بوو تارما ییهک له و دیو دهرگاکه وه وه دیار ده کهوت. دیتم «پیرهژنیک» بوو.

پیرهژنه که رهفته یه کی مۆری ئهستووری له سههرو پۆته لاکێ خۆی بهستبوو. کاره لاک سپی. له ملا و له ولای لاجانگییه وه دوو بسکی سووری درێژی بهردا بۆوه. دیار بوو دان له ده می نه ما بوو. سهه ر تا پای جلویه رگ ره شپۆش، په له ی پیسی رشان وه و شۆریا به سهه ر دامینیه وه بوو. دهست به گۆچانیکێ خواری گری گری، له ناو دهرگا راوه ستا بوو.

کاتی ئادگار و روخساری پیرهژنه که م چا و پێ کهوت، یه کسه ره ههستیکێ ته لزماییی ئالۆز له ناخدا بلاجه ی سهند. ههستم ده کرد ئه و پیرهژنه م چه ند سالیک پیش ئیستا، یان پیش ماوه یه ک له شونیکێ دیکه دا، یا «له خه ونیکمدا» دیوه، یانیش له وانیه له سهه رده می مند الیمدا. به لام من له تاو شله ژان و ناومیدی خۆمدا، چه ندی ده مکرد و ده مکرد: نه مده توانی وه بیره خۆمی به یتمه وه. هه ره چۆنیک بێ، به رامبه ر ئادگاری ئه و پیرهژنه، ههستم به کۆنه ئاشنایه تیه کی «تایبه تی» ده کرد.

پیرهژن، سهه ر و قژ تال تال سپی؛ کۆنه برینیکێ قوول وهک پاشماوه ی گولله یه ک سهه ر رومه تی راستی چال کرد بوو. گۆچانیکێ سووری گری گری به دهستی راستیه وه گرتبوو، دهستی چه پشی به دهرگاکه وه.

فهرهاد پیربال

هیتوواش هیتوواش له ناو دهرگا که سه ری هه لبرې. له توتی چرچی و لوچی بی چاوه کزه کانهیوه، قه پیریک هه تهماشای کردم. تهماشای ده کردم و بیری ده کرده وه، بی نه وهی هیج هه ستیکی پیتسوازی پیشان بدا.

له وده موی که من له ناو قولایی چاوه کانیدا هه ولتم ددها بیرم بکه ویتته وه ناخو من هم پیره ژنه م له کوئی دیوه؛ پیره ژن یه کسه ره به ده نگیکی گازانده باره وه وتی:

- دارا!

دهنگی نهو پیره ژنه زور له روخساری ناشناتر، رایچله کاندم:

- نهو توئی؟

من، داتوقیو، سلوک، به لام زیاتر چه په ساو، گوتم:

- به لئی، دارام.

پیره ژن له کانگای دلپیه وه به قسه هات:

- نهو هه موو ماوه یه له کوئی بووی، ها؟

زور به تووره بیبه وه هم پرسپاره ی لی کردم، به لام به هیج شتیه بیه که نه دیده توانی نهو سوز و خوشه ویستیییه که له وانیه هه ره به زگماک هه بیبو، له سه ره روخساری تووره بووی خوئی بیشارتته وه.

من له ناست هم پرسپاره ی نه ودا دوش دامام، نه مده زانی چی وه لام بده مه وه، له ناکامدا گوتم:

- ببوره نه گهر سه غله تم کردین!

هیتشتا قسه که تم ته اوو نه کردبوو، به ده نگیکی توند و تووره یه کسه ره گوئی:

- نیستا چیت دهوئی؟

وتم: نییره مالی خاتوو قینتوسه؟

وتی: چیت له قینتوس دهوئی؟

که نه موی وت، له خوشبان شاگه شکه بووم. له دلی خوودا گوتم «کهواته، خوئیته؛ نه مه مالی قینتوسه». وتم:

- چه زم ده کرد چاوم پیتی بکه وئی.

پیره ژن که مییک داما، پاشان له ناکا و یه کسه له ف له پرمی گریانی دا. به هه موو بوون و هه ست و نهستی خوئیته وه، بی نه وهی هیج وه لام مییک بداته وه؛ گریان له ناخه وه دایچله کاندا. هه موو نه ندنامه کانی له شی له گه ل هم گریانه که وتنه له رزین.

من له وده مده دا هه مستم ده کرد که نهو پیره ژنه دهیه وئی شتیکم تی بکه به نی به لام نه دیده توانی، منیش له هه مان کاتدا ده موست شتیکمی تی بکه به نم به لام نه مده توانی.

وا ههستم ده کرد که زمانیکی هاویه شمان هه بووه و ههردوو کمان ئه و زمانه مان بیرچۆته وه، یان وهک بلایی جیاوازییه کی زۆر که وتبیتته نیوانمانه وه. دهیویست تیم بگه یهنێ و دهویست تیبی بگه م؛ نه مانده توانی. دهویست تیبی بگه یهنم و دهیویست تیم بگات؛ نه مانده توانی.

من راوه ستابووم و به زه بیم به و پیره ژنه دا دهاته وه. له هه مان کاتدا ده شترسام، به لام له هه مووی زیاتر چه په سابووم. له سه سه کۆی بهر ده رگا که وه ههنگاو یکم هه لئا، ویستم بچمه دیوی ژووره وه و بیلاینمه وه: تیبی بگه م بزانه مه سه له چیه و چی رووی داوه. که چی ئه م، له نا کاو، سه ر و قژ شیواو، وهک شیت؛ پر به دهنگ به سه رما قیزاندی:
- نا!

من هه تره شم چوو. پیم تیک نالا. به کسه ر کشامه وه.

- نه په یته ژووره وه!

که وتمه سه سه کۆی ده رگا که.

پیره ژن، گۆچانه سووره خواره که ی رووه و سنگم، به ده م گریانه وه، هه ر ده یقیژاند:

- نه په یته ژووره وه...

من له سه سه کۆکه، له شوینی خۆمدا، چا و ئه بله ق ماو، خه ریک بوو له نیوان شه پۆله کانی ههستی نیگه رانی و سامناکیی خۆمدا، ببوریمه وه؛ نه مه زانی چی بلیم. به په شوکا و بیه وه و تم:

- فینۆس لیره نبیه؟

دهمی که فی کردبوو. ئه م جاره زۆر توندتر زیرکاندی:

- نه خیر!

پاشان (ههستم کرد که ههلاک بووه) هه ر به ده م ههستی تووره یی و هه نسکدانی خۆیه وه، پچی پچی، که وته وه گزانده:

- دوای ئه وه هه موو سا له، ده ته وی هیشتا هه ر چا وه ریت بکا؟

هه ر دوو دهستی له رزۆکی به سه سه ر گۆچانه که داگرتبوو، هۆن هۆن فرمیسیکی دا ده باراند.

من تی نه ده گه یهستم ئه وه پیره ژنه بۆچی ده گریی؟ ئایا ئه وه پیره ژنه چیبی فینۆس بوو؟ دایکی، داییری؟ نازانم. پاشان، ئاخۆ فینۆس چیبی به سه سه ر هاتووه؟ سه یه ره! چما چند وهخت به سه سه ر دووایین یه کتر بینینی من و فینۆس تیه په ریبوو؟ به هه مووی مانگیکی نای. که واته، نای ئه وه فینۆسه ی ئه وه باسی ده کا هه مان فینۆسی من بی! سه یه ره! پاشان ئه گه ر په یه ونه دییه ک له نیوان ئه م پیره ژن و فینۆس نه بی، چۆن ئه وه پیره ژنه ناوی من ده زانی؟ سه یه ره! چۆن من ده ناسی؟

پیتم گوت:

- بمبوروه.. من دهمهوی تنیا لهوه تی بگه م: تو بچی دهگریت؟
دیسانهوه گوجانه خواره گری گریبه که ی بهرهو رووم بهرز کردهوه، قیژاندی بهسه رما:
- بچو له دایکت بپرسه، له خوشکه کانت بپرسه..
که وای گوت، من بیرم بو نهوه چوو که نهو پیره ژنه شیت بیت، بهلام نهمده توانی
خوم دنیا بگه م، گوتم:
- .. چی؟ چوژن!
- با نهوان پیت بلین!
ئینجا ده رگا که ی گرت و قیژاندی بهسه رما:
- ته و او.
بهدهم ده رگا داخستنه و ی به رووما، تفیکی لئ کردم:
- جارتیکی دیکه روو نه که یته وه ئیره!

توند ده رگا که ی له رووم داخست. منیش له بهردهم ده رگا، شانم دایه پال دیواره
سارده که. خه ربیک بو هه ر هس بیتم. ههستم ده کرد چوکه کانم ده له رزین. شانم ورده ورده
به دیواره که دا داخزایه خواره وه، له سه ر نه ژنوی چه پمدا خه ربیک بو چوک دایدم. وه ک
نه وه ی له خه ونیکی سامناک بیدار بوو بیتمه وه، به هه ر دوو دهستم که پزلی خوم
راگرتبوو؛ چه په ساو، سه رسام، نهمده توانی بیر له هیچ شتیک بگه مه وه: تنیا قینوس
نه بی...

12

نیوه رۆ، دل پر له چه ژمهت و نسکو، سه رگه ردان، وه ک نه سپی قه ره ج که خاوه نه که ی
خوی بزر کردی، له ناو بازاری شاری سانتیگاؤ - که خوی بو سه ردان و وتاره
میژوو یسه که ی پاپا رازاند بووه - من به تاقی تنیا، بی که س، دهستم له ناو گیرفانی
پالتو، غه رب، غه مگین، ده ریشتم و چاوم به خه لک و ده روویه ری خومدا ده گپرا..
بیرم ده کرده وه: چی بگه م! بو کوی بچم؟ له کنی بپرسم؟ له کوی بگه ریم؟

هه رکه بیرم له قینوس ده کرده وه، یه کسه ر دیه نی پیره ژنه که ده هاته وه پیش چاوم و زال
ده بوو به سه ر می شکمدا. هه ر کاتی که ی دیه نی بهر ده رگا و پیره ژنه که م ده هاته وه پیش
چاو، له خومه وه ههستم ده کرد: من ده بی سیحر یکم لئ کرابی؛ خوم وا ده هاته پیش چاو
که له ناو خه ونیکی خومدا بم.

من به ته و او ته دنیا بووم که نهو ماله مالی قینوس بوو، بهلام سهیره، نهو پیره ژنه

چیبیه؟ بۆچی فینۆس خۆی نه هات دهرگام لئی بکاته وه، یان به لای که مبییه وه بیت و هلام بداته وه! نهو پیرینه کئی بوو! چیبی نهو بوو؟ بۆچی نه بهیشت چاوم به فینۆس بکهوئی؟ تو بلیتی دایکی بیت، داپیری؟ نازانم! به لام ههر کتیهک بیت، ههر چیبیه کی نهو بیت، بۆچی نه بهیشت ببینم؟ له هه مووی سه برتر، بۆچی پیتی وتم «نهو هه موو ماو دیه له کوئی بوو؟ سه بره! به لام به راستیش، نهو پیره نه زۆر له وه ده چوو شیت بی. به نادگار و دیمه نی خۆیه وه به ته و او ته له شیتیک ده چوو. ئاخیر پیره ژنیکی شیت له مالی نهوان چ دهکا؟ فینۆس ههر گیز باسی نهوه ی بۆ نه ده کردم که پیرته ژنیکی شیت له ماله که یاندا هه بی!». ههر چۆنیک بی، نهو پیره نه تاقه که سیکه که بزانی فینۆس له کوئیه و بتوانی پیتم بلی چاره نووسی فینۆس چیبیه؟

ناومیدیه کی کوشنده دلئی رنهک ده دام. پرسیار له کئی بکه م؟ له کوئی بگه ریم! چۆن بتوانم فینۆس، نهو فریشته نازنین و خوشه و یسته ی خۆم بدۆزمه وه؟ چۆن! پاره ی خواردنی چیشته خانه که م دا و هه لسام، چوومه دهره وه. له پیتش دهرگای چیشته خانه که ئیستیکم کرد و چاوم به دهره و بهری خۆمدا گتیر! نه مده زانی له کوئی شاره که م! دیسان چوومه وه ژووره وه، له خاوه نی چیشته خانه که م پرسی:

- زه حمه ت نه بی! من له کویم؟

پیتش نهوه ی بهیلم کابرای خاوه ن چیشته خانه که هه ست به ناماقوئیی پرسیاره که م بکات! پرسیاره که ی خۆم راست کرده وه:

- ببوره، مه به ستم: من له کوئی سانتیاگۆم؟

- به عنی چۆن؟

- کاتیدرالی سانتیاگۆ له کوئیه؟

دهستی بۆ لای راست درتیز کرد، وتی:

- سیه م جاده به دهسته راست بسوریتوه..

- به لئی..

- پاشان ریک برۆ، ئیتر لهوئی لووتکه ی کاتیدراله که به دهسته چه پ دهره که وئی.

له نیوه ی ریکا بووم، ناویم دایه وه: به دهسته راستما، له دووره وه، باغیکی گه ورم که وته به رچاو. باغیکی تابلیتی قه شهنگ و خوش دیاریوو. په شیمان بوومه وه له وه ی بچمه لای کاتیدراله که. له دلئی خۆمدا گوتم «له وانه یه فینۆس به ریکه وت هاتبته نهو باغه و لهوئی ببینم!». «بۆ نا؟».

ههنگاوم هه لئا به ره و باغه که چووم. لئی نووسرابوو (باغی فریشتان) هه مان نه و باغی فینۆس باسی ده کرد.

باغه که، جگه له دهرگایه ی که من ده موست لیه وه بچمه ژووره وه، دهرگایه کی

دیکه‌شی له‌ویره‌وه هه‌بوو که ده‌یروانییبه نیوه مه‌یدانیکی پارزوه‌ی به‌گول و گولزار، که له‌ویشه‌وه شه‌قامیکی ئاپووره‌ی پر له‌خه‌لکی لێوه هه‌لده‌کشا به‌ره‌و سه‌روه.

ئه‌ملا و ئه‌ولای شه‌قامه‌که، هه‌مووی هه‌ر قه‌وه‌خانه و با‌ی بوون، به‌رده‌رگا‌کانیان و پیرای سه‌ر شه‌سته، کورسی و میتیزان تێدا ریز کرابوو. خه‌لکی ئه‌و ناوه، که دیار بوو زۆریه‌ی زۆریان تووریست و گه‌ریده‌ بوون، جوت جوت، کۆمه‌ل کۆمه‌ل، له‌به‌ر هه‌تاوی سه‌ر شه‌سته، به‌دیار بوتلی خواردنه‌وه‌ی جۆراوجۆره‌وه دانیشته‌بوون. ده‌نگه‌ ده‌نگیکی زۆر له‌و ناوه‌ ده‌هات، به‌ته‌واوه‌تی له‌جه‌ژنیکی بچوک ده‌چوو.

له‌ به‌رده‌رگای باغه‌که‌ راوه‌ستا‌بووم، ته‌ماشای ئه‌و ئاپوره‌ په‌نگینه‌ی به‌رده‌م با‌ی و قه‌وه‌خانه‌کانم ده‌کرد، پاشان ئاوپیکم بۆ لای باغه‌که‌ دا‌یه‌وه، وتم «با جارێ بچمه‌ ناو ئه‌م باغه، پاشانیشت ده‌چم بیاسه‌یه‌ک به‌ناو ئه‌و شه‌قامه‌ ئاپووره‌ی ئه‌ویدا ده‌کم»، «به‌لکو ئه‌و ئیواره‌یه‌ به‌ پیکه‌وت تووشی بێم و ببینم!». «هه‌بێ و نه‌بێ، نه‌گه‌ر ئه‌م ئیواره‌یه‌ بۆ بیاسه‌ هاتبیتته‌ ناو ئه‌م باغه‌ یانیشت چوویتته‌ شه‌قامه‌که‌ی ئه‌وه‌به‌ر، ده‌بینم. له‌وه‌ش ده‌چن ئیتر ئه‌م ناوه‌ تا‌قه‌ ناوه‌ندی قه‌ره‌بالغی شاره‌که‌ بێ!».

له‌ناو باغه‌که‌ چاوم ده‌گێت‌را و ئه‌م قسانه‌م به‌خۆم ده‌گوت.

ماوه‌یه‌ک خوار و ژووری باغه‌که‌ گه‌رام. به‌ده‌م بیاسه‌وه‌ چاوم به‌ هه‌ر کچیکی بالا به‌رزی قه‌ره‌شی توخ، چاوسه‌وز، ناو قه‌د باریک بکه‌وتایه، داده‌چله‌کام و لێی ورد ده‌بوومه‌وه. له‌کو‌تاییدا، دوای گه‌ران و چاوه‌گێرانیکی زۆر، هیلاک بووم، دلسارد، له‌سه‌ر نزیکترین کورسیی لای خۆم دانیشتم. تاهیتیکی ماندووی هه‌سه‌ره‌تاویم هه‌لکیشا، وتم:

- ده‌ترسم هه‌فته‌یه‌کی دیکه‌ش هه‌ر ئاوها له‌م شاره‌ نامۆ و نائاشنایه‌دا هه‌ر بکه‌ریم و چاوه‌ بگێرم، بێ هه‌یج ئه‌نجامیک!

له‌ناکاوه‌ بریارم دا یه‌کسه‌ر بچمه‌ ماله‌وه، بچم پرسیار له‌ مادام کارلۆس بکه‌م. پاشان، هه‌ر له‌ شوێنی خۆم له‌سه‌ر کورسیه‌که‌ بیرم کرده‌وه وتم «به‌لام چیه‌ی پێی بلێم؟»، «سۆراغی کیتی لێ بکه‌م! چۆن؟ خۆ من له‌ ناوی فینۆس - خۆی و باوکی زیاتر له‌گه‌ل ناوینشانه‌که‌ی، هه‌یجی دیکه‌ له‌باره‌ی فینۆس نازانم! چی به‌ مه‌دام کارلۆس بلێم؟».

له‌وانه‌یه‌ ئه‌وه‌کاته مه‌دام کارلۆس، کونجکۆلانه‌ یه‌کسه‌ر گومانیکی له‌لا دروست بیت. ئه‌و رۆژه‌ لێمی پرسی: «تۆ بۆچی له‌ پارسه‌وه‌ هاتوویتته‌ ئێه‌؟ ئاخۆ ئه‌م جار دیان ئایا باشت‌را و نییه‌ راست و په‌وان پێی بلێم که‌ بۆ لای کچیک هاتووم! بۆ لای ئه‌و کچه‌ی که‌ تا ئیستاش هه‌ر نه‌مدۆزبوه‌ته‌وه‌ و هه‌شتا له‌ ناوینشانه‌که‌ی ده‌گه‌ریم؟ نه‌. وای پێی نالیم، چونکه‌ ئیتر ئه‌وه‌کاته ده‌بێ له‌ نوکه‌وه‌ ئه‌و چیره‌که‌شی بۆ بگێرمه‌وه‌ که‌ له‌ به‌رده‌رگای ماله‌که‌ یاندا له‌گه‌ل پیره‌ژنه‌که‌ به‌سه‌رم هات، پێوسته‌ باسی ئه‌وه‌شی بۆ بکه‌م که‌ تا‌کو ئیستا دوو جارێان چوومه‌ته‌ ماله‌که‌ یان و ئاوه‌ی پێی وتووم. نه‌. و باشت‌ره‌

پیتی بلّیم که من نیگارکیشم و له پاریس دهژیم؛ زانیومه که پایا دپته ئەم شاره و ئیتر شارکه گه‌ریده و تووریستیکی زۆری تی ده‌ژئ، هاتووم بۆ ئیره: هەم بە سەفەر و هەم بۆئەوه‌ی پۆرتزیت بۆ خەلکی تووریست دروست بکەم و کەمیک پارەم دەست بکەوێت. یانیش دەلّیم: کاتی له پاریس بووم زانیم که پایا له ۱۸ و ۱۹ی ئەم مانگەدا سەر له سانتیاگۆ دەدات، ئیتر منیش وەک ئەو هەموو خەلکە، که له سەرتاسەری وڵاتانی ئەورووپاوه هاتوون، هاتووم بۆئەوه‌ی له کاتی‌دراڵه‌که‌ی سانتیاگۆ گۆی له قسه و فەرمایشته ناینییه‌کانی پایا رابگرم. وا باشتره قسه‌کانی خۆم راست بکەم‌وه. ئا. پیتوسته هەر ئاوا به مەدام کارلۆس بلّیم. بە‌ئی. دوای ئەوه‌ش ئیتر یەکسەر ستاند و بۆرد و کەلوپه‌له‌کانی نیگارکیشان به یستم دادەم و دیمه دەرەوه، دەچمه بە‌ردهم کاتی‌دراڵه‌که: ستاند و بۆردەکم له‌وئ، له بە‌ردهم کاتی‌دراڵه‌که هەڵدەدەم و پۆرتزیت بۆ خەلک، بۆ تووریست و گه‌ریده‌کان دروست دەکەم. ئیتر له‌وئ، تا خۆز کەوتن، بە‌دهم پۆرتزیت دروستکردنەوه کات بە‌سەر دەبەم و چاوه‌ری دەکەم، بە‌شکو ئیتر له‌ناکا و ئینۆس بە‌رپکەوت به‌ویدا تپه‌ر ببیت و بمبین! دلّیام هەر سەر له‌وئ دەدات و دەبینم. خۆ ئەگەر ئەم ئیواره‌یه‌ش نه‌بینم، ئەوا شه‌و دیسان دەچمه‌وه بە‌رده‌رگا‌که‌یان، له‌ زه‌نگی دەرگا‌که‌یان دەدەمه‌وه. ناشی دیسان پیره‌نه‌که بیت دەرگا‌که‌م لێ بکاته‌وه! خۆ ئەگەر دیسان هەر له‌وئ نه‌بوو، ئەوا ئیتر بە‌دهم پیاسه‌کردنەوه دەچم هەرچی با‌ر و مه‌یخانه و دیسکۆتیک و مه‌یخانه هه‌یه، یه‌ک یه‌ک هه‌مووی ده‌گه‌ریم، چاوه‌ به‌ هه‌موویاندا ده‌گه‌ریم.. ئەمشه‌و، سه‌به‌ی، دوو سه‌به‌ی.. هەر ده‌گه‌ریم؛ تا ده‌یدۆزمه‌وه!

خه‌ریک بوو خۆشی و ئومێدپێکم به‌ دلّدا ده‌گه‌رایه‌وه. هه‌ل‌سامه‌وه سەر پین: به‌ نیازی ئەوه‌ی که له‌سەر‌تادا بچمه‌وه ماله‌وه و مەدام کارلۆس ببینم. له‌ دلّی خۆمدا گوتم:

- سانتیاگۆ چی ناهێلم. هەر ده‌بی ئینۆس بدۆزمه‌وه.

13

- ئەم خانووه.. شوومه.

لالۆ، پیاویکی ر‌دین ماش و برنجی؛ ئیواره درەنگ، له‌ مه‌یدانی بە‌ردهم کاتی‌دراڵه‌که به‌کرمان ناسی. من دانیشتیووم پۆرتزیت بۆ ئافره‌تێک دروست ده‌کرد؛ هات دا‌وای لیم کرد پۆرتزیتیک بۆ ئەویش دروست بکەم. بە‌دهم پۆرتزیت دروستکردنەوه کەوتینه قسه‌کردن و ورده ورده له‌وه ده‌چوو بتوانین له‌گه‌ل‌ به‌کتر ببینه برادره‌ر. له‌کۆتاییدا من ده‌سه‌قه‌ی پۆرتزیت‌که‌م لیتی نه‌سەند، ئەویش داخوایی لیم کرد که ئەم ئیواره‌یه‌ بباته‌ با‌رپێکی خۆشی سانتیاگۆ و ده‌عه‌تی ئەو بم! پیم خۆش بوو. چووم.

لالۆ ئادگارپێکی شپه‌وه‌ی هیندییه‌ سووره‌کانی هه‌بوو، به‌لام به‌ بنه‌چه (ئەنده‌لووسی) بوو. ده‌یگوت «دوکانیکی ئەنتیکفرۆشیم هه‌یه له‌لای خه‌سته‌خانه‌کۆنه‌که‌ی شار.

نه‌خشه‌ی جوگرافی و پۆستکارت و تابلۆی دیرین و وینه‌ی کۆن و شتی ئەنتیک... به هرزان ده‌کرم و به پارهیەکی باش ده‌یانفرۆشمه‌وه تووریست و پسپۆره‌کان».

- که‌واته، سه‌بارته به کاره‌که‌ت، ده‌بی سه‌فه‌ر و هاتوچۆ زۆر بکه‌ی؟

- به‌ئێ. ئەمسهر تا ئەوسه‌ری ئەوروپا بۆ کاره‌که‌ی خۆم ته‌ی ده‌که‌م. جاری وا هه‌یه وینه‌یه‌ک یان نه‌خشه‌یه‌کی جوگرافی که له فاتیه‌گان ده‌یکرم، له هه‌مان رۆژدا هه‌ر له ئەویش ده‌یفرۆشمه‌وه؛ هه‌ندێ جاریش پۆستکارتیه‌ک یان تابلۆیه‌کی کۆنی لویسی چوارده‌هه‌م له لشیبۆنه ده‌کرم، به پارهیەکی زۆر باش به شه‌یدایه‌کی ئەو پاشا فه‌ره‌رنسییه له رۆژدرام ده‌یفرۆشمه‌وه. ئیدی ئاوها... ده‌گه‌رێم.

- تووریست زۆر دینه سانتیագۆ؟

- خراب نییه.

- زۆرتر له‌وانه‌یه بۆ بیینی کاتیدراله‌که بین؟

- هه‌روه‌ها بۆ بیینی خه‌سته‌خانه شاهانه‌که‌ی ئیگاس و ئەو زانکۆیه‌ش که له سه‌ده‌ی شانزده‌هه‌مه‌وه لیته دروستکراوه. پاشان که‌ناره جوانه‌کانی ئەتله‌نتیک و ئیگۆ و لاکۆرۆنیاش لیته‌وه دوور نین.

- که‌ره‌سته‌ی ئەنتیک زۆرتر له‌کوێ په‌یدا ده‌که‌ی؟

- له هه‌موو شوێنتیک. به‌لام بۆ کرین و په‌یداکردن زۆرتر ده‌چمه پۆرتوگال و هۆله‌ندا. پیرۆ له ئەمستردام گه‌راومه‌ته‌وه.

- که‌ره‌سته‌ی ئەنتیک و کۆنیان زۆر لیته؟

- به‌ئێ، چونکه پۆرتوگالی و هۆله‌ندییه‌کان هه‌ر له کۆنه‌وه به دنیا‌دا زۆر گه‌راون. ئیستاش ناوماڵ و زانکۆ و ته‌نانته دوکانه توحفه‌فرۆشه‌کانیشیان ئەنتیکه‌خانه‌یه‌کن بۆ خۆیان.

من ئەو رۆحه سه‌رکیش و گه‌ریده‌بییه‌ی لالۆم خۆش ده‌ویست؛ به زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌که‌وه پیتم گوت:

- له کۆتاییشدا هه‌ر ده‌گه‌رێتته‌وه ئیته.

لالۆ، کلاویکی شیبۆی کلاوی ئیکینه‌گه‌کانی له‌سه‌ر بوو. له‌وه‌خته‌وه‌ی بیینی‌بووم و پیکه‌وه‌ بووین، ئەو کلاوی هه‌ر دانه‌که‌ندبوو. که ئەم قسه‌یه‌م کرد، یه‌کسه‌ر پیکه‌نی و کلاوه ئیکینه‌گیه‌که‌ی داگه‌ند، له‌سه‌ر میزه‌که‌ی به‌رده‌م خۆی دانا و گوتی:

- به‌ئێ. هه‌موو ئیواره‌یه‌ک دیم لیته، له‌م باره‌ تاریکه‌ سه‌ری خۆم گه‌رم ده‌که‌م.

بارپیکه‌ی جوانی خۆش بوو، له ژیره‌مینی‌کدا.

له‌و کاته‌ی لالۆ گارسۆنه‌که‌ی بانگ کرد و دووه‌م بوتله‌ شه‌رابی بۆ هه‌ردوو کمان داوا

کرد، من پیتشتر هه موو چیرۆکه کهم بۆ لالۆ گیترا بۆوه. لالۆ دیسان جه ختیبی له سه ر
قسه که ی خۆی کرده وه:

- ئەم خانووه، شوومه.. شووم!

ئنجا درێژه ی پیندا گوتی:

- به گوتی مامی خۆت ده که ی، جارێکی دیکه هه رگیز له زهنگی ئەو ده رگایه
ناده یته وه!

من وه ک مندالێک له دایکی خۆی بزر بووبی، سه رگه ردان، خه ریک بوو بگه ریم.
لالۆش به ئاوازیکی پر لاواندنه وه، نامۆژگاری ده کردم:

- ناوبانگی شوومیی ئەم خانووه نه ک هه ر ته نیا له گه ره کی ئیمه، به لکو له هه موو
سانتیاگو ئاشکرایه.

بێ ئەوه ی به وه ی، له لالۆم پرسی:

- تۆ چه ند ساله له م شاره ده ژیت؟

- په نجما و یه ک ساله. هه موو خه لکی ئیره چیرۆکی نه فسووناوی ئەم خانووه
ده زانن. ته نانه ت وای لی هاتوه که خه لک، کاتێ گه نجی وه کو تو دین و ده پرسن
«ئه ری فلان مال بۆ له وێ نین و فلان کهس له کو تیه؟» ئیتر وه لامیان ناده نه وه؛ چونکه
ده زانن ئیتر ئەو گه نجه خۆی له کو تیا ییدا ماندوو ده بیته و ده گه ریتته وه ئەو شوینه ی لیه
هاتوه.

له دلێ خۆمدا ده مگوت:

- به لام من له خۆمه وه نه هاتووم. قینۆس پیتی گوتووم بێم بۆ ئیره. په یوه ندیبی من به م
حه کا په ته وه چیه؟

- زۆر کهس واتنیده گه ن که ئەم خانووه نه جنده ی لی بیت، یان هیچ نه بی سبخری لی
کرا بی!

من کاتی خۆی که له هه له بجه مێرد مندال بووم، زۆر له م جوژه قسانه م له پر و
پیره ژنه کانی لای خۆمان بیستبوو که فلانه شوین نه جنده ی لیه و فیساره مال سبخری
لی کراوه؛ ئەمه یه کهم جار بوو - له وه ته ی له ئه وروپا بووم - ئەم جوژه قسانه
بیستمه وه؛ زۆرم له لا سه یر بوو!

- هه ندێ که سی دیکه ش پیتیان وایه که ئەم پیره ژنه - خۆی، سبخریا ی.

من واقم ورمابوو؛ بیرم ده کرده وه:

- سه یره!

لالۆ زۆر به بایه خه وه بۆ دل و عه قلم ده دووا:

- پیتم بلتخ، ئەمە چەندەمەین جارە تۆ دەچیتە بەردەرگای ئەو مائە؟
من فریای تیتگەیشتن لە قسەکانی لالۆ نەدەکەوتم، و تم:
- دوووەمەین جارە.
- خەلک دەلێن تەنیا لە سێبەمەین جاری لە دەرگاداندا رینگات دەدا بچیتە ژوورەووە.
- بۆ؟
- کە دەشچیتە ژوورەووە، ئیتر نایەیتەووە دەرەووە.
- نایەیتە دەرەووە؟
- خەلک وا دەلێن.
من سەرم سوپما بوو، نەمدەتوانی باوەر بەم قسانە بیتم:
- ئەمە خورافاتە. چۆن؟
لالۆ، ھەر لە سەرەتای ئەم باسەووە، ھەستم دەکرد دەیەوی ئامۆژگاریم بکا:
- من خۆم دیومە: نیوہشەوان، سەیسارک و دالتی برسی، پۆل پۆل ھاتوون، ماوہیەک
بەسەر خانووەکەدا سووراو نەتەووە، پاشان بە قیبرەقیبری سامناکی خۆیانەووە داہەزیونەتە
ناو ھەوشەکە؛ کە لاکی بۆگەنبووی ناو مائەکەیان ھەلگرتوووە و لە ئاسمانەووە فریپیان
داوہتەووە ناو ھەوشەکە!
- تۆ خۆت ئەمەت دیوہ؟
- بەلتی. من خۆم ئەمەم دیوہ.
- بە شەو؟
- بەلتی بە شەو. نیوہشەویک درەنگ لەم بارەووە ھەستا بووم و بەویدا تیتپەر بووم، بە
چاوی خۆم ئەمەم بینی.
- پۆلیس قەت نەچۆتە ئەم مائە و سۆراغی ئەم دیاردەییە بکا؟
- پۆلیس گالتەیان بەم قسانە دیت!
- بۆچی؟
- پۆلیس دەلێن «خورافاتە»!
- چۆن خورافاتە.
- باوەرناکەن؛ دەلێن خورافاتە.
- ھیچ قسەیان لە گەل ئەم پیرەژنە نەکردووہ؟
- کئی؟
- پۆلیس.

- با، چۆن! پۆلیس دەلتی: پیرەژنیتیکی بەستەزمانە و لە مائلی خۆی دانیشتوو...
 - من پێم گویتیت: «تفی لە من کرد». بە منی گوت: «جاریکی دیکە نەیهیتەو بەر
 ئەم دەرگایە».
- پۆلیس دەلتی: پیرەژنیتیکی بەستەزمانە و خەلک وازی لێ ناهینن. ئاوا وەکو تۆ
 و ئیستا...
 - من جیام، لالۆ... من جیام.
 - ئیستا تۆ بۆچی وازی لێ ناهیت؟
 - من بانگ کراوم. من کەسیک دەعوەتی ئەوتی کردووم و ناونیشانی ئەوتی پێ
 داوم.

لالۆ لاسمیلتی خۆی بادەدا و پێدەکەنی:

- هەموو ئەوانە لە دەرگای ئەو پیرەژنە دەدن؛ هەمان ئەم قسانە تۆ دەکەن.
 - پاشان من چ پەییوەندییەکم بەم پیرەژنەو هەیه؟
 - با!
 - چۆن؟
 - تۆ گەنجی. جگە لەمەش تۆ هونەرمنەدیت. پیاویکی دلناسک و عاشقیت..
 - یەعنی چی؟
 - یەعنی، وەکو پێم گوتی: دەلتین «ئەم پیرەژنە.. سیحربازە»، «دیتە خەونت».
 گەنج و هونەرمنەد و عاشقی وەکو تۆ، هەمیشە، ئاسانتر و زووتر دەکەوێتە داوی وەهم و
 سیحر و جوانییەو.
 لالۆ هەر دەتگوت کۆنە سیحرباز و جادووەریکە لەگەڵم دەدوێ، لێمی پرسی:
 - پێم بۆی: تۆ، هەمیشە دەکیشی؟
 - جار بە جار.

- تەنیا یک جاریش هەشیشەت کیشابیت بەسە بۆ ئەوێ توشی وەهمییک
 هاتبیت کە واتبێگەێ عاشق بووتە.

ئەم قسانە لالۆ، لەناکا، خستیمە گومانیتیکی قوولەو. وای لێکردم بە هەموو ئەو
 ساتە خۆشانەدا بچمەو کە لە پاریس، لەگەڵ فینۆس، لە دەعوەتەکە فیلپ و پاشان
 لە بارەکە مەیدانی مادلین بەیهکەو بەسەرمان برد! بەلام ماقولۆ نییە: چۆن دەکرێ
 ئەو ساتە خۆشە جوانانە خەیاڵ بن؟ چۆن دەکرێ ئەو نەرماییە گەرمەێ ران و
 بازووەکانی.. خەیاڵ بن؟ چۆن دەکرێ ئەو هەموو سەوزاییە رەنگینەێ چاوەکانی، کە لە
 کاتی جودابوونەو، تۆک تۆک بۆ من دەتکا.. تەنیا وەهمییک بن! ئەو هەموو قسە

خۆش و دلنه‌وازانه!

به خۆم گوت: پاشان ناوینشانه‌که‌ی، که ئیستاش، به دهستی خۆم نووسیم و له دهفته‌ره‌که‌مدا هیشتاش ماوه. ناگرئ. نه‌خیر.

لالۆ پرسى:

- بیر له چى ده‌که‌پته‌وه؟

گوتم: به‌عنى تۆ‌واى ده‌بینى که من به‌دهم‌ه‌شیشه‌کیشانه‌وه‌ئەو کچه‌م‌دی‌ی؟

- به‌دوورى نازانم.

- به‌لام من له‌هه‌موو ژبانمدا، هه‌چ ساتیکى ژبانم، هه‌ینده‌ی‌ئەو چەند ساتانه‌ی له‌گه‌ڵ قینۆس بووم، هه‌ستم به‌هه‌زى واقیع و جوانی واقیع نه‌کردوه.

لالۆ به‌زه‌رده‌خه‌ن‌یه‌ک، زۆر به‌دلنیا‌یه‌وه‌گوتى:

- هه‌موو هه‌شیشه‌کیشیک، دوواى خه‌وبه‌ین، یه‌کسه‌ر‌ئەم قسه‌یه‌ی تۆ ده‌کا.

به‌لالۆم گوت:

- باشه، ئەدى که‌واته‌ئەم پیره‌ژنه‌چۆن‌ناوى‌منى‌زانى؟ چۆن‌من‌ده‌ناسى؟

- له‌به‌رده‌م‌ده‌رگا‌که‌ناوى‌خۆتى‌هه‌ینا؟

- به‌ئى. وتى: «دارا... تۆى؟».

لالۆ به‌کسه‌ر‌وتى:

- ده‌بینى: ئەو پیره‌ژنه‌زۆر‌باش‌تۆى‌ناسیوه‌ته‌وه!

- مه‌به‌ستت‌چیه‌؟

لالۆ قه‌یریک‌بیده‌نگ‌ما، بیری‌ده‌کرده‌وه. پاشان‌کونج‌کۆلانه‌لیمی‌پرسى:

- تۆ‌له‌ژبانى‌خۆتدا‌هه‌چ‌ئەوت‌دیوه؛ ئەوت‌ناسیوه؟

- نه‌خیر. به‌لام‌راست‌یه‌که‌ی، من‌دوواتر‌بیرم‌لێ‌کرده‌وه: شپوه‌و‌ئادگارى‌ئەم

پیره‌ژنه‌زۆر‌له‌شپوه‌و‌ئادگارى‌قینۆس‌ده‌چى. ئەم‌پیره‌ژنه‌هه‌ر‌ده‌تکوت‌قینۆسه‌و‌پیر‌بووه!

لالۆ په‌نجە‌ی‌شایه‌قمانی‌به‌رز‌کرده‌وه‌و‌وه‌ک‌ئەوه‌ی‌نه‌یه‌یه‌کی‌دۆز‌بیتته‌وه:

- ئیستا‌تیگه‌بشتیت؟ ئەم‌پیره‌ژنه‌هاتۆته‌خه‌وت‌و‌خۆی‌له‌شپوه‌ی‌قینۆسدا‌به‌تۆ

پیشان‌داوه.

من‌خه‌ریک‌بوو‌میشکم‌را‌ده‌وه‌ستا، به‌لالۆم‌گوت:

- خه‌ونى‌چى؟

- ئەم‌پیره‌ژنه‌.. سی‌حرا‌زه‌و‌ده‌یه‌وى‌لۆژیک‌یکى‌ژبان‌له‌ئاوه‌وو‌بکاته‌وه‌و

نهيتييه کي خوٽ پي بلتي.

- نهيتي چي؟

- نهيتييه ک که ٺو له ژياني خوٽدا نازارتي کي زوري به دهه ستيه وه چه شتووه.

له دلي خوٽدا گوتم: «لالو که ٺم همموه دنيايه گهراوه، تو بلتي له دنياي سيحر و سيحربا زيشدا شارهزا بيت!». لالو گوتي:

- ٺم پيره ٺنه جادو و گره دهيه وي پيت بسه ليني که ٺمه يه چاره نووسي گه نجي تي:
پير دهبي. دهيه وي پيت بسه ليني که ٺمه يه چاره نووسي جواني: ناشيرين دهبي..
به سه رده جي.

پاشان گوتي: دهيه وي وات لي بکا باوه ر به وه بهيتي که واقيعي جواني و ٺاسوودهي تنيا وه همي که.

- به لام من فينوسم له باوهش گرت، ماچم کرد. قسم له گه لي ده کرد. زياتر له هه ٺده
سه عات پي که وه بوين...

- ته واو. ته واو. ته واو بوو... ناگه رپته وه. ٺو ٺاسووده ييه ناگه رپته وه؛ ٺو
جوانييه نايه ته وه دست.

من ده مويست ٺو ساتانه ي له گه ل فينوس به سه رم برديوون، بو لالو زندويان پيشان
بدهم:

- به لام فينوس به ليني پيدام که يه کتر بسينينه وه، دهعه تي ٺيره ي کردم. به
هه مسوي، دوو هه فته يهک نابي. له پارس به ليني ٺوه ي پيدام که ٺه گه ر بيتمه
سانتياگو؛ پي که وه بژين...

لالو کونجکولانه ديسان ليمي پرسى:

- ٺمه ٺو شه وه بوو که هه شيشه ت کيشابوو؟

- ٺنجا هه شيشه کيشان په يوهندي به مه وه چييه؟

- با.

- چييه؟

- تو خونت ديوه.

من له نيگه راني و شله ژاني خوٽدا به لالوم گوت:

- تو ده لتي سه ر خو شيت، لالو!

- بوچي؟

- من پيت ده ليم: من فينوسم له باوهش گرت، ماچم کرد، قسم له گه لي ده کرد..
زياتر له هه ٺده سه عات پي که وه بوين...

فەرھاد پیربال

- ھەموو ئەو ساتە خۆشانەى باسى دەكەى كە لەگەڵ فینۆس بەسەرت بردوون؛ لەناو و ھەمیتكدا بووى. بە و ھەم و خەىيال ئەو ساتە خۆشانەى خۆتت بەسەر بردوو. لەكاتى ھەشیشەكیشانەكەدا خەونت دیو.ە.

- یەغنى فینۆس و ھەمە.

- بەلئى، فینۆس و ھەمیتكە و ھیچى تر.

- ئەگەر و ھەم بىت، ئەم پیرەژنە چۆن دەزانى كە پەيوەندىبەك لەنێوان من و فینۆسدا ھەبوو؟ منى چۆن ناسیبەو؟ ناوى منى چۆن دەزانى؟

لالۆ گوتى:

- ئەدى ئەگەر و ھەم نەبىت، كوانى فینۆس؟ ئەم پیرەژنە بۆچى نەيھىشت كە تۆ فینۆس بىبىنەتو؟

پاستىبەكەى، منبىش دەموىست و ھەلامىك بۆ ئەم پرسىارانە بدۆزمەو. گوتم:

- ئەم پیرەژنە لەوانەى پى ناخۆش بىت كە من بىبىنم، يان لەوانەى ھەىرە بكات.

لەو دەمەدا لالۆ قاقاىەكى زۆر سەيرى لى ھەستا. ئەمە يەكەمىن جار بو لە ژياندا بىنم پىباوىكى بەناوسالەكەوتو بەم شىوہەى پى بكەنى. لالۆ، لەنێوان پىكەنەى كەى خۆى و پىكى شەرابەكەى دەستى، پىچر پىچر، دەوىست بلنى:

- چ. ن؟

بارەكە ھىندە پر غەوگا و ئاپوورە بوو، كەس ئاورى بۆ پىكەنەى كەى لالۆ نەداپەو؛ بەلام لەگەڵ ئەمەش من دەموىست مەبەستى خۆم بەشىوہەى كى باشتەر بۆ لالۆ روون بكەمەو. لەناو دوودلیدا گوتم:

- لەوانەى ئەم پیرەژنە داىكى بىت، يان خوشكى گەورەى بىت. يان داپىرى! چوزانم. ھەر چۆنىك بىت، دەبى فینۆس خۆى لەم ماوہەدا باسى منى بۆ ئەو كرىبى. چونكە، تۆ سەىر كە؛ ئەگەر پەيوەندىبەك لەنێوان ئەم پیرەژنە و فینۆسدا نەبى، ئەو پیرەژنە چۆن ناوى من دەزانى؟ چۆن من دەناسى؟

لالۆ فرمىتسىكى پىكەنەى درىژخاىەنەكەى خۆى سربىوہە، تەباى ھاورىبەك كە سالانىكى زۆر دلسوژى بەكتر بىن، گوتى:

- ھاورپى ئازىزم؛ من قسەى خۆم كرى. تەواو.

ئىجا وىستى كلىل لە قسەكانى خۆى بدا، گوتى:

- شتىكى دىكەش ھەىە.

وتم: چىبە؟

لالۆ گوتى:

- پیرهژن خودی قینۆسه و پیر بووه...

- تو شیتتم دهکە! یه عینی چی؟

لالۆ گوتی:

- یه عینی: جوانی و ئاسوودەیی و گەنجیتهی هەرگیز هەتا سەر نامبێننەوه؛
له ناو ده چن...

14

له سەر سیسه مه کهم، ور و کاسی دووای خواردنه وه یه که زۆر - که هەرگیز ناو ها پیتی
پانهاته بووم -، مهست و ماندووی دووای جگه ره یه که خهستی هه شیشه؛ له سەر پشتم
پاکشا بووم، به بی ئومیدییه وه ته ماشای نوقته یه که یچووکى بنمیچه کهم ده کرد.
له ناکاو، له و دیو دیواری ژووره که مه وه، گوتم له چریه چرییک بوو که هەر ده تگوت
له ته نیشتمه وه قسه ده کهن:

- چاو ت لیبه؟ دهنگی نه ما!

ئمه دهنگی مه دام کارلۆس بوو، که له هه مان نهۆمی ژووره که ی مندا ده ژیا؛ به
(مه دام تاردیۆ)ی دراوسێکه یانی ده گوت:

- ماوه یه که پیتش ئیستا ده گریا. لالانه وه ی رۆژه ریبه که ده رۆشت.

من به بیرم نه ده هاته وه ئاخۆ که ی بوو له باری (بوورگۆس) له لای لالۆی تاقه
هاورپتمه وه گه رابوومه وه ژووره که ی خۆم. نه مده زانی چه ندی مانگه. نه مده زانی چه ند
شه ممه یه. نه مده زانی کاتژمێر چه نده. نه شمده زانی که ی بووه گریاوم؛ به لام ئه وه م به باشی
به بیر ده هاته وه که خه لک «گه و ره و گچکه ی خه لکی سانتیاگو» به چه پله و هوتاف و
خۆشه و یستیه کی زۆره وه پایان به ری ده کرد.

- سێ چوار رۆژتیکه نه هاتۆته ده ره وه.

ئمه دهنگی مه دام کارلۆس بوو.

- یه عینی هەر نه هاتۆته ده ره وه؟

ئمه دهنگی مه دام تاردیۆ بوو.

- خۆی له کونی ژووره وه ناوه و نایه ته ده ره وه. قهت نه مدیوه بێته ده ره وه.

- له ده رگات نه داوه.

- بی فایده یه.

- چۆن؟

- ته نیا یه که جار؛ به ستر پیری بوو.

- گوتی چی؟

- سه‌ری له ده‌رگاکه هینا ده‌روهه و چل و پینج هه‌زار په‌سینتی دامی و گوتی: «بۆ مانگیکی تر لیتره ده‌مینمه‌وه. ئەمه‌ش کرێی ژووره‌که».

- دایناوه هه‌ر لیتره بژی؟

- ئەمه‌ی گوت و ده‌رگاکه‌ی له‌سه‌ر خۆی داخسته‌وه. نازانم.

به‌بیرم ده‌هاته‌وه، راسته: رۆژیک من وام به مه‌دام کارلۆس گوت.

- رۆژیک جاسوسی‌کم له‌سه‌ری دانا.

مه‌دام کارلۆس وای گوت.

- ئی!

- کورپه‌ پارچه‌که‌ی مه‌دام لۆره‌نس، ژیری‌می؛ پیم گوت: «ژیری‌می؛ ئەم پیاوه‌ بۆ هه‌ر چی شوپینیک رۆیشت و هه‌ر چی شتیکی کرد، بۆمی بگی‌روه!».

- ئی؟

- ژیری‌می هاته‌وه گوتی: هیچی نه‌کرد. پینکه‌نیم، گوتم: چۆن ژیری‌می؟ گوتی: که له مال‌ ده‌رچوو ده‌روهه، به‌دووایدا رۆیشتم؛ چوو ستان‌د و بۆرده‌که‌ی له به‌رده‌م کاتی‌درا له‌که دانا. تا ئیواره دره‌نگ هه‌ر له‌وێ مایه‌وه. هه‌ر خه‌لک ده‌هاتن و پۆرتی‌تی بۆ ده‌کردن. پاشانی‌ش که دنیا مه‌یله‌وتاریک داها، ستان‌د و بۆرده‌که‌ی پینچایه‌وه و به به‌رده‌م که‌نسه‌ی سانت ژاکه‌وه چوو به‌ریک له شه‌قامی (پۆنتی فیدرا)، باره‌که ناوی (بوورگۆس) بوو. لیم پرسی گوتم: ژیری‌می، که‌سی له‌گه‌ل نه‌بوو؟ ژیری‌می گوتی: نه‌خیر، به‌لام له‌ناو باره‌که، له‌گه‌ل پیاویکی ر‌دین ماش و برنجی کلاو به‌سه‌ر دانیش‌ت، ده‌ستیان کرده شه‌راب خواردنه‌وه.

«ژیری‌می» راستی بۆ مه‌دام کارلۆس گیتراوه‌ته‌وه: چه‌ندین شه‌و بوو، ته‌نانه‌ت دوینی و پینچ، خووم به‌م باره‌وه گرتی‌وو؛ هه‌موو شه‌ویک، هه‌ر له کاتژمیر نۆی شه‌وه‌وه، کاتی له‌ گه‌ران به‌ دوای فینۆسدا ماندوو و بیه‌ووده و دل‌سارد ده‌بووم، ده‌چوومه‌ ئەو باره‌؛ به‌ده‌م خواردنه‌وه‌ی چه‌ند پینکیکی (مارتینی) و جار‌جار شه‌شیشه کیشانه‌وه له‌گه‌ل لالۆ داده‌نیشتم، تا کاتژمیر به‌ک و دووی شه‌و؛ پاشانی‌ش ئیتر هه‌ل‌ده‌ستام، ته‌نیا، بی‌نۆمید، بیتکه‌س، ده‌گه‌رامه‌وه ژووره‌که‌م.

به‌بیرم دئ، دووایین جاری لالۆم بینی، لالۆ پینی گوتم:

- دارا؛ هاو‌ری‌به‌کی خۆم، که پیاویکی خه‌لکی گه‌ره‌که‌که‌یه، ته‌مه‌نی شه‌ست سالی‌ک ده‌بی، ده‌یگوت: «ده‌لین: گۆرستانیکی بچکۆله له‌ناو مالتی ئەم پیره‌ژنه هه‌یه. هه‌ر گۆرپیکی ئەو گۆرستانه‌ داریکی عه‌نتی‌که‌ی له‌سه‌ر شین بووه. هه‌ر داریکیش جۆره میوه‌یه‌کی سه‌یری پێوه‌یه». ده‌یگوت: «ده‌لین: هه‌ر که‌سیک ئە‌گه‌ر بچیته‌ ناو ئەم ماله‌

و له و میوانه بخوا، په کسه شیت دبی. هه میوډیه کیش له و میوانه، جوړه شیتیه کی
تابیه تی هه یه.»

به لالۆم گوت: هه موو ئه م شتانه خورافات و قسه ی خه لکن.

لالۆ به تانووته وه گوتی:

- به لئی؛ بوئوه دروستکراون که هونه رمه ند و گه نجی عاشقی وهک تو چیتر توخنی
«جوانی» نه که ون. وا نییه؟

لالۆ که هه همیشه دهیویست ناموژگاریم بکا. پیتم گوت:

- هه چوئیک بی، سوپاست ده که م، لالۆ. تو هه همیشه ده ته وی ناموژگاریم بکه بیت و
دلنیاشم تو ده ته وی من به خته ودر بم؛ به لام من پیتم وا نییه ئه و فینوسه ی من و فینوسه ی
پیره ژن دوو فینوسه ی جیا بن. ته نیا یهک فینوس هه به.

- کام فینوس؟

- ئه و فینوسه ی من به دوو ایدا ده گه ریم.

- لالۆ که هه همیشه به ئاواز و متمانه ی سیحربازیک قسه ی ده کرد، گوتی:

- ئه گه ر ئه م قسه یه ی تو چه و تیش بیت، با بلیم: راسته، قبولمه؛ به لام تو
هه رگیز او هه رگیز ئه م فینوسه ت نادوزیته وه.

- بوچی؟

- چونکه تو ناتوانی به فینوس بگه ی.

- ئه ی؟

- دروستی بکه!

به گازانده وه به لالۆم گوت:

- تو هه همیشه تانووتم لیده ده دیت که من ته نیا به وه هم ده توانم بگه مه فینوس.

- نه خیر، من مه به ستم ئه و بیه که تو هونه رمه ندیت. ته نیاش هونه رمه ند ده توانی
«فینوس» دروست بکات. دروستی بکه! تو ناتوانی به فینوس بگه ییت و بیکه یته هی
خوت؛ تو ته نیا ده توانی دروستی بگه ی!

لالۆ پیکی شه رابه سوورده کی به دلخوشییه وه هه لدا:

- من ئه م ماوډیه له گه ل تو بوومه فه یله سووف هیته دی باسی ئه م مه سه له یه بکه م.
من نیستتا زور باش ده تناسم: کوری خووم؛ ئه وه ی تو به دوو ایدا ده گه ری، ته نیا
جوانییه، جوانییه کی هونه رمه ندانه یه. تو که هونه رمه ندیت تو خوت ئه و جوانییه
دروست بکه!

- «ناتوانم. ناتوانم». یهک به دهنگی خو ی هاواری ده کرد «ناتوانم. ناتوانم.

ناتوانم».

دهنگی مه‌دام کارلۆس بوو، بۆ مه‌دام تاردیۆی باس ده‌کرد.

- ناتوانم چی؟

دهنگی مه‌دام تاردیۆ بوو له مه‌دام کارلۆسی پرسی.

- ده‌یگوت: «ناتوانم وینه‌ی جوانی بکیشم. ناتوانم وینه‌ی جوانی بکیشم»؛ «به‌دهم گریانوه ههر هاواری ده‌کرد».

مه‌دام کارلۆس راستی ده‌کرد: من ئه‌و ماوه‌یه، پینچ شه‌ش رۆژتیک بوو خۆم له ژووره‌وه نابوو، نه‌ده‌چوومه ده‌روه‌وه: ته‌نیا ره‌سم ده‌کرد. ده‌مویست ره‌سمی قینۆس بکه‌م، ده‌مویست ره‌سمی ئه‌و قینۆسه بکه‌م که منی له پارێسه‌وه هینابووه سانتیاگو و لالۆ پیتی ده‌گوتم «ته‌نیا وه‌همیکی خۆته و هیچی تر»، ئه‌و قینۆسه‌ی که هه‌ستم ده‌کرد له مندالێیه‌وه ده‌ناسم و خۆشیم ویستوه. ره‌سم ده‌کرد و ده‌مدراندن. ره‌سم ده‌کرد و ده‌مدراندن. هیچ نیگارێک له‌و نیگار و تابلۆیانهم ته‌نانه‌ت ملیمه‌ترتیکیش ئه‌و جوانییه‌ مه‌زنه‌یان پیشان نه‌ده‌دا که له‌ خه‌یالی خۆمدا هه‌بوو. من چه‌ندی ده‌مکرد و ده‌مکرد، نه‌مه‌ده‌توانی ئه‌و جوانییه‌ ده‌ربهرم که ده‌مه‌ویست. هه‌ستم ده‌کرد ته‌نانه‌ت نیگارکیشان و هونه‌ره‌که‌شم ههر فریام ناکه‌ون. کاتی فلچه و ستانده‌که‌م به‌جی ده‌هیشت و تابلۆکانم هه‌پروون به‌ هه‌پروون ده‌کرد، ئیتر تا سێباره‌ی نیوه‌شه‌وان له‌ باری بوورگۆس یان له‌ قاوه‌خانه و شه‌قامه‌کانی سانتیاگو ده‌مامه‌وه؛ پاشان سه‌رله‌نوێ ده‌گه‌رامه‌وه مال و دیسان ده‌که‌وتمه سه‌ر نیگارکیشان، تا ئه‌وکاته‌ی که ئیتر دیسان برستم لێ ده‌پرا و به‌ ته‌واوی شل و کوت ده‌بووم؛ پاشان دیسان ده‌مدراندن و سه‌ر له‌نوێ ده‌ستم پێ ده‌کرده‌وه. به‌ ته‌واوه‌تی وه‌ک شیتم لێ هاتبوو. به‌ ره‌سم‌کردنیش نه‌بووایه هه‌رگیز خه‌وم لێ نه‌ده‌که‌وت. تاقه سه‌بووری و ئومێدیکیشم، که هه‌میشه ئۆقره‌یه‌کی پێ ده‌به‌خشیم و سیچه‌نی پێ ده‌گرتم: ته‌نیا نیگارکیشان بوو، نیگارکیشان و به‌س؛ که ئه‌ویش له‌ دراندن و سه‌رله‌نوێ ده‌ستپێکردنه‌وه‌یه‌کی دیکه زیاتر، هیچ ناکامیکی دیکه‌ی نه‌بوو.

- نیوه‌شه‌وتیک به‌ هاوار هاوار و گریانی، له‌ خه‌و راجله‌کیم. چووم له‌ نه‌جهره‌که‌ی ئه‌ودیه‌وه، به‌دزییه‌وه ته‌ماشایه‌کیم کرد، گوتم بزانه‌م ئه‌و هاوار هاواری له‌ چیه‌ و چی ده‌کات؟.. له‌ناکا، چی ببینم؟

مه‌دام کارلۆس بۆ مه‌دام تاردیۆی ده‌گێرایه‌وه.

- چی ده‌کرد؟

- ئه‌وکاته‌ی من گه‌بیشتمه به‌ر په‌نجهره‌که‌ی، دیتیم یه‌کسه‌ر سه‌تلیکی پر له‌ بۆیه‌ی سووری، به‌ ههر دوو ده‌ستی خۆی هه‌لگرت و کردی به‌ سه‌روگێلاکی خۆیدا.. پاشان سه‌تلیکی دیکه‌ی زه‌رد و سه‌تلیکی دیکه‌ی شین.. ههر هاواریشی ده‌کرد «من ناتوانم،

من ناتوانم، من ناتوانم». ئنجا لەکو تا بیدا چوو بەر ئاوی ئەمی ژوورەکی خۆی و، لەسەر یەک چۆک ھەرەسی ھینا، سەر و قژی خۆی دەرنیسیو و دەیکیشا بە سەری خۆیدا. دەگریا. گالتهی بە خۆی دەکرد. بە دەم چەمۆلە لەخۆ گرتنەو بەیە ژاوەکانی سەر لەشی خۆی لە خۆی ھەل دەسوو. خۆی پەسم دەکرد.

مەدام کارلۆس راستی دەکرد. من پێم سەیر بوو: ئەو ژنە چۆن تاقەتی ھەبوو لەو ھەموو ساتە جۆراو جۆرانە و بەم ھەموو وردبیینییەو خۆی لە من مات بدا!

- شەویکی دیکە دیسان بە دەنگی گریانیکی لەناکاو ھەستامەو. زەندەقم چوو.

- بەستەزمانە خەونی دیو. کوێرای دایکت دایە؛ غەریبە؛ بە دەم خەونەو ھاواری کردوو.

دەنگی مەدام تاردیۆ بوو؛ دیار بوو بەزەیی پێمدا دەھاتەو.

من ئەو شەو، بە بیرمە: خەونم نەدیوو، بە پێچەوانەو لەو کاتەدا لە گەرمە ی ھوشیاری و ھەستپێکردندا بووم؛ بەلام لە گەرمە نا ئومیدی و ھەستی بێ توانایی خۆمدا تووشی فیگاربیەکی کوشندە ماتم! قوماشی تابلۆکەم، بە چرنووک، بە ددان، بە گاز، بە چەقۆ. جیڕ بە جیڕ کرد و ھاوارم دەکرد: چونکە دیسان بینیم ئەو تابلۆیە ی کردوو مە ھەرگیز نەیتوانیو تەعبیر لەو جوانییە مەزن و پایەدارە ناو خەیاڵی خۆم بکات؛ تەنانەت سانتیمە ترێکیش جوانیی ئەو قینۆسە ی دەرنەپریوو کە من دیوووم.

ھەر چۆنێک بێ، سەرەرای ھەموو ئەمانەش، لەو کاتانەدا، باوەر و خواستی ھونرمەندانەم ھیندە بە ھیز بوو؛ واتێدەگەیشتم ئەگەر خودی قینۆس لە سانتیاگو نەشبینمەو، بەلام لەناکامدا ھەر دەتوانم تابلۆیەکی ئەوتۆ دروست بکەم کە جوانیی قینۆس بەرجەستە بکات. ئەم باوەر و متمانە بە دلای خۆش دەکردم و سەبووری دەدایەو.

- ئەگەر ئاوا ھەر پیاوێک شیت دەبێ.

- من شەویکی بینیم.

ئەمە دەنگی مەدام تاردیۆ بوو، درێژە یی دا:

- من لەناو دەرگای خۆمان بووم: کاتێ دەرگاکە ی کردوو، بە بەردەم شوقەکی ێمەدا تێپەر بوو، بەسەر قالدەرمەکاندا سەرکەوت: ھیندە سەرخۆش بوو، قاچەکانی زەویی نەدەگرت. پیاویکی کۆک و جوانیشە؛ دەزانی؟

- پیاویکی کە شخەییە. بەلێ.

ئێوارەیک لالۆ گوتی: وەرە ناو لە پیت بخوێنمەو!

گوتم: دە.

لالۆ تەماشای ناو لە پێ منی دەکرد، گوتی:

- ئیستا چیت دهوئ؟!

پیرهژن، گۆچانه سووره خواره‌که‌ی رووه و سنگم، به‌دهم گریانه‌وه، ههر ده‌یقیژاند:

- دووای ئه‌و هه‌موو ساله، ده‌ته‌وئ هه‌شتا ههر چاره‌ریت بکا؟!

ئه‌م قسانه‌ی پیرهژن، له هه‌موو جارێکی بیه‌رک‌دنه‌وه‌ی پێش‌سووم زیاتر دلێ رنه‌ک ده‌دام؛ خه‌ریک بوو عه‌قلی له‌ده‌ست ده‌دام. ورده ورده ده‌گه‌بێشتمه ئه‌و باوه‌ره‌ی که به خۆم بلێم:

- لالۆ راست ده‌کا: پیرهژن خودی قینۆسه و پیر بووه..

لالۆ ده‌یگوت:

- چونکه جوانی و ئاسووده‌یی و گه‌نجی‌تی هه‌رگیز هه‌تا سه‌ر نام‌نێینه‌وه؛ له‌ناوده‌چن...

15

- ئنجا به‌راستی ئه‌مه سه‌یر نییه؟

ئه‌مه ده‌نگی مه‌دام تاردیۆ بوو.

- چی؟

- تۆ له پارێسه‌وه بێیت سو‌راغی کچیک بکه‌یت که حه‌فتا سال پێش ئه‌مرۆ مالمیان له‌لای که‌نێسه‌که‌ی سانت ژاک بووبیت!؟ ئه‌مه شیتی نیه؟ ئه‌مه یه‌عنی چی؟ وه‌لا مه‌دام سیمۆن هه‌قیه‌تی که ده‌لێ: ئه‌م کرێجیه تازیه‌ت شیته.

من له ماوه‌ی ئه‌و چهند رۆژه‌دا، له‌نیوان به‌رداشی قسه‌کانی لالۆ و قسه‌کانی ئه‌م ژنانه و قسه‌ی خه‌لکی تر، هه‌روه‌ها له‌ناو ئه‌و گێژاوه‌ی نیوان وه‌م و واقیعه‌دا که تیبیدا بووم؛ ورده ورده هه‌ستم به شتیک ده‌کرد که له ده‌ماغ و مێشک‌دا تیک ده‌چوو. هه‌ستم به «که‌میک شیتبون» ده‌کرد.

لالۆ ئه‌و شه‌وه پتی گوت:

- کوری خۆم، به‌گوتی من بکه! واز له‌م عه‌شقه وه‌همییه‌ت بینه!

من نه‌مه‌دته‌وانی جوانیی قینۆس، به‌لێنی قینۆس، ئه‌و هه‌موو میه‌ره‌بانانی و خۆشه‌ویسته‌یه‌ی که من بینه‌بووم له‌بیر خۆمیان به‌مه‌وه. دل‌م توند ببوو. حه‌زم ده‌کرد وه‌ک مندالیک بگرم و بلێم:

- ناتوانم.

لالۆ هه‌ندیک لیم تووره بوو:

- که‌واته پۆلیس نا‌هه‌قی نییه که ده‌لێ: خه‌لک خۆی واز له‌م ماله و له‌م پیره‌ژنه

ناهيڻي!

- به لآم من، سه بره؛ لالو، ناو نيشانيم پيڻه... ناو نيشان.
- ڪي پيڻي داوي؟ ڪي توڙي تووشى ٺم شوڻه نفره تليڪراوه ڪردووه؟ ٺوه ڪيڻه توڙي روهانهي ٺم چلپاوه ره شه ڪردووه؟
- فريشته به ڪه..
- لالو ڊيسان تووره، گوتي:
- نه خير.. ٺهه ٺهه نيڪه!
- من لهو دمه دا دلڻم له هه موو ڪا ٽيڪ غه مگينتر، گوتم:
- ٺهه گهر فريشته بيت يان ٺهه ٺهه من، لالو؛ ته نيا ٺهه ده تواني ٺيانم ناسووده و روڄم رزگار و دنيا م بکا ته وه..
- هه ستم ڪرد لالو ده بوست وه ڪ باو ڪيڪ قسم له گهل بڪات:
- ڪوري خوڻم، تو ٺهه سلڻه خه لڪي روڙهه لائيت.. پيڻم نالڻي چي توڙي گه ياندو ته ٺهه بني دنيا به؟ ٺهه ٺهه وورو پايه، روڙهه ڪم.
- هه ستم ده ڪرد لالو باسي ڦينوس يان پيره ٺهه ڪم بڙ ده ڪات:
- ٺهه ٺهه وورو پايه هه زاري وه ڪ توڙي قووت داوه! ٺهه شوڻه نفره تليڪراوه شيتت ده ڪا؛ ده ٽڪوڙي. وازي لڻ بيتنه و بگه رتوه ولاتي خوٽ!
- گوتم: ٺهه مالڻه! مالي ٺهه پيره ٺهه! مالي ڦينوس! شيتي ڪردم!
- لالو گوتي:
- مالي ڦينوسي چي و مالي پيره ٺهه چي، ڪورم؟ ٺهه ٺهه وورو پايه! توچ ڪارت به نه پيڻي و سحر و خه رابا ته ڪاني ٺيره وه هه به؟ ٺهه ٺهه وورو پايه!
- ٺهه ٺهه ناو نيشاني ٺيره پي داوم، خوڻي دهوڻم، به لڻي داومه تي...
- ٺهه ٺهه وورو پايه، ڪورم...
- (ٺيره ٺهه وورو پايه. چلپاوه. درويه. وهههه. ٺيره ته نيا وهه ميڪه). وه ڪ پلنگيڪ له ٺوور يڪدا به ستر ابيته وه و هاوار بکا، ناوا يه ڪ به دهنگي خوڻي هاواري ده ڪرد. ٺيتر شيتت بوون له وه زياتر چيبي تري دهوي، مه دام ڪارلوس!؛
- دهنگي مه دام ڪارلوس بو، به مه دام تارڊيوڙي ده گوت.
- جنبيو به ٺهه وورو پايه ده دا؟
- روڙ له دوواي روڙ زياتر عه قل و هه ستي خوڻي له ده ست ده دا. من وا هه ست ده ڪم.
- به تايه تي له م دوو روڙهه دوواييدا هيج رهن تاريڪي به رهن تاري مروڙيڪي ناسايي

فهره‌اد پیربال

ناچی. ده‌ترسم له‌کوژتاییدا شیت بی. چهن‌دیش خومی لی مات دده‌دم، قه‌ت نه‌شم‌دیوه بیته‌ده‌روه. نازانم چ وه‌ختیک ده‌چیتته‌ده‌روه!

گوژیم هه‌ل‌خستبوو بزائم مه‌دام تاردیو چی وه‌لام دده‌اته‌وه. هیچی نه‌وت. ئنجا مه‌دام کارلوس گوتی:

- من یه‌که‌م رۆژ کاتی له‌ ویستگه‌ی شه‌مه‌نده‌فه‌رده‌که‌ بینیم و کلیلی ژووره‌که‌م دایه، ئاوها نه‌بوو: پیاویکی زۆر هیمن و ماقوول دیار بوو.

- منیش وا هه‌ست ده‌که‌م. ته‌نیا له‌م هه‌فته‌یه‌ی دوواییدا وای به‌سه‌ر هاتوو.

- داینا‌بوو هه‌ر شه‌ویک و دوو شه‌و لیره‌ بیتیته‌وه، ها؟

- ناخر، پاش نیو‌رۆی رۆژی دوو‌دم ته‌له‌فۆنی بو‌کردم. وتی: «مه‌دام کارلوس، دوو سێ شه‌وی دیکه‌ش هه‌ر لای ئیوه‌ ده‌مینمه‌وه. وتم: باشه، ته‌له‌فۆنه‌که‌ی داخست، سێ چوار سه‌عاتی پێ چوو، دیتم ئه‌م‌جاره‌یان هاته‌ ماله‌وه، یه‌کسه‌ر بێ سێ و دوو خۆی کرده‌ ژووره‌وه، وتی: «ببورو مه‌دام کارلوس، پرسسیاریکم هه‌یه». من شله‌ژام، به‌حه‌په‌ساوییه‌وه سه‌یریم ده‌کرد، ره‌نگی وه‌ک په‌لکه‌ پیاز زه‌رد هه‌لگه‌رابوو، زۆر نا‌تارام و ماندوو دیار بوو، وتم: «فه‌رموو، خیره‌!؟». ده‌فته‌ریکی چکۆلانه‌ی، به‌ په‌له‌پرووزی له‌ باخه‌لی خۆی ده‌ره‌ینا و لاپه‌رده‌کی عه‌نتیکه‌ی له‌ناو ده‌فته‌ره‌که‌ی خۆیدا بو‌م کرده‌وه پێی نیشان دام. لاپه‌ره‌که‌ نازانم به‌ چ زمانیک نووسرابوو! ئه‌و پیاره‌ فه‌ره‌نسی نییه، تو‌ده‌زانی؟

- به‌راست؟

- فه‌ره‌نسی نییه! نه‌ء.

- به‌ قسه‌ی خۆی، به‌ منی ده‌گوت که له‌ پارسه‌وه هاتوو.

- درۆ ده‌کا، له‌ پارسه‌وه نه‌هاتوو، له‌ ولاتیکی دیکه‌وه هاتوو.

- چۆن ده‌زانی؟

- خه‌ت و نووسینه‌که‌ی، خه‌ت و نووسینه‌ی فه‌ره‌نسی نه‌بوو. نازانم چ خه‌تیک بوو؟ له‌ خه‌تی عاره‌بی ده‌چوو.

- له‌وانه‌یه عاره‌ب بێ.

- نه‌ء، سه‌ر و سه‌کو‌تی به‌ عاره‌بان ناچی. ئیدی ئه‌و لاپه‌ره‌ عه‌نتیکه‌یه‌ی خسته‌ به‌رده‌م. په‌نجه‌ی خسته‌ سه‌ر ناو‌نیشانی‌ک که ته‌نیا هه‌ر ئه‌و به‌ لاتی‌نی نووسرابوو، ئه‌ویش به‌ خه‌تیک شیره‌ پشیل‌ه‌ی زۆر ناخۆش، زۆر به‌ زه‌حمه‌ت بو‌م ده‌خویندرا‌یه‌وه.

- ناو‌نیشانی کێ بوو؟

- منیش نازانم. پێم ده‌لی: ئه‌م ناو‌نیشانه‌ پێ نازانی؟ منیش له‌ ناو‌نیشانه‌که‌ ورد بوومه‌وه (شه‌قامی په‌رده‌یس. خانووی ژماره‌ ۹). پێم وت «پێ نازانم، به‌لام راوه‌سته،

فهره‌اد پیربال

- ژووره‌که‌ی پر کردووه له بۆرد و ستاند و پاستیل و پدنگ و کارتۆن و قوماش و زه‌یت و تابلۆی پارچه پارچه کراو. عه‌ینه‌ن ژووری شیتانه.
- به‌لام درۆ ده‌کا: بۆ پۆرتریټ و پاره په‌یداکردن نه‌هاتووه بۆ ئێره، ههر بۆ ئه‌و کچه هاتووه. عاشقه.
- مه‌دام کارلۆس ئه‌مه‌ی گوت.
- پاشان گویم له مه‌دام تاردیۆ بوو، گوتی:
- مه‌دام کارلۆس، من پیم وابی: هونه‌رمه‌ند و نیگارکیش و ئه‌م جۆره پیاوانه.. هه‌موویان هه‌روا شیت و پیتن.
- ئه‌و رۆژه ده‌یگوت: شه‌و له با‌ری کۆلۆمبیه‌کاندا جانتای پاره‌یان لێ دزیوم.
- به‌راست!
- به‌لێ. ده‌یگوت (٤٠٠٠) په‌سینتی تیدا بووه.
- له‌وانه‌یه راست بکا. پیاویکی هه‌ندیک خۆنه‌ویست دیاره.
- نه‌، سه‌رخۆش بووه، ئاگای له خۆی نه‌ماوه و ونی کردووه.
- بێگومان. پیاو ئه‌گه‌ر سه‌رخۆش نه‌بی، چۆن جانتای پاره‌ی خۆی لێ ون ده‌بی؟
- راستیه‌که‌ت ده‌وی، مه‌دام کارلۆس، ئه‌م جۆره پیاوانه زیاتر جیگای به‌زه‌بی هاتنه‌وه‌ن نه‌ک رق لێ بوونه‌وه.
- پاشان مه‌دام کارلۆس گوتی:
- من وابزانم سه‌به‌ینی پیتی ده‌لیم که چیتر رازی نابم ئاوها بمینتته‌وه. ئه‌و هه‌موو ناله و فیغان و ده‌نگه ده‌نگ و هه‌رایه..
- کچی، ئاخ‌ر گوناهیشه ده‌ری بکه‌ی..!
- ژووره‌که‌ی پر کردووه له بۆباغ و پارچه په‌رۆک و پدنگ و پارچه کارتۆنی دراو! ههر پارچه تابلۆیه‌کی دراو له شوپینیک که‌وتووه. ئه‌و ژووره‌ی که بۆم ریک خسیبو، کردوویه‌تی شه‌یتخانه‌یه‌کی بچووکى پدنگا و پدنگ. زیلخانه‌یه‌که بۆ خۆی! کن هه‌موو ئه‌مانه‌ی لێ قبول ده‌کا؟ سه‌ره‌رای هه‌موو ئه‌مانه‌ش، تاکو ئیستا من نازانم تا که‌ی ههر لێره ده‌مینتته‌وه؟ ئه‌تواری عه‌نتیکه و سه‌یریشی هه‌یه؛ ئه‌و رۆژه هاتووه ده‌لێ: مه‌دام کارلۆس، تکات لێ ده‌که‌م، «خه‌ریک بوو ده‌ستم ماچ بکا» توخوا ژنیکی فالگروه‌م پیشان ده‌! پتکه‌نیم پیتی ده‌هات و به‌زه‌بیشم پیتیدا ده‌هاتوه: به‌راستی گوناح ده‌هاته پیشانم. کچی ئاخ‌ر گه‌نجه و تووشی ده‌ردی خۆی هاتووه. خۆ دیاره. وتم: چی؟! وتی: ده‌لێن: «سانتیاگو پر له ژنه قه‌ره‌جی فالچی و به‌ختگره‌وه. ده‌مه‌وی به‌ختی خۆم بخوینمه‌وه». چی بکه‌م! ناردمه لای مه‌دام میتاگا.

دهیگوت: ئەو وهختهی من گهنج بووم، له هه‌مان ئەو گهره‌ک و له هه‌مان ئەو کۆلانه‌ی باسی ده‌که‌یت، ده‌یانگوت کچی‌ک هه‌بوو، فیه‌لن، ناوی «فینۆس» بوو؛ کچی دکتۆر ئیستیبان؛ زۆر جوان بوو. خه‌لکی گهره‌ک هه‌مووی باسی جوانیی ئەو فینۆسه‌یان ده‌کرد. به‌لام زیاتر له‌ هه‌فتا ساڵ پێش ئیستا؛ نه‌ک ئەمرۆ.

– من به‌بیرم نایه، نازانم؛ به‌لام مه‌دام سیمۆنیش هه‌ر ئەم قسه‌یه‌ی تۆی ده‌کرد. ده‌یگوت: هه‌فتا ساڵیک پێش ئیستا؛ راسته: کچی دکتۆر ئیستیبان ناویک، ناوی فینۆس بووه و زۆر جوان بووه؛ مائیان له‌لای که‌نیه‌که‌ی سانت ژاک بووه. هه‌موو خه‌لکی سانتیاگو باسی جوانیی ئەو فینۆسه‌یان کردووه. خه‌لکی پیر له‌بیریانه. هه‌فتا ساڵیک پێش ئیستا، نه‌ک ئەمرۆ.

مه‌دام تاردیۆ توومه‌ز دوای پرسیارکردنه‌ی من، چوو هه‌ر پرسیا‌ری له‌ مه‌دام سیمۆن کردووه، ئەویش وه‌لامی داوه‌ته‌وه و پاشان نه‌شه‌اته‌وه وه‌لامه‌که‌ بۆ من بگه‌یته‌وه؛ که‌چی ئیستا هاتووه بۆ مه‌دام کارلۆسی باس ده‌کا!

هه‌فتا ساڵیک پێش ئیستا، نه‌ک ئەمرۆ!

من له‌وه‌مه‌دا بیرم له‌ قسه‌کانی مه‌دام کارلۆس و مه‌دام سیمۆن ده‌کرده‌وه. ئەم دوو ژنه‌ له‌ زمانی خه‌لکه‌وه و به‌پیتی بیره‌وه‌ری باوانی خۆیان پێیان وابوو که‌ هه‌فتا ساڵیک پێش ئیستا (نه‌ک ئەمرۆ) کچی‌کی زۆر جوان به‌ ناوی فینۆس هه‌بووه و کچی دکتۆر ئیستیبان بووه! سه‌یره، لالۆش، ئەو شه‌وه‌ که‌ سه‌رخۆش ببوو، هه‌مان شتی پێن گۆتم:

– پیره‌ژن خودی فینۆسه و پیر بووه.

هه‌ر چه‌ند بیرم له‌م قسه‌نه‌ی مه‌دام کارلۆس و مه‌دام سیمۆن و لالۆ ده‌کرده‌وه و ئەو ساته‌ خۆش و پڕ ئاسووده‌بیانه‌م ده‌هینایه‌وه پێش چاوی خۆم که‌ له‌گه‌ڵ فینۆس به‌سه‌رم بره‌بوو؛ بۆم وه‌دیار ده‌که‌وت که‌ ئەو ژبانه‌ خۆشه‌ی رابردووم له‌گه‌ڵ فینۆس (نه‌گه‌رچی وه‌هم و خه‌یالیک ئه‌فیوونیش بوویت به‌ رای ئه‌وان) سه‌دان جار واقیعیت و لۆژیکتر و ماقوولتر بۆ باوه‌رکردن ده‌هاته‌ به‌رچاو، له‌چاو ئەو هه‌موو قسه‌ ناماقوول و نالۆژیک و ناواقعیانه‌ی ئه‌وان ده‌یانکرد. چونکه‌ ئەم قسه‌نه‌ی ئه‌وان ده‌یانکرد، به‌ هیج شتیه‌یه‌ک نه‌ده‌چوو هه‌ر قه‌له‌وه و لۆژیک نه‌بوو. ئەمه‌ شتیکی ناماقوول و ناچیتته‌ عه‌ق‌له‌وه‌ که‌ فینۆس له‌ ماوه‌یه‌کی هینده‌ کورت و که‌مخایه‌ندا ئەو هه‌موو گه‌نجیتی و جوانیه‌ی وێران بوویت و ئاوها پیر و په‌ژمورده‌ پێشوازی‌م بکات! گه‌نجیتی و جوانی، چۆن ده‌بی ئاوها زوو به‌سه‌ریچن؟

باشه، ئەدی پیره‌ژنه‌که‌ی به‌رده‌رگای مائی فینۆس، ئەدی ئەو – خۆی؛ بۆچی پێمی گوت: «ئەو هه‌موو ماوه‌یه‌ له‌ کوی بووی؟». پیره‌ژنه‌که‌ زۆر به‌ تووره‌بیه‌وه ئەم پرسیا‌ره‌ی لی کردم. به‌ ده‌نگیک توند و تووره‌وه‌ گوتی:

له وانه يه بيدۆزمه وه». چوم رېبه رى ناو نيشان و ناوى شه قامه كانى سانتياگوم بوى هيئا، هيئنده ي گه رام و گه رام نه و ناو نيشانه م نه دۆزيبه وه. ماوه يه ك داما، پاشان له بهر خويه وه ئيستىكى كرد، وتى: «نازانى نه م ماله كيئن؟». وتم: «كام مال؟». وتى: «نه م ماله ي كه له م ناو نيشانه دا نووسيو مه»: منيش ته ماشاى ناوى خاوه نماله كه م كرد (دكتور گورباشو ئيستىبان). وتم: «نه، نايناسم». وتى: «هه ر قه ت ناوت نه بېستون؟».

- ليت نه پرسى «نه م ماله كيئن؟ چن؟».

- با.

- وتى: چى؟

- وتى «منيش نايناسم».

له وه دمه دا مه دام كارلوس و مه دام تاردىو پيكه وه به دهنگيكي زور بهرز دا يانه قاقاى پيكه نين، ئينجا مه دام كارلوس، به ده م پيكه نينه وه دريژه ي پيدا، وتى:

- پيم ده لئى «من ته نيا كچه كه يان ده ناسم». وتم: «كام كچ؟ وتى: «فيناوس».

پيكه نيم، وتم: «نايناسم».

- ليت نه پرسى نه و كچه يان چون ده ناسى؟

مه دام تاردىو نه م پرسيا رى له مه دام كارلوس كرد.

- با. له سه ره تادا وتى «ده زگيرانه» پاشان شله ژا، وتى «نه، ته نيا ها و رپمه».

ده لئى «له پارس ناسيو مه».

- له وانه يه درو بكا، مه به ستى ديكه ي به و ماله هه بى.

- ئينجا تو را وه سته! ليم پرسى «نه و كچه خوى نه م ناو نيشانه ي چن داوى؟». وتى

«ئا». وتم «نه ي چون نايدۆزيتيه وه؟!» وتى «نايدۆز مه وه». پاشان ئيتر، هه ستم پيى

كرد، به كجار شپره و نيگه ران ديار بوو، له ناكا و ده فته ره كه ي خسته وه باخه لئى خوى و

له بهر خويه وه وتى «ده چمه وه لاي پيره ژنه كه». منيش چيتر نه متوانى خوم له بهر نه و

دپه نه سه ير و سه مه ره يه رابگرم، له قاقاى پيكه نيم دا، وتم «كام پيره ژن؟». وه لامى

نه دامه وه، وه ك شيت، به په له پرووزى رويشته ده ره وه.

- سه يره!

- ته وا و نيبه، نه.

- به منى ده گوت «هاتووم ليتره سه ره له هه فالتى كم بده م».

- كه چى به منيشى ده گوت «هاتووم ليتره پورتريت بو خه لك دروست بكه م و

پاره يه كم ده ست بكه وئ».

مه‌دام کارلوس راستی ده‌کرد: هه‌ناردمی بۆ لای مه‌دام میتلاگای فالنگره‌وه. مه‌دام میتلاگا، ژنیکی ئەسمه‌ری جوان، گۆشتن، سه‌ری که‌پووی زۆر درشت کوتراپوو؛ چل و چوار که‌زیه‌ی درێژی زۆر وردی زه‌ردی سیحریازانه‌ی به‌ردابۆوه. ته‌شک و دامه‌نیکی ته‌واو قه‌ره‌جانە‌ی هه‌بوو. ئەو جله‌ په‌لکه‌زێرینه‌یی‌ه‌ی، زۆری لێ ده‌هات. له‌ هه‌مووی سیحراویتر چاوه‌کانی بوون که وه‌ک چاوانی هه‌لۆ به‌رده‌وام لێم ورد ده‌بوونه‌وه. له‌ مه‌دام میتلاگام پرسى:

- من ده‌مه‌وئ ئەوه‌ بزاتم: ئایا جگه‌ له‌و پیره‌ژنه‌ که‌سی دیکه‌ ئەم‌رۆ له‌و خانووه‌ ده‌ژی؟

- من پێشتر پێم وتی: نه‌خێر. به‌لام ده‌لێن: حه‌فتا هه‌شتا سالیکی پێش ئەم‌رۆ کچیکی زۆر جوان، کچیکی زۆر به‌ده‌وه‌ له‌وئ ده‌ژیا، ده‌لێن ناوی (قینۆس) بووه. ئەم‌رۆ ئەم کچه‌ له‌وئ نه‌ماوه، که‌س نازانێ چی به‌سه‌ر هاتووه‌ و بۆ کوی چووه! ته‌نانه‌ت ده‌لێن که ئەم پیره‌ژنه‌ بۆ خۆشی نازانێ.

- نالێن ئەو پیره‌ژنه‌ چیی ئەو کچه‌ بووه؟

- هه‌ندێ که‌س ده‌لێن دایکی بووه، هه‌ندێ خه‌لکی تریش ده‌لێن «نا»، ئەو پیره‌ژنه‌ هه‌مان کچه‌که‌ی هه‌شتا ساڵ پێش ئێسته‌یه.

- ئەمه‌ چۆن ده‌بێ؟!؟

مه‌دام میتلاگا، داویکی ره‌شی درێژی به‌ ده‌مه‌وه‌ گرتبوو. ده‌ستی چه‌پی گرتبووم و ته‌ماشای ناوله‌پی ده‌کردم، لێمی پرسى:

- تۆ کاتی بۆ یه‌که‌مین جار چاوت به‌م پیره‌ژنه‌ که‌وت، هه‌ستت کرد که ده‌یناسیت، یان پێشتر دیوته‌؟ ته‌ماشای ناو چاوم بکه‌!

له‌و ده‌مه‌دا مه‌دام میتلاگا وه‌ک هه‌لۆبه‌ک ته‌ماشای ناو چاومی ده‌کرد. دووباره‌ی کردوه‌وه: ته‌ماشای ناو چاوم بکه‌!

گوتم: به‌لێ. ته‌نانه‌ت پیره‌ژن بۆ خۆشی، بێ ئەوه‌ی هێشتا من ناوی خۆم به‌ ئەو بلێم، ناومی هینا.

مه‌دام میتلاگا چه‌پکیک له‌پکه‌ و مازی و خه‌ناوکه‌ی قه‌ره‌جانە‌ی به‌ گه‌ردنی خۆیه‌وه‌ شۆرکردبووه. له‌و ده‌مه‌ی که‌ من ئەم قسه‌یه‌م کرد، لێی ورد ده‌بوومه‌وه: تابلۆبه‌کی جوانی نه‌رمبانی هاو‌پێم بیره‌که‌وتوه‌ که له‌ پارێس به‌ قه‌د دیواری ماله‌که‌ی خۆبانی هه‌لۆاسیبوو، ده‌یگوت: «ئەمه‌ دایکه‌م».

مه‌دام میتلاگا گوتی:

- کورێ خۆم، کورێ شیریمن؛ تۆ جادووت لێ کراوه.

- به‌لام ناخر من کچه‌که‌م بینبوه، قسه‌م له‌گه‌لێ کردوه‌وه.

فهره‌اد پیربال

- خه‌یال بووه. له‌وانه‌یه به خه‌یال غه‌ریبیه خوشکیتکی خۆت کردییت و واتزانیهی ئه‌م کچه‌یه.
- ماچیم کردوو، شه‌و و رۆژتیک پینکه‌وه بووینه، پیاسه‌مان پینکه‌وه کردوو... .
- ته‌نیا وه‌همیتک بووه و هیچی تر.
- چۆن؟! .
- له‌وانه‌یه کۆنه ده‌زگیران یان خوۆشه‌ویستیکی خۆت بووییت و واتزانیهی ئه‌م کچه‌یه.
- ئه‌دی بوچی، چۆن ئه‌م ناو‌نیشانه‌ی ئییره‌ی پی داوم؟
- هه‌موو ئه‌وه‌که‌سانه‌ی جادوو‌یان لی ده‌کرئ یان خه‌ونیتکی ناخۆش ده‌بینن؛ ئه‌م پرسیارانه ده‌که‌ن، رۆله‌ی شیرینم.
- سه‌یره!
- مه‌دام میلاگا، دووباره، ئه‌م جاره ده‌ستی راستی گرتم؛ که‌وته خویندنه‌وه‌ی ناوله‌پم:
- ئه‌م کچه‌ خولقاوی بیری خۆته. تۆ به خه‌یال جیهانیتکی میهره‌بان و ئاسوودت له‌و کچه‌دا بۆ خۆت دروست کردوو و هاتووی لی‌ره‌دا به دوو‌ایدا ده‌گه‌رتی.
- من خه‌ریک بوو له به‌رامبه‌ر قسه‌کانی مه‌دام میلاگا دل‌م شه‌قی ده‌برد. ئنجا له‌ناکا و لیمی‌رسی:
- تۆ ته‌مه‌نت چه‌نده؟
- گوتم: سی و دوو ساله. بۆ؟
- مه‌دام میلاگا به زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی دایکانه‌وه گوتی:
- تۆ هه‌رگیز نه‌ده‌بوایه له که‌سوکاری خۆت جیا بیه‌ته‌وه! به‌تایبه‌تیش له دایکت.
- وتم: بۆ؟
- مه‌دام میلاگا به په‌نجه‌ی شایه‌تمانی تنۆکیتک کلی له قولینچکه‌ی چاوی چه‌پی خۆی ده‌سپریه‌وه، غه‌مگینه‌نه، گوتی:
- کوپم، تۆ زۆر له‌وه ناسکتی که بتوانی له دووره‌ولاتی و غه‌ریبیدا به بیکه‌سی و به‌بی خۆشه‌ویستی بژیت.
- پاشان وتی:
- تۆ هاتووی لی‌ره، به دووای رابردوو‌یه‌کی وندا ده‌گه‌رتی که له‌ده‌ستت چوو.
- به‌دووای وه‌همیتکدا ده‌گه‌رتی...
- منیش له‌گه‌ل ئه‌و ته‌ماشای ناوله‌پی خۆم ده‌کرد:

- ئەم وەھمە چىيە؟

- ماددىيات نىيە. سەرتاپاي رووناكى و خىير و جوانى و سەفايە. بەلام لەم نزيكانەى خۆت و ليترە ھەرگىز دەستت ناكەوى؛ تەنانەت لە ھەموو ئەورووپاش دەستت ناكەوى.

مەدام ميلاگا پشتەچاوه كلرپژەكانى دەتگوت پيستی ئەستورى جوانى رەشماريەكە. زۆر بارىكەين لە ناولەيم ورد دەبۆه. دوواى بیدەنگىيەكى زۆر، گوتى:

- كورى خۆم.. تۆگەلىك ولاتانى ديكەى ئەم ئەورووپايە تەى دەكەى، گەلىك شار و ريگەويانى ديكەش پەى دەكەى. لەو ريگەويانە ئاوارەپەى عەودالبوونى خۆتدا، ھىچ دوور نىيە رۆژتيك (پيش درانى پىلاوكانت) بە ھەسرەتى «قىنۆس» سەربىنيستەو... ئەمەش چارەنووسى ھەموو ھونەرمنەندىكە.

پاریس ۱۹۸۹ - ۱۹۹۱

- ئەم رۆمانە لە ۱۹۸۹ - ۱۹۹۱ لە پاريس نووسراوہ. لە ھەولير لە سەرەتای ۲۰۰۲ پاكنوس كراوہ.

- چەند كۆپلەيەكى شيعر كە بەكارھاتوون، بە دەسكارىيەوہ، لە ديوانى (زەردك) ى د. ئەحمەدى مەلا وەرگىراون.

- ئەو ناوانەى لەم رۆمانەدا بەكارھاتوون، وەك ناوى كەسايەتییەكانى ھەموو چيرۆك و نۆڤلتيكى ديكەم، دروستكراوى خۆمن: لە واقیعدا نین، یان ئاگام لى نىيە ھەبن.